

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 36 / Temmuz 1987 / 2.50.-DM

Savaş Bütün Kürdistan'a Yayıldı

BU TOPRAKLARDA SÖMÜRGEÇİLERE VE UŞAKLARINA YER YOK

● Gerillalarımızın başarılı operasyonları sürüyor. Düşman ordusu savunmada. Düşmana kışlasında da aman verilmiyor. Dersim-Nazimiye ve Siirt-Baykan'da gerilla birliklerimiz faşist komando taburlarına saldırdı. Çok sayıda ölü ve yaralı var.

Siirt, Şemdinli ve Fındık'ta gündüz operasyon yapan düşman askeri birliklerine pusu: 2 asker, 2 özel tim elemanı ve çok sayıda milis çete öldürüldü.

Sömürgeciler Halk Kurtuluş Ordumuz karşısında iflas eden ve dağılan faşist ordu yerine şimdi de "Özel Kolordu" örgütlemeye çalışıyor.

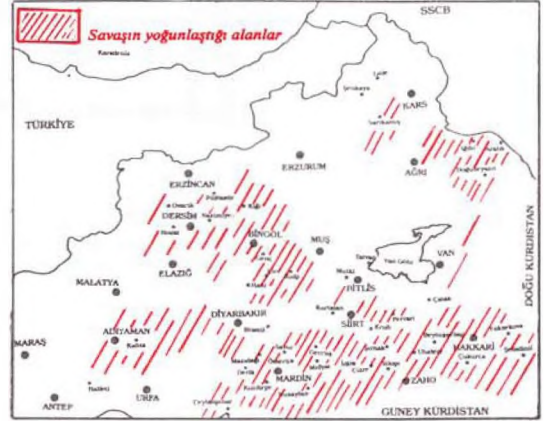
● Ömerli-Pınarcık, Midyat-Yuvalı, İdil-Peçenek, Şemdinli-Ormancık, Hani-Kirmeli, Kurtalan-Erguvan, Pülümür-Kayabal-Şampaşa ve Adıyaman-Ulaklı'da 100'ü aşkın çete cezalandırıldı. ARGK'nin, Kürdistan'da ihanetin kökünü kurutacağını anlayan çeteler sömürgecilerden aldıkları silahları geri veriyorlar.

● Savaş tüm şiddetiyle sürerken, Hakkari'den Adıyaman'a ve Kars'a kadar yüzlerce köyde toplantılar yapıldı. Çok sayıda savaşçının katılımıyla Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK hızla büyüyor.

● Düşmana milyarlarca ekonomik zarar: Gerilla, sömürgecilerin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı talan etmesine artık izin vermiyor. Midyat, Nusaybin, İdil, Dersim, Kars, Ağrı, Kiğı ve Karakoçan'da onlarca dozer, treyler, greyder vb. makina yakılarak imha edildi. Midyat-Dargeçit'te bir odun deposu ateşe verildi.

● Devrimci-ulusal kurtuluşçu otoritenin hakim olduğu alanlarda muhtarlar istifa ediyor, sömürgeciler boşalan muhtarlıklarına aday bulamıyor.

Savaş haberleri
2, 3, 4 ve 5. sayfada

Ulusal Direniş Savaşımızın Dünya Basınındaki Yankıları

İçerisinde bulunduğumuz dönemde, siyasal, askeri ve kitlesel her alanda gelişerek geniş boyutlar kazanan ulusal direniş savaşımız: Ülkemiz Kürdistan'ın çağla ve dünya ile her türlü bağlarını koparak adeta izole eden tecrit duvarlarını tamamen yıkarak parçalandı. Çünkü gelişmeler o kadar görkemliydi ki, bunu örtbas etmek, ilerici insanlığın dikkatinden kaçırarak faşist Türk devletinin

gücünü çok çok aşmaktaydı. Hatta ulusal bağımsızlık hareketimizin kazandığı güç ve prestij karşısında sömürgeci kan emicilerin egemenlik sistemleri çatırdamaya başladı. Bunun üzerine telaş ve paniğe kapılan faşist rejim, artık Kürdistan'daki bağımsızlık savaşımını inkar etmek bir yana, emperyalist ağababalarından daha fazla yardım istemek amacıyla leryada

Devamı 11. sayfada

Avrupa'da Mücadelemize Yönelik Saldırıları Protesto Edildi

Yükselen Kürdistan Ulusal Kurtuluş savaşı '87 yılı içerisinde güçlü atılımlar sağlayarak gelişiyor. Daha büyük birliklerle, gerilla savaşı Kürdistan'ın başta Botan alanı olmak üzere Siirt, Mardin, Hakkari, Dersim, Bingöl, Adıyaman vb. tüm alanlarında yaygınlaştırılıyor. Halkımız üzerine sürdüğü milis çeteler, kontr-gerilla, özel vurucu komando timleri ve ordu gücünün zayıf düştüğünü ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusunun (ARGK) otorite ve hakimiyetinin arttığını gören ve yaşıyan faşist Türk sömürgeciliği önemli siyasal tikanlıklar yaşamaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü çözümsüzlüklerden kurtulabilmek için halkımız üzerinde baskı, katliam, sürgün ve işkenceler uygularken, ülke içindeki bu uygulamalara paralel olarak dışta da kendi destekçisi durumunda olan ülkelere dayanarak halkımıza yönelik her türlü saldırılarına devam ediyor. Kürdistanlı

yurtseverler TC'nin ve emperyalist destekçilerinin tehdit, ajanlaştırma, caydırma, yıldırma vb. saldırılarına sessiz kalmayacaklarını ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ölümleri pahasına da olsa desteklemekten vazgeçmeyeceklerini, hiçbir saldırı ve komplonun kendilerini yıldıramayacağını Avrupa'nın birçok ülkesinde gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle ortaya koydular.

12 Haziran'da Kürdistanlı Yurtseverlerin Sesi Tüm Avrupa'da Yankılandı

Stuttgart: 12 Haziran 1987 Cuma günü Stuttgart'ta 35 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Hollanda Başkonsoloslukunu işgal etti.

İkisaatten fazla süren işgal Devamı 6. sayfada

SÖMÜRGEÇİ BASINDA YENİLGİNİN İTİRAFLARI

Kürdistan'da gelişen savaş, kemalist-faşist rejimin çürümüşlüğü ve iflasını gün geçtikçe daha açık biçimde gözler önüne sermektedir. Silahlı direnişin boy verdiği 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana ipliği iyice pazara çıkan TC, bugün halkımızın dayattığı devrimci savaş gerçekliği karşısında büyük sarsıntılar geçirmekte ve bağrında onulmaz yaralar açılmaktadır. Faşist rejim çare çare diye kıvranıp durmakta fakat çaresizlikten bir türlü de kurtulamamaktadır.

Özellikle '87 yaz atılımı sürecinde, sömürgeci ordu sürüleri ile "özel tim" ve milis çetelerin, ARGK'ye bağlı kurtuluş birliklerimizle her karşılaştığı yerde ağır yenilgiler almaları, askeri alanda olduğu gibi siyasal alanda da faşist rejimin bunalımlarını çok daha derinleştirdi. Bunun pratikteki belirti ve sonuçları da ortaya çıkmakta gecikmedi.

Devamı 12. sayfada

Fransız Polisi Türk Faşizminin İsteklerini Yerine Getirmekten Vazgeçmelidir

Son aylarda Avrupa'nın bazı ülkelerinde ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtsever kitlesine yönelik polis yıldırma ve baskılarına, Fransız polisinin anti-demokratik uygulamaları eklendi.

Haziran ayı içinde Fransız polisi, Paris'teki Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneğini hiçbir yasal gerekçesi yokken bastı. "Gizli belge" ve "silah bulundurma" iddialarının ardına gizlenen polis, eline geçen herşeyi, kapılar ve pencere-

ler de dahil yıkıp-döktü, Türk faşist polisini aratmayacak düzeyde saldırganlaşarak dernek yönetici ve üyelerine hakaretler etti, tutuklayıp dövmeye, bu yolla yıldırmaya, ulusal kurtuluşçu yurtsever çalışmalarından uzaklaştırmaya çalıştı. Tabii, Fransız polisi eli boş döndü. Birşeyler arama bahanesiydi. Amaç ortalığı dağıtmak ve yurtseverleri yıldırmaktı.

Fransız polisi bununla da kalmadı. Yurtseverlere sal-

dırlarını sürdürdü. Avrupa'daki Kürdistan yurtsever kitlesinin başlattığı "Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) ile dayanışma gecelerinin ikili 11 Temmuz '87 tarihinde Paris'te yapıldı. Toplantı, Fransız yasalarına göre yasaldı. Ancak Fransız polisi, yine hiçbir gerekçe göstermerek, toplantının yapılmasına izin vermedi. Toplantı yapmamaları ve protestoda bulunmamaları için yurt-

Devamı 8. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU...

Cephe Birlikleri, Mücadele ve Örgütlenme Sorunları

YAZISI 14. SAYFADA

Lavrion Olayları Faşist Türk Devletinin Avrupa'da Başlattığı PKK Karşıtı Kampanyanın Bir Parçasıdır

Yazısı 9. sayfada

Savaş Bütün Kürdistan'a Yayıldı

Bu Topraklarda Sömürgecilere ve Uşaklarına Yer Yok

Büyük direniş hamlesi, bütün şiddeti ile sürüyor. ARGK gerillaları faşist sömürgecilere ve işbirlikçilerine darbe üstüne darbe indirmeye devam ediyorlar. Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık savaşını her gün yeni mevziler kazanarak büyüyor. Yüzlerce Kürdistanlı, Kurtuluş Ordusunun saflarına akın ediyor. Sömürgeciler, kaçınılmaz olan sonlarına her gün biraz daha yaklaşıyorlar. Artık hiçbir şey, ARGK'nin kutsal bağımsızlık savaşına engel olacak bir güte değildir.

ZAFER GERİLLA TAKTİĞİNİN

Kürdistan'da iki türlü savaş yürütülmektedir. Birincisi, ARGK'nin yürüttüğü gerilla savaşı, ikincisi ise, Türk sömürgeciliğinin özel savaşlarıdır. Her iki savaş biçimi de bugün kıyasıyla bir çatışma içerisinde bulunmaktadır. TC, ARGK birliklerinin yürüttüğü gerilla savaşını engellemek için yoğun bir çaba sarfetmekte. ABD'nin daha önce Vietnam'da, şimdi ise Nikaragua, El Salvador vb. ülkelere yürüttüğü karşı-gerilla faaliyetleri olarak da adlandırılan özel savaş uygulamakta, bunun için kontroları, ölüm mangaları, özel kolorduları vb. örgütlenmeleri geliştirmektedir. Bütün bunlar ise, bilindiği gibi ARGK birliklerinin savaşını engellemeye yöneliktir. Uzun bir süredir, TC bilinen bu hazırlığını yürütmekteydi. Hatta, kontr-gerilla birliklerini başta Almanya olmak üzere, çeşitli emperyalist ülkelerde eğitti. Büyük sansasyonlar yaratılarak oluşturulmaları hakkındaki bilgiler ve faaliyetleri kamuoyuna da duyurulan bu özel birlikler, çok geçmeden büyük bir fiyasko ile yenilgiye uğradılar. Halbuki bu birliklere, TC'nin bağladığı unvanlar çok büyüktü. Hatta, bunlarla birlikte kesin bir çözüme gitmeyi bekliyordu. Ama her işgalcinin başına gelen, çok geçmeden bu özel birliklerin de başına geldi.

şına başvurmak zorundaydı. Çünkü; modern ve donatımı iyi olan bir orduya karşı, tek bir silahlı askeri bile olmayan bir halkın, haklı davasını savunmak ve yurdunu işgaleiden kurtarmak için başka yol yoktur. PKK III Kongresi'nde ARGK'nin kuruluş kararının alınması, işte bu gerçekliğin bir ürünüdür. Halkımız, ordulaşmak için gerilla savaşına başvuracaktı.

İşte, 1987 yılının başından itibaren Kürdistan'da yoğun bir şekilde yaşanan savaş, halkımızın ordulaşma talebinin büyük bir göstergesidir. Düşmanın bütün özel savaş taktiklerine karşı, gerilla savaşı ile karşı duran Kürdistan halkı, Haziran ve Temmuz aylarında yoğunlaştırdığı savaşı ile bütün özel savaş taktiklerini boşa çıkardı. Bu aynı zamanda gerilla savaşının zafer kazanan bir savaş olduğunun Kürdistan gerçekliğinde de kanıtlanmasıydı. Bir kez daha bütün açıklığı ile ortaya konulmuştur ki, gerilla savaşı taktikleri ustaca uygulandığında karşısında hiçbir ordu duramaz. Büyüyen savaş ise gerilla taktığının zaferini kanıtlamaktadır. Nitekim, ulusal kurtuluş birliklerimizin yoğunlaştırdığı gerilla savaşı sonucu, Türk ordu efsanesi yerle bir edilirken, köy koruculuğu, kontr-gerilla birlikleri, özel timler gibi bütün özel

"KAHRAMAN MEHMETÇİK" BALONU PATLADI

Günümüze kadar, faşist Türk sömürgecileri orduları ile övünmekte, Türk ordusu karşısında hiçbir gücün duramayacağını söylemekte ve adeta bir efsane haline getirdiği "kahraman mehmetçik" tanımılaması ile her şeyin üstesinden gelebileceğine kendisini tümden inandırmaktaydılar. Fakat, günümüzde, bir balon gibi şişirilen bütün bu iddialar, halkımızın kahraman ordusu ARGK karşısında tutunamamakta ve büyük bir fiyasko ile sonuçlanmıştır. Son günlerde yaşanan gelişmeler ve ulusal kurtuluş savaşının bütün Kürdistan'ı kapsayarak yaygınlaşması karşısında, artık sömürgecilerin kendileri bile ordularıyla, özel timleriyle ve köy korucularıyla, ARGK gerillaları ile başedemeyeceklerini ağıtından ilan etmeye başladılar. Yoğun olarak yürütülen savaşın ortaya çıkardığı gelişmeler, faşist Türk sömürgecilerini yeni arayışlar içerisinde girmek zorunda bırakmıştır.

Şimdiye kadar, yapılan propagandalarda "3-5 eşkiyanın hakkından Türk ordusu gelecektir" biçiminde açıklamalarla çöküşlerini gizlemeye çalışan faşist sömürgeciler, artık bugün yeni çareler bulunmazsa her şeyin kaybedileceğinden bahsetmektedirler. Pınarcık, Midyat, İdil, Pülümür, Aralık, Igdir, Baykan, Nazimiye ve diğer birçok alanda yoğunlaşan gerilla eylemliliği karşısında, büyük bir telaşla adeta yangından mal kaçırmaya bütün sömürgeci basını ve çeşitli yetkililer en kısa sürede bir çarenin bulunmasını istemektedirler. "Bugün çare bulunmazsa, yarın bir gecede ölürsünüz" diyen bütün bu uşak çevreler, hükümetin yaptığı bütün açıklamaların ise, artık kimseyi tatmin etmediğini belirtmeye başladılar. Tehlikenin ciddi ve ne "mehmetçik" in, ne özel timin ve ne de köy korucularının bununla başedebilecek güce olmadığını ağıtından söyleyen bu çevreler, savaşın önüne geçememe, "Misak-ı Milli"nin sonu olarak görmektedirler.

Biz şimdiye kadar yaptığımız değerlendirmelerde,

Bugün hiçbir çevrenin inkar edemeyeceği gibi, Kürdistan'da bir savaş yaşanmaktadır. ARGK birlikleri, sömürgeci-faşist güçlerle günlerce süren çatışmalar içerisinde girmekte ve Türk ordusunun bütün özel savaş uygulamalarını boşa çıkarmaktadır. Türk devleti büyük bir panik içerisinde savaşın sonucunu değiştirmeye ve biraz daha ömrünü uzatmaya çalışmaktadır. Elinde var olan bütün gücünü savaşa süren ve özel savaşın her türlü biçimini uygulayan sömürgeciler, yine

de çöküşlerinin önüne geçememektedirler. Faşist sömürgeciliğin, birer balon gibi şişirdiği bütün özel savaş uygulamaları, ARGK'nin usta savaş taktikleri ile birer birer patlatılmaktadır. Emperyalizmi yardımına çağırın, faşist Türk sömürgecileri artık yenilgilerini de açık olarak kabul etmektedirler. Kaçınılmaz sonlarına yaklaştıkça ve halkımız sömürgecilerden daha fazla hesap sormak için ARGK saflarına ağıtıkça, korku ve panikleri katbekat artmaktadır.

met'in at oynatabileceği alan değil bu"

Bu birkaç örnek bile, Türk ordusu ve "kahraman mehmetçik" efsanesinin tükendiğini ve artık hiçbir şekilde halkımızın kutsal bağımsızlık savaşını karşısında tutunamayacağını açık bir şekilde göstermektedir. Nitekim, faşist sömürgeciler de en sonunda kendi yenilgilerini kabul etmektedirler. Ömerli, Midyat, Nusaybin, İdil, Cizre, Erzurum, Şırnak ve Uludere alanında sayısız yüzüne varan bir ordu gücü, özel komando birliklerimiz karşısında kayıp vermektedir. Pınarcık eylemi ve ardından gelişen bir dizi devrimci savaş operasyonları karşısında, Kayseri Özel Komando Tugayı başta olmak üzere 10 bini aşkın özel tim birliklerini ve daha birçok gücü takviye olarak savaş bölgesine göndermesine rağmen, hiçbir sonuç elde edemedi. Yoğun bir düşman gücünün altında operasyonlara katılmasına rağmen ARGK gerilla birliklerinin devrimci operasyonları hızını ve gücünü arttırmaya devam etmektedir.

Türk sömürgecileri, adeta bir panik ve korku içerisinde "yeni çare" arayışlarını sürdürmektedir. Mardin, Siirt, Hakkari ve Diyarbakır'da sivil yönetimin kaldırılmasından sonra yerine nasıl bir işleyişin getirileceği tartışılmakta ve koordinatör bir valinin getirileceği söylenmektedir. Sıkıyönetimin kaldırılması adı altında "demokrasi" oyununu sürdüren faşist rejimin ise gerçekte Kürdistan'ın her alanında askeri birliklerle yönetimini sürdürdüğü bilinmektedir. Düşünülen yeni plan aslında iflas eden Türk ordusu yerine, esas olarak hangi güçlerle ulusal kurtuluş savaşımızın karşısına çıkacaklarıdır. Türk sömürgecileri, ellerinde tek çare olarak bugüne kadar uyguladıkları özel savaş derinleştiricilerdir. Koordinatör vali de bu savaşın bizzat en üst düzeyde yürütülmesinden sorumlu olacaktır. Bu valinin başlangıçta 4 il'e bakacağı söylenirken, şimdi bu sayının 7'ye çıkarıldığı söylenmektedir.

Artık, değil gerillayı imha etmek gerillanın karşısına çıkma gücünü bile kendilerinde görememektedirler.

Toprakları istilaya uğramış her halk gibi, Kürdistan halkı da kurtuluşun vazgeçilmez aracı olan gerilla sava-

savaş güçleri de ağır bir darbe almaktan ve tümden fiyaskoya uğramaktan kendilerini kurtaramadılar. Aslında buradaki iflas eden sadece, faşist Türk sömürgecilerinin ordusu değil, uyguladığı bütün özel savaş yöntemleridir.

KÖY KORUCULARINA BÜYÜK DARBE

Omerli-Pınarcık, Midyat-Yuvalı- İdil-Peçenek,
Şemdinli-Ormançık, Hani-Kirmeli, Kurtalan-Erguvan,
Pülümür-Kayabal-Şampaşa, Adıyaman-Ulakh'da 100'ü aşkın

Çete Cezalandırıldı

Haziran ayının ortalarından Temmuz ayının ortalarına kadar, yoğun olarak geliştirilen ulusal kurtuluş savaşımızın birçok alanda köy korucularına vurduğu darbeler, faşist sömürgecilerin Kürt halkını birbirine kırdırmanın bir aracı olarak geliştirdiği bu sistem yerle yer edildi. 15 Ağustos eylemliliği ardından "İzale-i Şekavet" adıyla bir kanun çıkartarak, köy koruculuğuna başvuran faşist sömürgecilerin bu savas yöntemi kendi deyim-

leri ile "Himaye-i Şekavet'e" dönüştü. Köy koruculuğu örgütlenmesi mücadelemizin karşısına bir engel olarak durmak bir yana, bugün kendisini bile yaşatmaktan aciz bir durumdadır. Birçok korucu silahını bırakıp, Kurtuluş Ordusuna teslim olmakta, yine birçoğu da metropol vb. alanlara kaçmaktadır. Öyle ki birçok köyde TC değil korucu bulmak, muhtarlık yapacak kişileri bile bulamamaktadır.

Faşist sömürgecilerin halimiz üzerinde örnek istediği

ihanet çemberi parçalanarak, tümünden boş çıkarılmaktadır. Yeniden örgütlenilmeye çalışılan Hamidiye Alayları ise daha şimdiden iflas etmektedir.

Köy korucularına karşı geliştirilen bir dizi devrimci savas operasyonumuz, Türk sömürgecilerinin aldığı bütün güvenlik önlemlerine ve yoğun bir şekilde geliştirdiği karşı devrimci operasyonlarına karşın büyük bir atılım- la devam etmektedir

Yuvalı Ve Peçenek'te Devrimci Operasyon

8 Temmuz günü, Turgut Özal'ın Pınarcık'a büyük güvenlik önlemleri arasında yaptığı gezinin hemen ardından, Pınarcık'a çok yakın bir alanda bulunan Midyata bağlı Yuvalı ve İdil'e bağlı Peçenek köyleri 30'ar kişilik gruplar halinde bulunan iki ayrı ARGK birliği tarafından basıldı. Turgut Özal'ı korumakla görevlendirilen 10 bin kişilik özel timin yanısıra, ayrıca çevrede ordu kuvvetleri de çok sıkı güvenlik

önlemleri almışlardı. Bütün alınan önlemlere rağmen, hem de Özal'ın yörede bulunduğu bir anda ve sıkı güvenlik korumasına karşın Yuvalı ve Peçenek köylerinin basılması, Halk Kurtuluş Ordumuzun gücünü bir kez daha ortaya çıkardı. Faşist sömürgecilerin operasyonları, ARGK gerillalarının devrimci operasyonları karşısında birer birer etkisiz kalmakta ve boşa çıkmaktadır.

Gece saat 20.00 sıralarında aynı saatte köylere giren ARGK birlikleri, devrimcilerin şehit edilmesinde önemli rolleri olan ve geçmişte yapılan bütün uyarılara rağmen, hainlik yapmakta ısrar eden köy muhtarı ve çeteleri hedeflediler. Birçok evin de yakılarak imha edildiği eylemlerde 25 kişi öldürüldü.

9 Temmuz sabahı Yuvalı köyüne gelmek isteyen bir grup köy korucusunun, bindiği minibüsün yola düşen mayına çarpması sonucu da 8 korucu öldü, bir o kadari da yaralandı. Yuvalı köyüne karşı eylemi gerçekleştiren ARGK birliğinin bomba-sabotaaj timi tarafından, sömürgeci ordu birliklerinin yapacakları herhangi bir hareketi etkisiz kılmak için yola mayın döşendi. Fakat, çeteleri hareket edemeyen sömürgeci birlikler olay yerine gelmediler. Ancak, gündüz eylem alanına gelebildiler. Bir münibüle Yuvalı köyüne gelen köy korucuları tuzağa düştüler. Mayına çarpan taşıt, bombanın patlaması sonucu tamamen fahrip oldu. İnde bulunan korucular, dan 8'i olay yerinde ölüren, ağır yaralı olan diğer korucuların ise, hastaneye kaldırıldığı bildirilmektedir. Yine aldığımız haberlere göre münib-

büs 20'yi aşkın köy korucusunu taşıyordu.

Yuvalı ve Peçenek köylerinin ARGK birlikleri tarafından basılması, büyük yankılar uyandırdı. Sömürgecilerin çok yoğun bir şekilde operasyonlara giriştikleri bir alanda peşpeşe eylemlerin geliştirilmesi, Türk ordusunda bü-

Mayının patlaması sonucu kullanılmaz hale gelen minibüs

yük bir korku ve panik yaratmaktadır. Turgut Özal'ın Pınarcık'ta "eşkiya hak ettiği cezayı alacak. Teslim olmak başka çareleri yok" biçiminde yaptığı konuşmanın üzerinden daha bir saat gibi bir zaman bile geçmeden, gerçekleşen eylem gerçekten kimin hakkettiği sondan kendisini kurtaramadığı ve teslim olması gerekenin ise gerçekte TC ve uşakları olduğunu ortaya koymuştur. Faşist yöneticiler ve işbirlikçi-hainler, eğer gerçekte yaşamak istiyorlarsa, halkımıza karşı daha fazla suç işlemekten ARGK birliklerine teslim olsunlar. Aksi takdirde onları hiçbir güç, Yuvalı, Peçenek, Pınarcık, Ormançık, Pülümür ve daha birçok yerde uğradıkları akibetten kurtaramaz.

Şemdinli-Ormançık'ta 3 Milis Çete Öldürüldü

Faşist Türk sömürgecilerinin köy koruculuğunu geliştirmek istediği diğer bir alan ise Şemdinli'dir. Şemdinli'nin, ulusal kurtuluş mücadelemizde oynacağı rolün çok önemli olduğunu bilen sömürgeciler, binlerce askeri gücünün yanısıra köy koruculuğunu da hızla örgütlemeye başladı. Ancak, çok az sayıda haini çeteleştiren faşist sömürgeciler, yöre halkı üzerinde baskılarını yoğunlaştırarak, daha birçok kişiyi çete olmaya zorladı. Fakat umduğunu bulamadığı gibi, birkaç azıllık halk düşmanı dışında büyük çoğunluğu aldığı silahları ya geri verdiler ya da kurtuluş birliklerimize teslim ettiler. Çeteciliğin önemli bir darbe yediği Şemdinli'de, ulusal kurtuluş

mücadelemiz önünde hala bir engel olarak var olan bu ihanet çetelerini tümünden tasfiye etmek ve hayat hakkı tanınamak büyük bir önem taşımaktadır.

Sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikasının bir aracı olan köy koruculuğu oyununu bozmak ve boşa çıkarmak, yeni dönem mücadelemizin önemli hedeflerinden biridir. Bu amaçla, Şemdinli'nin Ormançık köyüne yönelik olarak bir eylem gerçekleştirildi. Köy korucularından 3'ünün de hedeflendiği eylemde, her üç hain de şimdiye kadar halkımıza ve Halk Kurtuluş Ordusu birliklerimize karşı işledikleri suçların cezası olarak idam edildiler.

ADİYAMAN'DA İNTİKAM ALINDI

Adıyaman'da devrimci faaliyet yürüten bir ARGK gerilla birliğini ihbar ederek, 5 devrimcinin şehit düşmesine yol açan, ajan-ihbarcı Hacı Mermer öldürüldü ve 5 ajan-ihbarcı ise ağır yaralandı.

gini düşmana ihbar ederek devrimcilerin şehit düşmesine neden olan Hacı Mermer adlı ajan-ihbarcı daha önceleri de benzer ihbarları ile birçok yurtseverin işkence görmesine sebep olmuştu. Ölümü çoktan hakketmiş olan bu haine cezasını vermek için, gece 11'aklı köyünün Küçükoluk mezarına gelen bir ARGK birliği, haini ve evde bulunan diğer ajan-ihbarcılar teslim almıştı. Hacı Mermer'e işlediği suçları söyleyen ARGK birliği, bu suçlarının karşılığı olarak ölüme mahkum etmiştir. Diğer ajanları da ağır yaralayarak eylemini başarı ile tamamlayan ARGK birliği, ayrıca eylemde ARGK imzalı bir bildiriyi de bırakmıştı.

Halkımızın ve devrimcilerin kanını elini bulamış olan hainlerin cezasız kalmayacağı ve mutlaka cezalandırılacakları bu eylem ile bir kez daha açığa çıkarıldı. 5 PKK savaşçısının şehit düşmesine, yaptığı ihbarla sebep olan Hacı Mermer'in öldürülmesi, yörede büyük bir sevinç yarattı.

Diyarbakır-Hani'de Bir Çete Odağı Dağıtıldı

Hani'nin Kirmeli köyünün Keram mezarısında bulunan bir çete odağına karşı 10 Temmuz 1987 akşamı gerçekleştirilen eylemde 4 kişi öldü, 7 kişi ise ağır yaralandı.

Gece saat 21.00 sıralarında çete odağının kaldığı evi saran ARGK birliği teslim olun çağrısını yaptı. Ancak hainlerin teslim olmak istememesi üzerine çatışma çıktı. Çıkan ça-

tışmada evi yayılım ateşe tutan ARGK gerillaları 4 kişiyi öldürdü, 7'sini ise ağır biçimde yaraladı.

Diğer birçok alanda olduğu gibi, burada da gerçekleştirilen eylemde çete odağının tamamen dağılmasına yol açtı. Bu eylem üzerine yörede birçok çete silahlarını bırakmaya ve ARGK birliğine teslim olmaya başladılar.

Kurtalan-Erguvan'da 7 Köy Korucusu Silahsızlandırıldı

Kurtalan'a bağlı Erguvan köyünde ellerine zorla silah verdirilerek, ulusal kurtuluş birliklerimize karşı savaşlırmak istenen 7 köy korucusu ARGK gerilla birliği tarafından silahsızlandırıldı.

Erguvan köyüne giden ARGK gerilla birliği, köyü çember içine alarak, ellerine zorla silah verilerek, halka ve devrimci birliklere karşı sa-

vaştırılmak istenen 7 köylüye teslim olun çağrısını yaptılar. Teslim olmadıklarında ölümden kurtulamayacaklarını farkında olan köy korucuları, silahlarını bırakarak ARGK gerilla birliğine teslim oldular.

Daha yeni silah aldılar ve ulusal kurtuluş güçlerine ve halka karşı fazla suç işlememiş olan çeteler, bir daha silah alıp ARGK birliklerinin

karşısına çıkmayacaklarına dair söz vermeleri üzerine serbest bırakıldılar. Silahları ve ellerinde var olan telsizleriyle kamulaştırıldı.

Aynı eylemde köylütöre yönelik bir toplantıda gerçekleştirilen ARGK birliği, halka ve devrimcilerle karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağını, tek kurtuluş yolunun PKK-ERNK ve ARGK

önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına katılmak olduğunu söylediler. Ayrıca teslim olan korucuları da örnek vererek, halkımıza karşı suç işlemek istemeyenlerin ARGK birliklerine teslim olmalarını ve kendilerinin affedileceklerini aksi takdirde suç işleyenlerin hiçbir şekilde cezasız bırakılmayacağını belirttiler.

Pınarcık İki Kez Basıldı

Omerli ilçesine bağlı Pınarcık köyüne yönelik olarak geliştirilen devrimci baskında, bütün çeteler etkisizleştirildi. Halk Kurtuluş Ordumuzun teslim olun çağrılarında olumsuz karşılık veren çeteler, halkımıza karşı suç işlemekte ısrarlı olduklarını da sık sık belirtiyorlardı.

Sömürgeci Türk devletinden aldıkları güçle, hem ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hem de yöre halkına karşı aynı bir düşmanlık geliştiren çeteler, gerçekleştirilen bir baskında cezalandırıldılar. Köy muhtarı başta olmak üzere, en azgın çetelerin cezalandırıldığı eylemde, çetelere ait birçok ev de imha edildi.

Sömürgecilerin ölü sayısını 31 olarak açıkladıkları eylemden, geriye kalan çetelerin köyü terkederken başka alanlara göç ettikleri bildirilmektedir. Halkımızın bağımsızlık mücadelesi önünden bir engel olarak çıkarılmak istenen çeteciler, böylece gerilla taktikimizin de bir gereği olarak adım adım Kürdistan'dan temizlenmektedir. Pınarcık gerçekliğinde bir kez daha ortaya çıktığı gibi, Kürdistan'da ihanete yaşam hakkı tanınmayacak ve hainler de cezasız bırakılmayacaktır.

Pınarcık eyleminin ardından alana büyük bir askeri gücü, özel timler eşliğinde sevkeden faşist ordu güçlerinin aldığı bütün önlemlere rağmen, Pınarcık'a ikinci kez gerimciyi başaran ARGK gerilla birliği köy toplantısı gerçekleştirdikten sonra, ışıkde- re köyüne geçmiş ve burada da bir toplantı yapmıştır.

Pülümür'de 2 Muhtar Cezalandırıldı

Pülümür'ün Kayabal ve Şampasa köylerinin muhtarları, sömürgecilere usaklık yapmalarının karşılığı olarak cezalandırıldılar.

Pülümür'ün Kayabal köyüne gelen bir ARGK birliği, muhtarı ve bütün köy halkını koy meydanında topladılar. Muhtarı şimdiye kadar devrimci birliklere ve halka karşı işlediği suçlar, bütün köy halkı önünde açıklandı. Halk Kurtuluş Ordumuzun, köy muhtarları için verdiği idam cezasına büyük bir sevinç gösterisi ile karşılık veren köylüler, muhtarın yaptıklarının cezasını çekmesini istemişlerdir.

Bunun üzerine muhtar, köylülerden gelen istek de dikkate alınarak köy meydanında cezası infaz edilmiştir.

Ayrıca, aynı köyde ihbarcılık yapan Binali Gönültaş adındaki vatan haini evinde bulunmadığından dolayı ölümünden şimdilik kurtulmuştur. Bu vatan haininin evini ateşe ve-

ren ARGK birliği, hemen köyü terketmesini ve bir daha kurultuş birliklerinin karşısına çıkmamasını belirlemiştir.

Yine aynı akşam bir diğer ARGK birliği ise Şampasa köyünde ajan-ihbarcılık yapan Dursun Koçan'a yönelik bir eylem gerçekleştirdi.

Şampasa köyü muhtarı olan Dursun Koçan adlı hain, uzun bir süreden bu yanadır, ihbarcılık yapmaktaydı. Daha önce birkaç kez uyarılmasına rağmen, vatan hainliğinden bir türlü vazgeçmeyen bu gözü dönmüş cani, cezasının karşılığı olan ölümü çoktan hakketmişti.

ARGK birliklerinin yapabileceği herhangi bir eylemden dolayı büyük bir korku içerisinde olan bu hain, evinde bile yatmaya çekiniyordu. Nitekim eylem günü evinde bulunamayan hain daha sonra saklandığı yerden çıkarılarak cezalandırıldı.

Milis Çete Örgütlenmesi İflas Etti

Faşist Türk sömürgecilerinin büyük bir çaba ve umutla geliştirdiği köy koruculuğu bugün tamamen iflas etti. Sömürgeci yetkililerin kendileri bile artık, köy koruculuğunun kaldırılmasından bahsetmektedirler.

Köy korucularına karşı geliştirilen yoğun eylemler karşısında, özellikle Midyat Ömerli, Nusaybin, İdil, Uludere, Şemdinli, Aralık ve diğer birçok yerde köy korucuları ARGK birliklerine teslim olmaya başladılar.

Aldığımız haberlere göre, son birkaç hafta içerisinde çok sayıda köy korucusu silahlarını bırakarak, ARGK birliklerine teslim olmaktadır. Ömerli, Midyat, Nusaybin, İdil, Uludere Şemdinli'de köy korucularının peşpeşe silahlarını bırakmaları haber verilmektedir. Ayrıca Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Kırcığış köyünde bulunan 4 korucu, ARGK birliğinin yörede bulunduğunu haber alır almaz, silahlarını götüre teslim ettiler. Bundan sonra ise, köye gelen ARGK gerilla birliği Köy muhtarında bulunan silaha el koydu. Yine, bu ilçenin Çamurlu ve diğer köylerinde

de benzer şekilde silahların teslim edildiği söylenmektedir.

Bingöl-Kiğı'ye bağlı Haktanır, Şenköy ve Çatalkaya köylerinde yapılacak olan muhtarlık seçimlerine ise hiç kimse aday olmadı. Böylece her üç köyde de muhtarlık boş bulunmaktadır. Daha önceleri sömürgecilere ajanlık yapan her üç köyün muhtarı da cezalandırılmıştı.

Haktanır ve Şenköy muhtarları ölümle cezalandırılmış, Çatalkaya köyü muhtarı ise ARGK birliklerinin uyarılarına uyarak, muhtarlıktan istifa etmiş ve evini İstanbul'a taşımıştı. Her üç köyde de kendisine yeni muhtarlar veya diğer adaylarla ajan-ihbarcılar bulmaya çalışan sömürgecilerin isteğine hiç kimse karşılık vermeyecek vatana ihaneti kabul etmemişlerdir. Gerçeğimiz haftalarda pusuya düşürülerek zünden, bu köyler muhtarsız kaldılar.

Yoğunlaşan savaş ve ortaya çıkan bu örneklerden de çok iyi görüldüğü gibi, sömürgeciler kendilerine artık ne milis çete ve ne de ajan-ihbarcı bulamaktadırlar.

Şemdinli Ve Erüh'ta Operasyon Birliklerine Pusu

10 bini aşkın özel tim, Kayseri özel komando tugayı, binlerce polis, köy korucusu ve askeri güç ile Kürdistan'ın Ömerli, Midyat, İdil, Nusaybin, Şemdinli, Erüh ve Uludere muntakalarında yoğun bir operasyon yürütülmektedir. Sömürgecilerin hergün Beroni Vadisi, Cehennem Deresi, Hezil Boyu ve diğer bazı alanlarda "sıkıştırdık, eşkiyaya kısakça, yakalanmaları an meselesi" biçiminde yaptığı açıklamalara rağmen, operasyon birlikleri ARGK birliklerinin düzenlediği karşı operasyonlarda pusuya düşürülerek ağır kayıplara uğratılmak-

tadır.

Temmuz ayının ilk haftası içinde Şemdinli'nin Derecik ve Koçyiğit köyleri yakınında iki ayrı pusu gerçekleştirildi. Gece ve gündüz gerçekleştirilen her iki pusuda da sömürgecilerin çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Derecik'te gündüz operasyonlarını sürdüren Özel timler, köy korucuları eşliğindeki bir birliğe pusu kurulu. ARGK Gerilla Birliğinin açtığı ateşe karşılık verme fırsatını bile bulamayan düşman birliği kaçmak zorunda kaldı. Aldığımız haberlere göre, ey-

Devamı 5. sayfada

Nazimiye Ve Baykan Jandarma Taburlarına Saldırı

Köy korucuları adı altında milis çetelere yönelik olarak geliştirilen yoğun eylemlerin yanı sıra, sömürgeci ordu birliklerine karşı da saldırılar yöneltilmektedir.

29 Haziran günü Siirt ili Baykan ilçesinde bulunan Jandarma Taburuna yönelik olarak bir baskın eylemi gerçekleştirilmiştir. ARGK Gerilla Birliği gece saat 22.00 sıralarında Baykan Jandarma Taburu etrafında mevzilenerek saldırıya geçer. Saldırı esnasında büyük bir korku ve paniğe kapılan sömürgecilerin ölü veya yaralı verdiği

bildirilmektedir. Ancak sömürgecilerin kesin kayıpları hakkında ayrıntılı bilgi öğrenilememiştir.

Baskının ardından hareket edemez bir durumda bulunan Jandarma Taburunun bütün gece büyük bir korku yaşadığı bildirilmektedir. ARGK Gerilla Birliğinin kısmi imhaya hedeflediği eylem, faşist ordu sürüsünün de intikam eylemlerinden kendisini kurtarmayacağına açık bir göstergesidir.

Baykan baskının ardından bu kez Nazimiye Jandarma Taburuna karşı 10 Temmuz

günü bir baskın gerçekleştirildi.

Baskın esnasında ARGK birliği ile sömürgeci ordu kuvvetleri arasında yoğun bir çatışma çıktı. ARGK Gerilla Birliğinin yoğun ateşi karşısında, mevzilerini terk edemeyen Jandarma Taburu bütün gece alarm vaziyetinde kaldı. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgilerin elde edilemediği eylemde, ARGK Gerilla Birliği büyük bir üstünlük göstererek, sömürgeci orduyu paniğe boğmuştur.

Kürdistan'da Sömürgecilere Yol Yaptırılmıyor

15 Ağustos 1984 eylemlerinin ardından Kürdistan'da askeri amaçlı yol yapımına hız veren sömürgeciler, hemen hemen her stratejik alana bir şantiye kurdular. Böylece ulaşım imkanları daha da arttıracak olan sömürgeci askerî birliklerini kısa bir sürede birçok alana ulaştırma ve operasyonlarını yoğunlaştırma olanaklarına sahip olacaklardı. Bu, yol yapımının diğer bir amacı ise Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını adeta talan edeceğine güvenmekteydi.

İşte, son bir kaç yıl içerisinde Kürdistan'da birden artan yol yapım şantiyelerinin gerçek amacı budur. Yoksa halkımıza çağdaş gelişmelerin medeniyetini taşıma diye bir gayesi yoktur. Halkımıza sömürgeciliğin zulmünü ve sömürsünü daha fazla taşımak isteyen, yol yapımını engellenmesi ve halkımıza gerçek kurtuluşun yolunun gösterilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Bunun yanı sıra, sömürgecilerin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını talan etmesinde mücadele edilmemektedir. Daha önceleri de bu türden yaygın eylemlerin gerçekleştirildiği bilinmektedir.

Son dönemlerde gerçekleştirilen eylemler ise şöyledir:

Midyat-Nusaybin arasında bulunan Taşlı köyünün Çınarcık Mezrasında yol yapım çalışmasını sürdüren bir şantiyeye baskın düzenlendi. Eylem esnasında, işçilere yönelik propaganda konuşmalarının da yapıldığı, ulusal kurtuluş mücadelemizin bugün ulaştığı düzey ve eylemin amacı hakkında bilgi verildiği söylenmektedir.

Şantiye'de bulunan bütün araçlar yakılırken, çok sayıda malmaze de kamulaştırıldı. Alınan bilgilere göre, 1 greyder, bir dozer, iki komprensör bir taşıma makinası ve bir silindirden tamamen yakıldı.

İdil ilçesinde ise, işbirlikçi bir haine ait olan bir minibüs üzerine benzin dökülerek, yakıldı. Çıkan yangın sonucu, minibüsün geriye demir parçaları kaldı.

Tunceli-Plümür karayolu üzerinde bulunan ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne bağlı olan bir şantiye ise, 7

Taşlı köyünde yakılan dozerlerden birinin enkazı

Temmuz günü basıldı. 50'ye yakın işçinin çalıştığı şantiyeye 30 kişilik bir ARGK birliği baskın düzenledi.

Şantiyenin çevresini kuşatarak, bütün işçileri meydana toplayan ARGK birliği, işçilere eylemin amacını ve gerçek kurtuluşumuzun nasıl gerçekleşeceğini açıkladı. İşçilerle birlikte "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan Apo", sloganlarını atan ARGK Gerilla Birliği daha sonra bazı eşyaları kamulaştırdıktan sonra, şantiyede bulunan tüm araç ve gereçlerle, treylerleri yakılarak, işçilere eylemin amacını ve gerçek kurtuluşumuzun nasıl gerçekleşeceğini bildirdi.

Eylem alanından işçilerin coşkun alkışları ve sloganları arasında ayrılan ARGK Gerilla Birliği bu kez aynı yolun başka bir kesiminde bir PTT arabası ile karşılaşarak, içindekileri dışarı çıkararak, PTT aracını da ateşe veren savaşçıları, daha sonra alandan ayırdılar.

Bu eylemlerin yanı sıra, Kars'ın Aralık, Ağrı'nın Doğubeyazıt ve Bingöl'ün Kiğı ilçelerinde de benzer nitelikte eylemler gerçekleştirildi. Aralık'ın Taşburun bucağında ve İslamköy'de yol yapımını sürdüren iki ayrı şantiye ba-

sılarak, yol yapımında kullanılan bütün araçlar yakıldı. Yine, aynı tarihte bu kez Doğubeyazıt'ta yol yapım şantiyesine baskın düzenlendi ve şantiyede bulunan araçlar tahrip edildi. Kiğı'de de gerçekleştirilen baskında, yol yapımında kullanılan dozer ve greyderler tamamen yakıldı.

10 Temmuz günü Midyat'ın Dargeçit bucağında bulunan ve Mardin Orman sefeliğine ait olan bir odun deposu yakıldı.

Halkımızın zenginlik kaynaklarının talanının bundan sonra böyle kolay gerçekleştirilemeyeceğini ortaya koyan bu eylem, halkımızın sömürülmesine mücadele edilmeyeceğinin açık bir göstergesidir. Depodan bulunan 20 milyon lira değerindeki odunlar yakılırken, milyonlarca lira tutardaki kantarlarda tahrip edildi. Ayrıca eylem anında sloganlar atarak, gösteri yapan ARGK birliğine halktan da çok sayıda kişinin katıldığı haber olarak verilmektedir.

Son günler içerisinde yaygın bir şekilde sömürgecilerin değerlerimizi talana yönelik geliştirdiği çeşitli kurumlara yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde, sömürgecilere veritirilen maddi kaybin 1 Milyarı aştığı bildirilmektedir.

Şemdinli Ve Erüh'ta Operasyon...

Bastarafi 4. sayfada

İlem anında çok sayıda düşman gücü ölü ve yaralı olarak saf dışı bırakıldı.

Yine aynı tarihlerde ikinci bir eylem ise Kocyiğit köyü yakınlarında gerçekleştirildi. Gece saat 20.00 sıralarında operasyon birliğinin konakladığı alanda daha önceden pusu kurmuş olan ARGK birlikleri, düşman gücüne karşı yoğun ateş açarak, saldırıya geçti. Bir anda kurşun yağmuru altında kalan düşman birliği panik içerisinde kaçışmaya başladı. Açılan ateş sonucu ilk elde 2 özel tim görevlisinin öldüğü, çok sayıda asker, korucu ve özel tim mensubunun ise yaralandığı bildirilmektedir. Çatışmanın yaklaşık yarım saat sürdüğü ve bu esnada düşmanın ölü ve yaralı olarak kaybinin arttığı söylenmektedir.

Erüh'un fındık bucağı yakınında 10 Temmuz akşamı yine bir operasyon birliğine karşı pusu kuruldu.

Gece saat 2.00 sıralarında, Fındık çevresinde operasyonlara katılan Çelik karakoluna bağlı bir düşman birliğinin bir alandan başka bir alana hareket ettiği haber alan ARGK gerilla birliği, alandan uygun bir kesimde pusu kurdu. Pusu sonucu çıkan çatışmada, ilk alınan bilgilerde göre 2 askerin öldüğü, 3 askerin ise ağır yaralandığı söylenmektedir. Ancak, yöreden edinilen bilgilere göre sömürgecilerin kayıplarının daha fazla olduğu bildirilmektedir.

Onlarca Koyde Toplantı Yapıldı, Yüzlerce Savaşçı ARGK Saflarına Katıldı

Savaşın bütün şiddeti ile devam ettiği son günler içerisinde onlarca köyde, köy toplantısı gerçekleştirildi, çok sayıda savaşçı ARGK saflarına alındı. Sömürgecilğe karşı her alanda yükselen ulusal kurtuluş savaşı, Kürdistan halkının büyük desteğini almaktadır. Gerçekleştirilen köy toplantılarında halkın büyük ilgi ve desteği ile karşılanan ARGK birlikleri, ayrıca daha büyük birlikler biçiminde örgütlenmek için, yüzlerce yurtsever ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına, Kürdistan'ın kutsal topraklarını faşist sömürgecilerden temizlemek için askere aldı.

Yüzlerce yurtseverin askere alınmak için başvurduğu ARGK Gerilla Birliklerinin gerçekleştirdiği bazı köy toplantılarına ilişkin olarak, henüz ayrıntılı bilgi elimize ulaşmadı. Fakat, aldığımız ilk haberlere göre, toplantıların yapıldığı hemen her köyde kitleler büyük destek göstermiş ve onlarca yurtsever ARGK saflarına katılmıştır.

Bazı köylerde ise, yapılan toplantılarda halk sömürgecilerin devrimcileri ihbar etmek için kendilerine verdikleri telizleri ARGK Gerilla Birliğine teslim ettiler. Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil yörelerinde, Kuyular, Tütünlü, Akıncılar, Dibek, Dağıci, Çe-

Yine Uludere, Şemdinli, Midyat, Ömerli, İdil, Erüh ve diğer bazı alanlarda sömürgeci birliklerle çatışmaların yer yer devam ettiği bildirilmektedir. Cehennem dereesinde gün boyu süren çatışmada ARGK birliklerinin düşmana kayıp verdirdikten sonra çemberi başarı ile yardıği haberleri gelmektedir. Her men hergün çeşitli muharebelerin olduğu bu alanlarda düşman birliklerinin modern araçlarla takviye ederek sürdürdüğü operasyon boşa çıkmaktadır. Savaşın bütün şiddeti ile devam ettiği Botan alanında, hergün meydana gelen çatışmalar ARGK'nin yürüttüğü devrimci operasyonların başarısını ve ARGK gerillalarının gücünü göstermektedir.

Erzurum, 'Kars ve Ağrı da da ARGK gerillalarına karşı yoğun operasyonlara girişen sömürgeciler, devrimci savaşı gelişimini engelleyememektedirler. Son günlerde başta Kars'tan Aralık ve Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçeleri olmak üzere, Erzurum, Kars ve Ağrı yörelerinde de ARGK'nin gerilla faaliyetlerinde bir artış görülmektedir. Bunun üzerine yoğun bir operasyona geçmelerine rağmen, 15 günü aşkın bir süredir Ağrı Dağı ve diğer stratejik alanlarda çok sayıda askeri güç bulundurulmasına rağmen devrimci savaş durmadan bütün hızıyla devam etmektedir.

Yol, Yayıll ve daha bir çok köy başlı ve toplantı yapıldı. Yine Şemdinli, Uludere, Aralık, İğdir yörelerinde de çok sayıda köy toplantısı gerçekleştirildi.

Son günlerde, ARGK saflarına yüzlerce kişinin katılmasının yanı sıra, özellikle de katılmaların Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil muntakalarında yoğunlaştığı görülmektedir. Son bir hafta içerisinde Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil'de 100'e yakın kişi ARGK saflarına katılırken, Çukurca'da ise 10 kişi katıldı. Uludere'de Hilal-Akduman ve Akpınar köylerinde 30 kişi, ayrıca ilçenin diğer yerlerinden katılmaları sayı 50'ye yükseldi. Kars'tan Aralık ve İğdir ilçesinden ise ilk belirlemelere göre katılanların sayısı 40'ı aşmıştır.

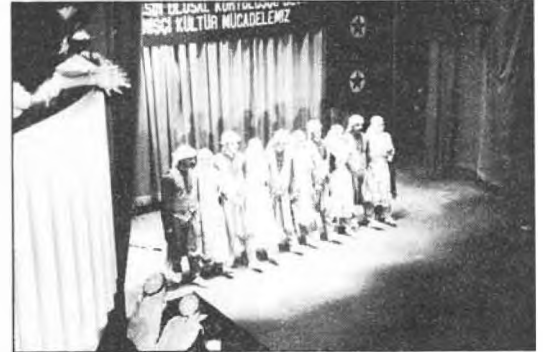
Yurtsever Kürdistanlıların ARGK saflarına kitleler halinde akışı önümüzdeki günlerde daha da artacaktır. Halkımız, gerçek kurtuluşu için ARGK gerillalarının saflarına, bundan sonra daha fazla katılacak ve sömürgecilere karşı daha güçlü bir savaş yürütecektir. Halkımız, sömürgecilerin bütün vahşetine rağmen, gerçek kurtuluşu yolu olan ARGK'ye katılmak ve destek olmak için büyük bir seferberliği yaşıyor

87 Kürdistan I. Folklor Festivali Başarı ile Gerçekleştirildi

Birinci Kürdistan Folklor Festivali 27 Haziran 1987 tarihinde Almanya'nın Frankfurt şehrinde yapıldı. Oniki ekibin katıldığı folklor yarışmasına, çok sayıda folklor ekibi de bazı nedenlerden ötürü katılamayacaklarını belirterek, yarışmaya katılan ekiplere başarı dileğinde bulunan mesajlar gönderdiler. HUNERKOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan) un kitlelere açık olarak düzenlediği folklor yarışmasına 1000'in üzerinde seyirci katıldı.

Geçirilen önemli bir hazırlık evresinde bütün yarışmacı ekiplere yarışmanın düzenleniş ve kuralları hakkında HUNERKOM aktardığı bilgilerle ekiplerin hazırlıklı olarak yarışmaya katılmalarını gerçekleştirdi. '87 Kürdistan Folklor Festivali'ne katılmak için yoğun bir çalışma içerisine giren folklor ekipleri gerek yeni oyunlar öğrenmede ve gerekse buna uygun milli kıyafetlerini hazırlayıp oyunlar hakkında bilgi toplamada yoğun olarak çalıştılar. Önemli bir aşırıma ve çalışmaya evresinden sonra gerçekleştirilen yarışma şu biçimle başladı:

Program, sunucunun festival hakkındaki kısa açıklamalarından sonra Devrim Şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. HUNERKOM adına yapılan Kürtçe, Almanca ve Türkçe konuşmalarla, "Kütesel hareketin geliştirdiği ve halkımızın cepheleştiği bu dönemde, kültürel faaliyetlerin önemi daha da artmıştır. Bu açıdan, genel olarak yürüttüğümüz kültürel çalışmaların da özelden de gerçekleştirdiğimiz '87 Folklor Yarışması'yla, Kürt halk folklorunun açığa çıkarılarak kitlelere sunulması amaçlanmıştır" de-

Bitlis, Muş, Antep, Maraş, Kars, Ağrı, Bingöl, Diyarbakır ve daha Kürdistan'ın birçok ilinden oyunlar derleyen gelen ve büyüklere oluşan folklor ekipleri, ve yine yarışmacı çocuk folklor ekipleri sergiledikleri oyunlarla birlikte sürekli alkış topladılar.

Jüri adına tekrar açıklama yapan sözcü, ekiplerin birbirinden güzel oyunlar sergilediklerini belirterek, dereceye giren ekipleri açıkladı. Büyük bir coşku içinde olan başarılı folklor ekipleri, heyecan ve sevinçleriyle sahneye çıkıp ödülleri aldılar. Sırasıyla dereceleri belirlenip büyük ve küçüklerden oluşan başarılı ekiplerin ödülleri verildikten sonra, ayrıca yarışmaya katılan her folklorcuya, üzerinde Her şey ERNK için yazılı ve ERNK bayrağı olan kalemiler ile, Haki KARER, Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Mehmet KARASUNGUR, Mahsum KORKMAZ yoldaşların birer değerli fotoğrafları hediye edildi. Aynı zamanda her ekibe de

başarılı bir şekilde sonuçlanmış bulunmaktadır. Yarışmaya katılan bütün ekiplerin, Kürdistanlı kitlelerin yoğunlaştığı bütün Avrupa ülkelerindeki gelişen alanlarında folklor ekiplerini örgütlemek, yürütecekleri çalışmalar sonucu bu dünya zamanı lüştürebilecek yetenekli kişileri açığa çıkarmak, yüzyıllardır sömürgeci derletler tarafından tanınmaz hale getirilen ve kendi çıkarları doğrultusunda bir hammede olarak kullandıkları Kürt halk oyunlarını açığa çıkarmak, bunlar hakkında bilgileri zenginleştirmek ve zengin halk kültürümüzü bütün Kürdistanlı yurtseverlere ve yabancı kamuoyuna tanıtmaktır. Bu konuda attığımız her adım sadece bir ilk adımdır. Bizzat deneyimimiz ve tecrübesiz de olursa, önemli sonuçlar elde etmiş bulunuyoruz. Bu tür yarışmalarımız bundan sonra da devam edecektir. Özellikle müzikalında önümüzdeki dönemde bir yarışma düzenlemeyi düşünmüyoruz. Yine düzenli olarak her yıl folklor yarışmalarını, hem de çok daha örgütlü ve zengin bir biçimde düzenleyeceğiz. Bu çalışmalarımız şu anda, sadece Kürdistanlı yurtsever kitleler arasında yapılmakta, yarışmaya katılan bütün ekipler Kürdistan'ın birliğimizden yana olan yurtseverlerden oluşmaktaydı. Önümüzdeki dönemde halk kültür değerlerimizi açığa çıkarma çalışmalarımızı bizzat ülkede yapmak bizim hedefimizdir. Bütün çalışmalarımızı bunu gör planlıyoruz ve bunu hedefliyoruz. Bu açıdan Berkwedan aracılığıyla bütün HUNERKOM kültür çalışanlarına, çalışmalarında başarı dileklerini tekrar iletme istiyoruz."

nilerek, ardından yarışmaya katılan bütün folklor ekiplerine başarı dileklerini sunuldu. Yapılan konuşmalardan sonra jüri sahneye davet edildi.

Kitlelere açık olarak çekilen kurada ekiplerin hangi sıralarda yarışacakları belirlendikten sonra, yarışmaya resmen başlanmış oldu. Büyük bir heyecanla yarışmaya başlayan folklor ekipleri oyunlarını sergilemek üzere sahneye çıkarken, oynayacakları oyunlar ve giydikleri milli kıyafetler hakkında bilgi verdiler. Genellikle Urfa, Van

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın fotoğrafı verilerek, bütün ekipler gösterdikleri çabadan dolayı kutlandılar. Bu arada kitlelerden de, jüri ve birinciliği alan ekiplere çiçekler verilerken, tüm ekiplerin gösterdikleri başarıdan dolayı kutlanmalarıyla heyecan ve coşku içerisinde yarışma bitirildi.

Yarışmanın hemen ardından gazetemize bir açıklama yapan HUNERKOM sözcüsü, kısaca şöyle dedi:

"Gerçekleştirmiş olduğumuz '87 Folklor Yarışması

Avrupa'da Mücadelemize Yönelik Saldırılar Protesto Edildi

Baştarafı 1. sayfada

eyleminde Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı geliştirilen saldırılara mücadele etmeyeceklerini haykıran Kürdistanlı yurtseverler, protesto metnini Hollanda Başkonsolosluğuna verdikten sonra, basın mensuplarına yönelik eylemin amacı hakkında bilgi vererek ve eylem alanında bulunan kitlelere bildiriler dağıtarak, polislin müdahale etmeye çalışmasına rağmen eylemlerini başarıyla sürdürerek sonuçlandırmışlardır. Kürdistanlı yurtseverlerin eylemleri basına yansımış, geniş yankı uyandırmıştır.

Hamburg: Aynı amaçla ve özel olarak da, Lozan'da tutuklanan 2 yurtseverin serbest bırakılması, zindanlardaki savaş esirleriyle dayanışmayı yükseltmek amacıyla 30 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Hamburg'daki "Morgen Post" gazetesini işgal ederek eylem başlattılar. Kürdistanlı yurtseverlerin sürdürdükleri eylemi yerinde izleyen TAZ, NDR (Küzye Almanya Radyosu) vb. yayım kuruluşlarına eylemin amacı hakkında, eylemcilerin geniş açıklamalarda bulundular.

Yayın hayatında daha önce de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında çetnili karalamalar yapan "Morgen Post" gazetesini yetkililerine, yurtseverler, amaç-

amacını kabul edemeyeceklerini belirten yetkililer polis çağırarak eylemi dağıtmak istedilerse de, ERNK taraftarlarının karşı koyuşları eylemi başarıyla sonuçlandırmak istemedeki kararlılıkları karşısında geri adım atarak istemleri kabul ettiler.

Hannover: Aynı amaçla Hannover'de 30 kadar ERNK sempatizanı, Hannover'deki DGB binasını işgal etti. İstemlerini DGB yetkililerine açıklayan eylemcilerin istemlerinin ağır olduğunu, polisi ve Alman yönetimini karşılarına alamayacaklarını belirten yetkililerin tavırsız

seyine hildireceğini belirtti. Eylem anında Saarbrücken radyo evi, eylemcilerle rapor-taj yaptı. Eylem ZDF televizyonundan da duyuruldu. Bu arada, aynı amaçla Düsseldorf Hollanda Başkonsolosluğuna yönelik de bir grup Kürdistanlı yurtsever eylem gerçekleştirdi. Aynı eylem dalgası Berlin başta olmak üzere birçok alanda gerçekleştirilerek kamuoyu oluşturuldu.

ERNK taraftarlarından çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan 40 kişilik bir grup 14.6.87 tarihinde Bielefeld Belediye Başkanı makamını işgal ederek, anti-demokra-

polisvari yöntemlerle eylemcileri tehdit etmeye yöneldilerse de, yurtseverlerin kararlı tutumu karşısında belediye başkanını çağırarak zorunda kaldılar. Belediye başkanına sözlü olarak isteklerini belirten ERNK taraftarları, gelen gazetecilere eylemin amacı hakkında bilgi vererek, polislin uygulamalarını kınamışlardır. 2 saat süren eylem, Belediye Başkanının Kürt yurtsever çevreleri üzerindeki polis baskılarına müdahale edeceği konusunda söz vermesi üzerine sonuçlanmıştır.

Strasbourg: 12.6.1987 tarihinde Fransa'nın Strasbourg kentinde 40 kişilik ERNK taraftarları bir grup, faşist Türk devletinin zindanlardaki savaş esirleri üzerindeki insanlık dışı uygulamalarını, Kürdistan'daki sürgün ve mecburi ıskan politikasını ve son dönemlerdeki Almanya, Hollanda ve İsviçre polislinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik baskı ve sindirme uygulamalarını protesto etmek amacıyla Strasbourg'daki Mesur Katedralin adlı tarihi kilisenin üstünü işgal ederek eylem başlattılar. İlk etapta işgal yapmayı amaçlayan Kürdistanlı yurtseverler, eylemin sonuçlandırılması için polislin yaptığı müdahaleyle kendi aralarında karar birliğine vararak açlık grevine döndürdüler. Geniş yankılar uyandıran eylem televizyon, radyo,

yabancı ve Türk gazetelerinde geniş yer alarak ışıldı. Eylemin ikinci günü 35 kişilik ERNK taraftarı bir grup daha eylemcileri desteklemek amacıyla kilisenin önünde protesto eylemlerini sürdürmüş, karşılıklı koordine içerisinde 3 gün süren eylem kamuoyunda yankılar uyandırarak başarıyla sonuçlanmıştır.

Kopenhag: 12.6.1987 tarihinde bir grup ERNK taraftarı Kopenhag-Hollanda konsolosluğunu işgal etti.

Hollanda konsolosluğunu basıp amaçlarını içeren bir pankart açarak eylemi başlatan Kürdistanlı yurtseverler, taleplerini Hollanda konsolosluk yetkililerine bildirerek gerekli girişimlerde bulunmayı talep ettiler. Bunu kabul eden konsolos yetkilileri durumu yönetimine bildirirken eylem alanına gelen basın sözcülerine yönelik yapılan açıklamalarla eylem sonuçlanmıştır. Yapılan eylem tüm Danimarka basınına yansarak kamuoyu oluşturmuştur. Ayrıca aynı amaç ve tarihte İsviçre'nin Zürih kentinde de Hollanda konsolosluğu işgal edilmiş ve eylem başarıyla sonuçlanmıştır.

Paris: İsviçre yönetiminin ve polislinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırı-ganlıkları Avrupa'nın birçok şehir merkezinde olduğu gibi Paris'te de 19.6.1987 tarihinde 40 civarında ERNK taraftarı bir grup Kürdistanlı yurtsever, İsviçre konsolosluğunu basarak protesto etmiştir.

Eylemi ve eylemcilerin taleplerini olumlu gören konsolosluk yetkilileri Kürt halkının bağımsızlığı için verdiği savaşıma saygılı olduklarını dile getirerek, devletleri nezdinde bu tür uygulamalardan vaz geçmeleri için girişimde bulunacaklarına dair söz verdiler. Fransa polislinin saldırgan girişimlere yönelmesi hem Kürdistanlı yurtseverlerin kararlılığıyla ve hem de İsviçre konsolosluk yetkililerinin müdahalesiyle başarısızlığa mahkum edildi. Yurtseverlerin gerçekleştirdiği eylem ve ortaya çıkan gelişmeler televizyon 3. kanalında haber olarak yer almış ve basına da yansımıştır.

larını ızah ederek, Kürdistan halkının haklı davasına yönelik karalamalarından vazgeçmeleri gerektiğini bildirdiler. Sözde "PKK'nin ölüm listelerini" yayınlayan bu gazete yetkilileri esasta polislin ve "Özgürlük Yolu" denilen ihanet şebekesinin bu listeleri kendilerine verdiğini itiraf etmiş, yurtseverlerin haklı dayatmalarını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Bremen: Bir grup Kürdistanlı yurtsever, Bremen'deki Yeşiller bürosunu işgal ederek bir eylem daha gerçekleştirmiştir.

Celle: 12 Haziran tarihinde, 50 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Belediye binasını işgal ettiler. Belediye yönetimine istem ve taleplerini yazılı bir metin halinde veren eylemciler, istemlerini sözlü olarak da iletiler. Eylemin

tutumu karşısında 5 saatlik oturma eylemini gerçekleştirdikten sonra sloganlar haykırarak dağıldılar. Eylem alanında genişçe yer alarak yankılar uyandırdı.

Frankfurt: Bir grup ERNK taraftarı Hollanda Başkonsolosluğunu işgal ederek, Hollanda polislinin, Kürt yurtseverlerine yönelik baskıları başta olmak üzere, Almanya ve İsviçre'deki polislin aynı tutumu ve uygulamaları protesto edildi. Bonn'da aynı dönemde devam eden açlık greviyle dayanışma içerisinde olduklarını da açıkladılar.

Mannheim: Bir grup Kürdistanlı yurtsever, 15 Haziran'da DGB binasını işgal ettiler. DGB başkanı ile görüşerek taleplerini iletiler. Eylemcilerle dayanışma içerisinde olduğunu belirten DGB başkanı, sorunu Avrupa Kon-

tik, gerici uygulamaları protesto etmişlerdir. İşgal anında belediyede bulunan görevliler

Uluslararası Festival'de Dayanışma

27-28 Haziran tarihinde Almanya'nın Sindelfingen şehrinde 13 ülkeden birçok örgütün yer aldığı uluslararası kültür festivaline, ERNK taraftarları folklor ve sergilerle katıldılar. Festivalin açılışına folklor gösterileri ile katılan ERNK taraftarları, daha sonra Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesine ve yaşamına ilişkin olarak bir sergi açtılar. Büyük ilgi gören sergide çeşitli halklardan ziyaretçilere, ERNK ve mücadelesi hakkında tanıtıcı bilgi verildi. Festivalin 2. gününde de, ERNK taraftarlarının gösterileri büyük ilgi topladı.

Protesto Eylemleri Nürnberg Yürüyüş ve Mitingi ile Doruğa Ulaştı

FEYKA-KÜRDİSTAN son dönemlerde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırıları protesto etmek için 26 Haziran 1987 cumartesi günü 2000'i aşkın Kürdistanlı yurtseverin katılımıyla bir protesto yürüyüşünü Nürnberg alanında gerçekleştirdi.

Kamuoyuna yönelik yayınladığı bir bildiride FEYKA-KÜRDİSTAN, içinde bulunduğumuz dönemin temel özelliklerini izah ederek açıklarken, bu dönemde Avrupa'da yoğunlaştırılan saldırıların nedenlerini şöyle belirledi:

"Son aylar içerisinde yoğunlaştırılan polis uygulamaları ile bir yandan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öneü örgütü PKK karalanmak istenirken, diğer yandan ise Kürt yurtseverlerinin bu mücadelede olan destekleri kesilmeye çalışılmaktadır. Böylece, Almanya, İsviçre, Hollanda Avrupa devletleri, Ortadoğu'daki çıkarlarının koruyucusu olan TC'yi yaşatmak ve içine girdiği derin çöküşten kurtarmak istemektedirler.

TC'nin AET'ye üyelik için baş vurduğu bir dönemde geliştirilen bu saldırıların, faşist rejimi desteklemeye yönelik olan yüzü daha da açığa çıkmaktadır. Bugün Kürdistan'da yükselen direniş mücadelesi, faşist sömürgecilğin çıkmazını daha da derinleştirmektedir. İşte, bütün bu gelişmelerin sonucudur ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayatılan karşıdevrimci faaliyetler de daha da yaygınlaştırılmaktadır."

Almanya, Hollanda ve İsviçre polislerinin halkımıza yönelik tek tek uygulamalarını izah eden bildirinin sonunda da: "Hiçbir gücün kutsal bağımsızlık ve özgürlük savaşına katılmamızı, destek olmamızı engelleyemeyeceğini bir kez daha gösterelim" denilmektedir.

Bu çağrıya kulak veren Kürdistanlı yurtseverler 26 Haziran günü bir araya gelerek güçlü sloganlar eşliğinde disiplinli, kararlı ve manalı yürüyerek mücadelemizin süsüpsiz olmadığını haykurdılar. Miting alanında yürüyüşün

anlam ve önemini, için gerçekleştirildiğine ilişkin Almanca, Türkçe ve Kürtçe yazılan siyasi konuşmalar okunmuş, folklor gösterileriyle daha da zenginleştirildi. Mitingin sonunu doğru Türk-

Alman ilişkileri, işbirliği Kürt gruplarının ihbarları ve karşıdevrim faaliyetleri, yurtseverlerin ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmadaki kararlılığını gösteren ve Alman polisi ile işbirliği ÖY-

nun Kürdistan halkına yönelik ortaklaşa çaba ve amaçlarını teşhir eden bir tiyatro sergilenmiş, tiyatro oldukça beğeni kazanmıştır. Toplu halaylarla miting ve protesto eylemi sonuçlandırılmıştır.

FAŞİST TÜRK DEVLETİ, REFORMİST UŞAKLAR VE FRANSIZ POLİSİ ELELE

Son dönemlerde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı gerçekleştirilen gerici ittifaklardan bir tanesine de Fransa alanına da tanık olduk. "Özgürlük Yolu" denilen uşak güruhunun ihbarlarından hareketle Fransız polisi hiçbir hukuki dayanağı olmadan, tamamen keyfi bir biçimde Kürdistanlı yurtseverlerin evlerine baskınlar düzenledi tehdit ve gözdağı vermeye çalıştı. Evlerde ve dernekte yaptığı aramalarda gözöğdümüşçesine hareket ederek tüm eşyaları kırıp döktü. Yurtseverler üzerinde tam bir faşist terör estiren Fransız polisi, ihbarcı uşakların ver-

dikleri asılsız bilgilere dayanarak her evde adeta bir cephaneye ile karşılaşacağını sanıyordu. Fakat aramalar sonucunda silah vb. en ufak bir suç aletine rastlamayınca hayal kırıklığına uğradı. Ancak yine de faşizan uygulamalarından vazgeçmedi.

ERNK yanlısı Kürdistanlı yurtseverlere böylesine azgınca saldırı Fransız polisi, kendi başına hareket etmiyordu elbette. O, güçlü sacayığının sadece bir ayağını teşkil ediyordu. —Diğer ayaklar ise TC ve reformist teslimiyetçilerdir — Bu tür uygulama ve yönelimler karşılığında, sö-

mürgeci faşist Türk devleti Fransa'ya birtakım ekonomik ayrıcalıklar sunmaktaydı. Faşist Özal ile Chirac hükümetleri arasında son dönemlerde giderek gelişen ticari ilişkilerde Türk devleti sunduğu olanaklara karşılık Fransa'dan, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine yönelmesini istemekteydi. Uşak reformistlerin ihbarları da işin tuzu biberi oluyordu.

İşte Fransız polisinin tutumu ve kitlelerimize yönelik azgın saldırılarının altında yatan asıl neden budur.

Ev baskınında KKWK'nın bütün eşyaları dağıtıldı.

Tüm Komplo ve Saldırıları Karşın, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Demokratik Güçler Tarafından Destekleniyor

27.6.1987 tarihinde Stuttgart'ta yaklaşık 12 örgüt, Alman devletinin ve NATO'nun Kürdistan'daki yönelim ve savaş provalarını; protesto etmek amacıyla bir yürüyüş ve miting düzenlediler.

Bundan bir gün önce de yani 26.6.1987 tarihinde konuya ilişkin bir toplantı yapıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı toplantı oldukça tartışmalı geçti. Toplantının gündeminde yer alan NATO'nun Ortadoğu bölgesindeki genel hedefleri İran Irak savaşı ve Sovyetlerin NATO için yarattığı tehlike dile getirildi.

Yine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun öncü gücü PKK'yi karalamaya çalışan unsurlar, Avrupa'daki bazı olayları ön plana çıkararak, amaçlarına ulaşmak istemişler de, dost güçler bu tutumlarına ve amaçlarına müsaade etmedikleri gibi, Kürdistan Ulusal Kurtu-

luş Mücadelesini destekleyen konuşmaları yapmış, Brüksel'de yapılan toplantının başına yönelik yaptığı açıklamaları izah ederek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı ve bunun öncü gücü PKK'yi desteklemeye yönelik çağrılarını yapmıştır. Toplantıyı yöneten bir demokratta PKK'ye yönelik tüm saldırıları kınayarak, bu saldırıların arkasında emperyalizmle, Türk devletinin olduğunu dile getirmiştir. Böylesi bir durumda konuşma cesareti bile bulamayan sosyal-şoven akımlar tam bir şaşkınlık içerisinde kendi varlıklarından adeta şüphe eder hale geldiler.

Böylesi bir toplantı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin birçok gücü arayış içerisinde olduğunu ve dost güçlerin her alanda Kürdistan halkının mücadelesine sahip çıktıklarını ortaya koymaktadır. Yine Kürdistanlı yurtseverlerin bu-

lunmadığı platformlarda bile, halkımızın, haklı davası savunulmakta, bildir ve broşürlerimiz dağıtılmaktadır. Tüm bunların ise, halkımızın PKK önderliğinde geliştirdiği ulusal kurtuluş savaşının, bundan sonra uluslararası alanda ilerici insanlığın desteğini daha fazla kazanacağını ortaya koymaktadır.

5 Haziran '87 günü Danimarka'nın Arhus kentinde de çok sayıda Danimarkalı demokratın katıldığı toplantıda ERNK taraflı yurtseverler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türk devletinin uluslararası komploları hakkında bilgi verdiler. Bazı Avrupa hükümetlerinin anti-demokratik baskıları sergilendi. Danimarkalı demokratlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmanın bir göstergesi olarak 4000 dkr. bağış bıraktılar.

BRÜKSEL'DE AÇLIK GREVİ

Zindanlarda sömürgeci-faşist Türk devletinin savaş esirleri üzerinde yoğunlaştırdığı insanlık dışı uygulamalarını Diyarbakır zindanlarında Mehmet KALKAN adındaki bir devrimciyi daha katlederek bir yenisini daha ekledi. Diyarbakır zindanlarında Mehmet KALKAN adındaki devrimcinin katledilmesiyle zindanlarda bulunan savaş esirleri direnişe geçerek eylemlere başlamış, bunun sonucu birçok devrimci ölüm hücrelerine yerleştirilerek direnişi bastırmak için sömürgeci-faşist cellatlar saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Kürdistan'da katliamlar gerçekleştiren terör estiren faşist TC insanlık dışı barbar niteliğini gizleyebilmek için ilerici insanlığı "demokrasiye geçiş" maske-

siyle aldatarak AET'ye üyelik için baş vurmuştur.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin bu uygulamalarını protesto etmek, sahte demokrasi aldatmacalarıyla AET'ye girişini engellemek amacıyla 13 kişilik bir Kürdistanlı yurtsever grup Brüksel'de basın toplantısı düzenleyerek 29 Haziran 1987 tarihinde açlık grevine başlamıştır. 10 Temmuz günü bir basın toplantısı ile sonuçlandırılan açlık grevi TV, radyo ve dünya basınında yer alarak yankılar uyandırdı. Yapılan basın toplantısı geniş ilgi görürken, içeride ve dışarıda mücadelemize yönelik saldırıların amaçlarına bir kez daha dikkati çeken eylemciler, amaçlarına ulaştıklarını, bu nedenle eyleme son verdiklerini açıkladılar.

Fransız Devletin Kürdistan Yurtseverleri Üzerindeki Anti-demokratik Uygulamalarını Şiddetle Protesto Ediyoruz Fransız Polisi Türk Faşizminin İsteklerini Yerine Getirmekten Vazgeçmelidir!

Baştafakı 1. sayfa

severleri tehdit ettiler. Ama ARGK ile dayanışmalarını ifade etmek için toplantıya gelme kararlılığında olan Fransa ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen yurtseverler, bu anti-demokratik uygulamaya ve tehditlerden yılmadılar. 11 Temmuz sabahından itibaren toplantının yapılacağı salonun bulunduğu alanda toplandılar. Fransız polisi, dayakla, kadın, çocuk ayırımı yapmadan kitlesel topalamaya ve tutuklamaya başladı. Yurtseverler sloganlarla ve bildirilerle ve bu arada çeşitli işgal eylemiyle, Fransız polisinin bir süredir devam eden ve en son 11 Temmuz'da iyice açığa çıkan anti-demokratik baskılarını protesto ettiler.

Fransız Polisi, Türk Faşizmiyle İşbirliği yapmaktan vazgeçmelidir

Fransız polisinin son uygulamaları rastgele bir olay olmayıp, temelinde Türk faşist-sömürgeciliğinin olduğu bir ucu Pentagon, diğer ucu uçak Kürt reformistlerine varan, bu arada silah tekellerinin çıkarlarının da büyük rol oynadığı, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi ve örgütü ERNK'ye karşı kurulan kompoların bir parçasıdır. Çünkü, daha gece gününden önce saat 17.30'da Amerika'nın sesi, Fransız polisinin Paris'teki ARGK ile dayanışma gecesini ertelediğini birinci haber olarak verdi. Hemen ardından ikinci haber olarak Komkar adına yayınlanan ve (bilinçli olarak 24. 4. 1987 tarihi kullanılmasına rağmen 7 Temmuz '87 tarihinde Almanya'da gizli-dan dağıtılan) bildiriyi okudu. Sözkonusu bildiri tahrik ve yulan haberlerle doluydu. (9 Temmuz '87 tarihinde Komkar sözkonusu bildirinin kendilerine ait olmadığına dair bir bildiri dağıttı. Ama içerik olarak hangisinin MIT'e ait olduğunu anlayamadık).

Olayın biraz daha gerisine gidelim. 18 Haziran '87 tarihinde Avrupa parlamentosunda Türk egemenlerinin Rum ve Ermeni halkına karşı geliştirdiği soykırımı protesto eden ve Kürt halkının ulusal haklarının tanınmasını talep eden bir kararı benimsedi. Aynı dönem Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğini bir anda genelkurmaylık da dahil bütün kurumlarını iflasla karşı karşıya bırakan karakollarını, kontralarını, milislerini, ekonomik kurumlarını hedefleyen eylemler gelişti. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ARGK'nin sesi dünyanın her tarafına yayıldı.

Panik içinde kalan Türk faşizminin tepkisini emperyalist müttefiklerine oldu. Kenan

Evren, emperyalist devletleri "NATO'dan çıkacağız" diye tehdit etti. Yığınlara "Kahr-olsun Avrupa", "Kahr-olsun Hristiyanlık" sloganlarını attı. (20 Haziran '87 Sivas konuşması) Ayrıca Avrupa demokratik kamuoyunu şarlatanlıkla suçladı. Tepki bulunulmadı da bitmedi. Ertesi gün Ankara dışişleri yetkilileri AET ülkeleri elçileri ile toplantı yaptı. Faşist rejim isteklerini bildirdi. Arkasından T. Özal, ekonomik yaptırım tehditinde bulundu. Bunun ilk adımlarını da attı. Fransa'nın Türk hava limanlarının radarlarını yenileme ihalesini alan tekelin anlaşmasını yarım resmî dondurdugunu açıkladı. T. Özal, Avrupa Parlamentosunda kabul edilen karar "parlamentoda temsil edilen ülkelerin kendi parlamentolarında da kabul edilirse, işte o zaman Türkiye'nin bu ülkelerle olan ilişkilerinde gerçek sorunlar ortaya çıkar" (27 Haziran 1987 Hürriyet) diyerek tehditini daha da açtıkıyordu.

Bilindiği gibi Olaf Palme cinayetinde İsveç Bofors top silah tekellinin de rol oynadığı CIA-SÄPO-MIT işbirliği ile işlenmiş, bu cümi cinayet PKK'ye malledilmek istenerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş davası, dünya halklarından tecrit edilmek istenmişti. Dünyanın gözleri önünde kompoların içyüzü ortaya çıkmış, İsveç polisi ve devleti teşhir olmuş, hiçbir gücün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesini ve dünya devrimci-demokrat güçleriyle güçlü bağlar kurmasını önleyemeyeceğini göstermişti.

Şimdiki komplo daha çok boyutludur. Fransız ekonomisi durumunu bilmiyor. Emperyalist ülkeler içinde en hastalıklı ekonomidir. Fransız tekelleri bunahını aşmanın yolunu, silah üretiminde bulmuşlardır. Dünyaya savaş makinası yayan emperyalist ülkelerin başında Fransa gelmektedir. Yedinci yılını dolduran İran-Irak savaşında, yüzbinlerce insanın ölümüne neden olan ve özellikle de Kürdistan halkını soykırıma uğratan Saddam diktatörlüğünün, napalm bombaları da dahil en büyük silah sağlayıcısı Fransız emperyalist tekelleridir. Üstelik sözde sosyalist hükümet bunu yapmıştır.

Fransız polisinin ırkçı ve anti-demokratik saldırıları, Fransız silah tekellerinin Türk faşizmiyle işbirliğinin bir sonucudur. Yeni Fransız muhazakar hükümeti seçilir seçilmez, ilk tebrik eden Türk faşist hükümeti olmuştur. Hemen ardından Türk faşist başbakanı T. Özal, Paris'e gitmiş, bu gezi nedeniyle yine Fransız polisi çok sayıda yurtseveri gezi boyunca hiçbir gerekçe göstermeden tutuklu tutmuştur. Fransa'nın eski muhazakar başbakanı ve

eski AET başkanı, aynı zamanda Fransa Cumhurbaşkanı adayı Prof. Dr. Raymond Barre 1986 ve 1987 Haziran'ında iki defa Türkiye'ye Fransız tekellerinin temsilcisi olarak gitmiş, adeta Napolyon gibi karşılanmış, kaldığı üç gün boyunca özel uçak tesis edilerek, Türk tekellerinin "onur" konugu olarak ağırlanmıştır. Barre'ye göre "iktisat siyaseti olamaz".

Fransız Emperyalizminin Kürt Halkına Karşı, Türk Sömürgeci Egemenliği İçin Suç Ortaklığı Yeni midir?

Uzaklara gitmemize gerek yok. Kemalist rejimle suç ortaklığına bakalım. Daha 1921'de Fransa, emperyalist çıkarları uğruna kemalistlerle anlaşır Londra konferansında anlaşma imzalar, bunu "Türkiye'yi Rusya'nın kollarından kurtarmak" olarak değerlendirir. Kemalistlere verilen o gün için büyük değeri olan on uçak ve çok sayıda silahla, Kürt, Rum ve Ermeni halkı katledilir. 1914-18 emperyalist savaşı ardından, Kemalistlerle, Kürdistan'ı parçalayan ilk antlaşmaya giden Fransız emperyalistleridir. 1921 Ankara antlaşmasıyla sadece Kürdistan bölünmez, aynı zamanda bölünmüş statükoyu parçalayacak Kürt ulusal hareketlerine karşı ortaklık yapmak üzerine anlaşılır. Nitekim 1925 Palu-Hani-Genç (Şeyh Sait) ayaklanması başgösterdiğinde, Türk ordusu başarısız olur. Ayaklanma Mardin, Siirt, Hakkari yönünde gelişir. Ayaklanmanın bastırılmasının en olanaklı yolu arkadan kuşatmaktır. Türk ordusunun buna gücü yetmez. Türk ordusu, Fransızların işgalindeki Güney Kürdistan'dan Fransız güçleri tarafından Mardin'e aktarılır. Böylece Fransız emperyalistleri bir daha binlerce Kürt insanının hunharca katledilmesine ortak olurlar. Bu ortaklık 1938'de de sürer. Fransız emperyalizmi, kemalistleri SSCB'ne saldırtmak için Katay'ı bahşeder, siyasal ve askeri destek verir, böylece Dersim'deki soykırıma da ortak olur. Türk, Arap ve Fars sömürgecileriyle işbirliğini bugün de aynı hızla sürdürür. Irak'taki ekonomik talanı için, Kürt halkını katledilmesinin en büyük destekçisi yine Fransız emperyalistleridir.

Başka halklara karşı da Fransız burjuvazisinin, Türk burjuvazisiyle suç ortaklığı tarihi yüküldür. Bunun en belirgin ve taze olan iki örneği Cezayir Ulusal Kurtuluş Hareketi ve 1956 Süveyş işgal girişiminde Mısır-Suriye halklarına karşı yapılan işbirliğidir.

- Kahrolsun Türk faşist-sömürgeci barbarlığı ile suç ortaklığı yapanlar!
- Fransız Polisi, Kürdistanlı yurtseverlere baskıdan vazgeçmelidir!
- Yaşasın ERNK ve ARGK!

Fransız Emperyalistlerinin "Kürt Dostluğu" Ve "Demokrasi" Gösterisi Sahtedir

Kürdistan'ı bölen ve bugün de dahil olmak üzere yüzyıldan fazladır, Kürt halkının soykırımına ortak olan bir devlet nasıl "Kürt halkının dostu olabilir"? Fransa yalnız Kürt halkının soykırımına katılmaz aynı zamanda, işbirliği de yetiştirerek muhtemel ulusal hareketleri içten çöktürmenin tedbirlerini alır. Fransa'nın Kürt egemenlerinden uçak devşirme tarihi 1815'lere kadar uzanır. Mısır Valisi Kavalalı M. Ali Paşa, Kürt aşiret reislerinin çocuklarını Paris-Fransız okullarına yollar. 1950'lerde Fransız elçilikleri Kürt feodal ve aristokratlarının dergahı olur. 1900'le örgütlenen Kürt feodal aristokratlarının da en büyük güvenceleri Fransız elçilikleridir. Her defasında da en büyük kazığı onlardan alırlar. Bedirxanların kahalaları bu işbirliğin köprüsü olurlar. Diğerleri bu yolda yürürler. 1914-30 Fransa'nın Güney Kürdistan işgalinde bu usaklık kalıplaştırılır. Bir de buna kültürel maske geçirilir. Artık Paris, Kürt gerici milliyetçiliğinin kiblegahıdır. Ve günümüzde Fransa Kürt Enstitüsü vb kurumlarda topladığı bu usaklarla, reformculuğu ve işbirlikliği geliştirmek, halkımızın bağına zehirli kamasını saplamaktadır. Fransız burjuvazisi, usaklık ilişkilerine aldığı bu gerici milliyetçiliği Türk cezaevlerinden atmak için olmadık ağırlığını koyarken, yüzlerce işçi, köylü, kadın, genç Kürdistan devrimcisinin, yurtseverinin katledilmesini sadece izlemiştir. Bayan Mitterand, usaklarına "Kürt halkına yardım" sahtekarlığı altında 1 milyon Frank'ı ajanlık payı olarak verirken, halkımızı katletmeleri için sömürgecilere milyonlarca Frank kredi ve napalm silahları veriliyor.

Türk Faşizmine Verilen Bu Açık Destek ve Yapılan İşbirliği; Kürt Halkının Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Gelişmesini Hiçbir Şekilde Durduramaz

Kürt halkının savaşı haklı ve kutsaldır. Kürt halkı kölelikten kurtulmanın savaşını veriyor. Bunu en iyi köleliği ve kölelik ardından özgürlüğü tadan Fransız halkı bilir. Fransız halkı, 1870'te kendi burjuvazisinin ihaneti ve ortaklığıyla işgale uğradı. Paris bombalandı. Yine 1940'larda faşizmin işgaline uğrayan Fransız halkı,

yabancı egemenliğin ne olduğunu iyi bilir. Fransız halkı daha dün Fransız burjuvazisinin Cezayir katliamlarına şahit olmuştur. Türk faşist sömürgeciliğini desteklemenin ve hele onunla suç birliği yapmanın insanlık suçu olduğunu bilir. Ve Fransız demokrat halkının kendi burjuvazisinin Kürt halkına karşı suçlarına karşı sessiz kalmayacağını inanıyoruz. Fransız halkı işbirlikçiliği de iyi bilir. Fransız burjuvazisinin "Kürt dostluğu" ve "demokrasi" çehresinin üstünü kazarsa, nasıl bir karanlık çehre ve anti-demokratizmin yattığını görür. Fransız polisinin faşist Türk polisini aratmayacak bir barbarlık örneği göstererek Paris'te geceye gelen kadın ve çocukları jopladığı için aynı gün Türk dışişlerinden Fransa devletine bir teşekkür mesajı gönderilmesi, demokratiğin hatta insanlık adına utanç verici bir durumdur.

Kürdistanlı yurtseverler başka halklara saygılıdır. Ancak kendi haklarından taviz vermezler. Fransız polisi, yurtseverlere baskı yapan, ERNK çalışmalarını engellemeye çalışan, MIT elemanları, Türk faşizminin kontr-gerillaları Avrupa'da çoğu devlet polisinin içinde yasal olarak çalışmakta, günahlar işlemektedir.

Eğer, Fransız polisi —ki polis Fransız burjuvazisinin tekel çıkarılarının basit bir pnyonudur— bu tür baskılarla halkımızın meşru ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşını durdurmayı düşünüyorsa, hele halkımızın ordulaşmasını, ARGK'nin gelişmesini durdurulacağını umuyorsa büyük bir yanlışlıktır. Bağımsızlık için ayaklanan bir halkın zaferini önleyebilecek hiçbir güç yoktur yeryüzünde. Fransız burjuvazisinin Dien Bien Phu'da (Vietnam'da) aldığı darbenin acısı geçmemiştir sanıyoruz.

Onun için, Fransız burjuvazisi, halkımıza ve kurtuluş cephesi ERNK'ye karşı Türk faşizmine destek vermekten, polisini saldırtmaktan vazgeçmelidir. Zerre kadar olabilecek burjuva demokratiği bile bu işbirliğine izin vermez. Biz ulusal bayrağımız ERNK bayrağına olan her saldırıyı, Kürdistan Halkına bir tecavüz saldırısı olarak değerlendireceğiz. Türk faşizmiyle işbirliğini lanetleyecek, bu işbirliğinin içyüzünü dünya halkları nezdinde teşhir edeceğiz. Her yerde olduğu gibi Fransa'da da polisin anti-demokratik baskılarına karşı direnecek, bir adım gerilemeyeceğiz.

Kenan Evren'in Sivas'tan Yaptığı "Milli Birlik" Çağrılarını Tüm Gerici Odakları Harekete Geçirdi:

Lavrion Olayları Faşist Türk Devletinin Avrupa'da Başlattığı PKK Karşıtı Kampanyanın Bir Parçasıdır

Halkımız güçlü adımlarla özgürlüğe yürümekte ve ayak sesleri sömürgeci Türk burjuvazisi ile hempalarının yüreğine korku salarak tüm cihanı sarmaktadır. Muharebelerde sömürgeci ordu sürülerini bozguna uğratan halk kurtuluş ordumuz, cennet Kürdistan'ın her yanında ihanet odaklarını bir bir çöktürmektedir. Özellikle geçtiğimiz Haziran ayı sonlarında Pınarcık'ta ihanete vurulan darbe, sömürgecilerin can telâşını bir kat daha artırdı. Bunun üzerine faşist Türk devleti içte ve dışta, ulusal kurtuluş mücadelemize ve öncü gücü PKK başta olmak üzere tüm yurtsever Kürdistanlı kitlelere yönelik yoğun bir saldırı kampanyası başlattı. Ve tabii emperyalist ağa-habaları ile işbirlikçi uşakları harekete geçire

rek... İşte aynı günlerde ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik bu saldırı kampanyasının bir parçası da Yunanistan'daki Lavrion kampında yaşanan ARGK birliklerinin Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine pespeşe vurduğu etkin darbeleri hazmedemeyen Kenan Evren 'sol' nun çeşitli fraksiyonları, onurunu çoktan yitirmiş köle ruhlu reformist uşaklarla birlikte, kampta bulunan ERNK taraftarlarına yönelik çeşitli komplo ve saldırılar geliştirdiler. Bu amaçla HK, Partizan Dev-Yol gibi sosyal-sövenlerle Rızgari gibi reformist sefiller, günlerce bir araya gelip çeşitli toplantılar düzenleyerek devrimcileri imha etmenin planlarını yaptılar. Bir yandan komplo ve provokasyon faaliyetlerine hız verirken, bir yandan da bu karanlık amaçlarına varmada kullanmak üzere özellikle de bayanlar aracılığıyla kampa çeşitli silahlar taşımaya başladılar. Ne var ki devrimciler durumu erkenden farkederek aldıkları bazı önlemlerle bu sinsi planın hayata geçmesine olanak tanımadılar. Sabahın beşbuçuğunda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yanlısı devrimcilerin kaldığı blokta şüpheli şekilde dolaşan bir unsur yakalanıp üzeri arandığında üzerinde kısa füyülli iki dinamit lokumu ile bir keser çıktığı görüldü. Devrimcilerin dinamitlere el koyması ardından bu unsur kaçarak polise sığınmış ve böylelikle de bir katliam girişimi boşa çıkarılmıştır.

Daha sonra devrimciler, son günlerde üstüste toplantılar yapan sözkonusu tasfiyeciler grupların kaldıkları odaları aramaya koyulmuşlardır. Şüpheli görülen Dev-Yol ve Rızgari'nin kaldığı odalarda bıçak, tabanca ve hazırlanmış şişeler ele geçirilmiş ve bu unsurlar teşhir edilmiştir. Ardından sömürgecilerin tezgahladığı oyun ve komploların

amaçlarını açıklayan çeşitli konuşmalar yapılarak, bu oyunların faşist rejimin Kürdistan'daki vahşetlerinin bir parçası olarak gündeme getirildiği vurgulanmış ve kendisine devrimci, ilerici diyenlerin buna alet olmaması gerektiği vurgulanmıştır. Polis kampa girerek olaya müdahale etmesi ve devrimcileri kamptan çıkararak bir kısmını Atina'daki çeşitli karakollara götürmesinin ardından Partizan, HK, Rızgari ve Dev-Yol adlı tasfiyeciler grubun ortak bir basın toplantısı yaparak PKK'yi suçlamaya, karalamaya çalışmışlardır. Hatta utanmazlıklarını daha da ileri götürerek PKK'ye karşı, PKK sempatanlarının kamptan çıkarılması amacıyla açık grevine başladıklarını ilan etmişlerdir.

Aslında duruma pek de şaşmamak gerekir. Birbirine can düşmanı gibi görünen bu güçlerin, Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesine karşı ortaklıklar kurması yeni değildir. Faşist rejim bunların iplerini çoktan beri ele geçirmiş ve gerekli gördüğü zaman bunları Kürdistan halkına ve PKK'ye karşı rahatlıkla harekete geçirebilir. Nitekim devrimciler de yaptıkları basın toplantısında bu güçlerin nasıl K. Evren'in birer basit aleti durumuna geldiklerini, tezgahlanan komplo ve katliam girişimlerinin altında yatan nedenleri izah ederek bunları teşhir etmiştir.

Gerçekten Lavrion'da yaşanan olayların kaynağı kimdi? Neyi amaçlıyordu? Olayların zamanlanması bir tesadüf müydü, yoksa sistemli, bilinçli bir zamanlama mı sözkonusuydu? Bu ve benzeri sorular üzerine düşünülecek olursa rahatlıkla anlaşılabilmektedir ki, sömürgeci-faşist Türk devletinin binbir surat ve kılıkla mücadelemize yönelttiği saldırıların tipik bir parçasıyla karşı karşıyayız. Bunu anlamak için Türk burjuva basınının ağır birliğiyle olayları veriş tarzına bakmak yeterlidir. Bu konuda birkaç kısa örnek durumu daha anlaşılır kılacaktır.

"Lavrion'da olay, PKK'cılar Türklere saldırdı. Yunanistan'da siyasi mültecilerin yerleştiği Lavrion kampında geçen cumartesi günü Türklere Kürtler arasında olaylar çıktı." (24 Haziran 1987, Milliyet)

"Lavrion'daki Türk ve Kürt kaçaklar kıyasıya döğüşüler... Yunanistan'a sığınan kanun kaçakları ve bölücülerin kalmakta olduğu Atina yakınındaki Lavrion kampında dün kendilerine Kürt diyen eşkiya uzantıları ile Türklere arasında büyük bir kavgaya patlak verdi... Lavrion'da, Avrupa Parlamentosunun Ermeniler ve Kürtler ile ilgili karar

ve onun hemen sonrasında Mardin'de bölücü eşkiyanın katliamı olayından sonra durum çok gerginleşti..." (24 Haziran 1987, Tercüman)

"Yunanistan'ın Atina habercisi, Başkent Atina'nın 60 kilometre doğusundaki Lavrion mülteci kampında, Mardin'in Pınarcık köyüne yapılan kanlı saldırıyı gerçekleştiren PKK'nın 'Halkın Kurtuluşu' örgütü taraftarlarıyla iki gündür çatıştığını duyurdu. Ajans, çatışmanın, PKK'nın 'Pınarcık katliamı'nın Lavrion'da duyulması üzerine kampta bulunan farklı siyasi görüşteki kaçak Türk mültecilerin öfkelenmesi Kürt ayrılıkçıları tehdit etmesiyle başladığını belirtiyor." (24 Haziran 1987, Hürriyet)

Her halktan, her ulustan ilerici-demokrat ve devrimci insanları, faşizmin borazanı durumundaki Türk burjuva basınında yer alan bu satırları ibretle okumalı ve üzerine iyice düşünmelidir. Hangi maskeyle olursa olsun Kürdistan halkının kutsal mücadelesine ve PKK'ye saldırıların altından mülaka Türk faşist rejimi ile emperyalizmin parmağı bulunduğu gerçekliği bir kere de Lavrion olaylarıyla kanıtlanmış oluyor. Yukarıdaki alıntılarda azgın ırkçı-söven mantık açıkça sırtıyor. Ve açıkça görüldüğü ki, Türk egemen sınıflarının barbarlıklarını kinayen kararlar ile Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi yalnızca Evren-Özal gibi faşist rejim temsilcilerini ürktürmüyor. İlah olmaz sosyal-sövenizmin temsilcileri zaman zaman Evren-Özal'ı bile geride bırakabiliyor. Ve yukarıdaki satırlarda da görüldüğü gibi faşist rejim, "PKK'cılar Türklere saldırdı", "Kendilerine Kürt diyen eşkiya uzantıları ile Türklere arasındaki kavgayı", "Pınarcık'taki katliamın duyulması üzerine... Türk mültecilerin öfkelenmesi..." vb. ifadelerle kendi "yavru"larına açıkça sahip çıkmaktadır.

Şimdi artık Lavrion'daki saldırıların, Kenan Evren'in Sivas'tan yaptığı "Milli birlik ve beraberlik" çağrılarının uyularak gerçekleştirilen sistematik yönelimlerin bir parçası olduğundan kuşku duyulabilir mi? Türk burjuvazisi tarihi tekrerr ettirmeye çalışıyor. Kemalist burjuvazi, 1925-30'larda Kürdistan'da giriştiği vahşi soykırımları nasıl TKP'ye onaylatıp alkış aldıyorsa; bugün de benzeri katliamlarına sosyal-söven ve uşak reformist güçleri ortak etmektedir.

Dikkat edilsene, PKK-ERNK-ARGK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mü-

cadelesinin -ülkede yaratılan "87 Yaz Atılımına paralel olarak- dünya ilerici insanlığı nezdinde önemli bir prestij ve sempati kazanması, faşist Türk devletinin çeşitli kollarından hemen harekete geçmesini de birlikte getirmiştir. Birçok yol ve yöntem deneyen faşist rejim, sosyal-söven ve reformist uşak piyonlarından yararlanmayı da asla ihmal etmiyor. Sadece haziran ayından bu yana Avrupa'da yürütülen faaliyetler bile sömürgecilerin nasıl çok yönlü çabaları içerisinde olduğunu gözler önüne sermektedir. Kürdistan halkının mücadelesine ve öncü PKK'ye karşı sağ ve 'sol' uyla tüm güçlerini harekete geçirmiştir. Avrupa turlarına çıkan -ki çoğu da faşist rejim özel izniyle çıkmaktadır- Baştürk'lerden Aziz Nesin'lere, Haydar Kutlu'lardan Türkeş'lere kadar her çevre ve kişi; gittikleri alanlarda, bulundukları platformlarda ve yaptıkları küçük-büyük toplantılarda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve PKK'yi karalamayı baş görev edinmişlerdir. Her biri kendi dilinden ve gücü yettiğince bu doğrultuda faşist rejime hizmet sunmaktadır. Her duadan önce hesmele çeker misali, her konuşmalarında Kürt halkının en doğal hakkı olan bağımsızlık mücadelesine ve PKK'ye küfürnamelerini ihmal etmeyen bu "demokrat", "aydın" baylar acaba Türkeş'le aynı konuma düştüklerini fark etmiyorlar mı? Yetkililerinde her biri bilmem kaç yıllık solculuklarıyla övünüyorlar da, solculuk ve devrimcilik gereğinin zerresini olsun yerine getirmeyi akıllarına getirmiyorlar mı? Türkiye ve Kürdistan devrimlerine karşı -bazen sınırlı genel doğruların ve süslü cümlelerin arkasına gizlenerek de olsa- K. Evren'in silahşörlüğünü ne zaman bırakacaklardır? Bunun tarih önündeki hesabını hiç mi düşünmüyorlar?

Bu baylar faşizmin, ırmağında akıntıya kürek çekmeye devam ededursunlar, devrimin yürüyüşü engellenmiyor, devrim yürüyor. Ve yürüdükçe faşizmin korkusu artıyor. Korkuyla birlikte çaba ve çirpinişleri da artıyor. Düşmanın, Kürdistan devrimine karşı yıllardır kullana kullana posa haline getirdiği sosyal-sövenler ile teslimiyetçi reformistleri son bir çabayla tekrar harekete geçiriyor. ÖY DDKD ve benzerlerine basın toplantıları düzenlettirerek "PKK'nin teröristliği"ni kanıtlamaya çalışıyor. Daha da ileri gidilecek bu düşkünerin eliyle yurtseverlere kurşun sıkıyor. Lavrion'da görüldüğü gibi üçbeşi bir araya getirilerek devrimcileri saldırtıyor. Fakat maşaların tüm çabalarını

rağmen istenilen sonuç alınmıyor. PKK önderlikli bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz: hem Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı yurtseverlerden, hem Türkiyeli emekçilerden ve hem de Avrupa ilerici kamuoyundan gün geçtikçe daha fazla maddi-manevi destek almaktadır. Bu durum karşısında faşist Türk devleti, artık gizli-kapalı, maskeli faaliyetlerle yetinmeyerek kendi açık kimliğiyle de ortaya çıkarak bu alandaki faaliyetleriyle yetinmeye çalışmaktadır. Bu amaçla çeşitli Avrupa ülkelerinde, emperyalist polis ve tasfiyeciler reformist güçlerle içte MİT mensupları cirit atmaktadır. Çeşitli komplo ve imha planlarından, "bölücülüğe karşı" yürüyüşler düzenlemeye kadar hummalı bir faaliyet yürütmektedirler.

Sömürgeci-faşist Türk devleti içerde olduğu gibi dışarda da öylesine aciz ve çıkmazdadır ki, PKK'ye karşı yürüyüş ve mitingler düzenlemeye kalkışmakta ve "milli birlik" çağrılarını yapmaktadır. Onbinlerce yurtseverin gür sloganlarla faşizmi lanetlediği alanlarda -Nürnberg'de görüldüğü gibi özellikle aynı alanlar seçilerek- birkaç yüz çapulcuyla bir araya toplanan sömürgeciler, uşaklarını yapamadığını kendi eliyle yapmaya çalışmaktadır. Sözümlüne PKK'yi teşhir edecektir. Oysa onbinlerce haykırın seslerine karşılık, çakal ulumalarını andıran seslerle faşizmin çirkin yüzü gizlenebilir mi? Kaldı ki, Avrupa kamuoyu faşizmi çok iyi tanıyor, yakından biliyor. Bu nedenle de TC'nin, Partimizin ve mücadelemizin lehinde oluşan kamuoyunu kendi lehine çevirme çabaları da sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Fakat ilerici, demokrat, yurtsever kitlelerin kimin ne olduğunu, PKK'ye "devrimcilik", "ilericilik", "ulusal kurtuluşçuluk" maskeleriyle yöneltilen saldırıların altında kimlerin bulunduğunu, ve bu saldırıların bir halksız olan Lavrion olaylarının da K. Evren'in "milli birlik" çağrılarının verilen bir cevap olduğunu daha iyi anlaması için olaylara böylesi bir bütünsellik içerisinde bakmak kaçınılmaz olmaktadır. Safalar ökedeki gibi Avrupa'da da giderek netleşiyor. Türkiyeli ve Kürdistanlı her insan artık ya faşist Türk devleti yetkilileri ve MHP gibi sivil faşistlerle kol kola yürüyecek, ya da PKK şahsında somutlaşan Kürdistan ve Türkiye halklarının devrimci safından yer alacaktır. Orta yol kalmıyor artık. Ve tüm ilerici, demokrat, anti-faşist güçleri devrim safına davet ediyoruz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son dönemlerde gelişip güçlendiği, tüm dostların ve düşmanların da bildiği bir gerçektir. Görülüyor ki, bu gelişme ve ilerlemeler kaydedilirken, tarihin her döneminde olduğu gibi günümüzde de, düşman baskıları had safhaya ulaşmaktadır. Tarih boyunca sömürgeci Kürdistan halkının direnişini değişik yollarla (kendinden olmayan güçleri, hainuşak misyonerleri, hile ve entrikaları kullanarak) bastırmaya çalışmıştır. Bu konuları PKK -Kürdistan İşçi Partisi-defalarca Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyuna açıklamıştır.

Fakat bu durumları anlamak istemeyen, Kürdistan adına, Türkiye "Komünist" Partileri adına yola çıktığını iddia eden vatan hainleri, sosyal insanlar ve revizyonist sosyal-şoven kukla örgütler vardır. Yazımda bu konulara kısaca değinmek istiyorum.

Kendim geçmişte, bu örgütlerden biri olan Partizan'ın sempatisini idim. Devrime her zaman olan inancımdan dolayı uzun süre bu örgüt içerisinde şu veya bu oranda görev aldım. Fakat gerçekten bu örgütün yıllar sonra haklı düzeye geldiğini, başlangıçtaki Parti programının eksikliklerine rağmen, gelişen zaman içerisinde nasıl köreltilip amacından saptırılıp, tasfiye edildiğini geç kavradım.

Bir örnek verilecek olursa, "İbrahim Kaypakkaya'nın izinde yürüyoruz" adı altında 31 Mayıs 1987'de "TKP-ML"nin 15 kuruluş yıldönümü" amacıyla bir merkezi gece düzenlediler. Ne kadar "sahip" çıktıklarını pratikte gösterdiler. Disiplinsiz geçen gecenin sonunda salonu terk ederken geride bırakılan boş bira şişelerinin yanı sıra sandolarda astıkları pankartların haftalarca öyle asılı kalması ve yüzlerce İbrahim Kaypakkaya'nın posterlerinin ayaklar altında kalmaları ibret verici bir manzaraydı.

1976'dan günümüze kadar, bu örgüt içerisinde ilkeli bir birlik ve programdan bahsetmek mümkün olur. Bundan dolayı sürekli dağılmalar, sürüşmeler, zoraki birlikler meydana gelmekteydi. Peki bu durumlar nereye kadar sürdü? Sonucu herkeşçe malumdur.

Bu örgütün PKK ve Kürdistan devrimine bakış açısı ise baştan beri hiçbir zaman netleşmedi. Özellikle PKK'ye bakış açıları ilk dönemlerde bir hakemlik rolü

idi, bu örgütün gerçek kimliği, PKK'nın başlatmış olduğu gerilla saldırıları, kitleler üzerinde yaratmış olduğu derin sempati ve cuntaya karşı mücadelede halkın umudu haline gelmesiyle ortaya çıktı. Bu örgütün ilk gerçek panığı bu dönemde kendisini gösterdi. Parti içerisinde daha evvel PKK hakkında sık sık tartışmalar vardı. Fakat net, açık olarak bir türlü tavır takinmiyorlardı.

Peki neden panige kapıldılar? İki neden görebiliyorum. Birincisi, kendilerince-Türkiye'de ve Kürdistan'da tek komünist partisi olduklarını ve kırsal alanda (sonraları Kürdistan dediler) "gerilla savaşı" verdiklerini belirtiyorlardı. İkinci neden, 15 Ağustos 1984'ten sonra PKK düşmanlığına hız vermeleri ile beraber yeniden PKK'ye gelmeye başladılar. "Karşı devrimci mi, değil mi" tartışmalarını canlı bir şekilde sürdürdüler. İlk önce, mal bulmuş mağrip gibi, PKK içerisinde ihanet eden unsurları savunmak ve onlara kucak açmak oldu. Daha evvel burjuvazi ve çömezleri tarafından yapılan karalama ve aşağılık suçlamaları, bazen açık, bazen de gizli olarak kampanya şeklinde sürdürdüler, bu koronaya hararetle katıldılar.

Yapılan bu anti-propaganda dayı ise "komünistlik" adına yapmaktan geri durmuyorlardı. "PKK'de demokrasi yok", "Rus sosyal-emperyalizmini ve Esad klişini savunuyor", "milliyetçi, karşı-devrimci bir örgüt olduğu"nu vb. geveleyip durdular.

Ashında bunların amacı, PKK'nın devrimci bir örgüt olup olmaması değildi. Kürdistan'ın ayrılıp bağımsız bir devlet olmasını kabullenmiyorlardı. Esas olarak bir ruh halleri vardı. Geçmişte ortaya çıkmayan gizli sosyal-şovenist ruh hali yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Göstermelik olarak ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında telaşları daha da artmaya başlamıştı. İstemeyerek de olsa, kendi kimliklerinin ortaya çıkmasını önleyemediler.

Halbuki geçmişte gizli sinsi sosyal-şovenist ruh hallerini onlardan önce, Türk egemen güçlerinin temsilcileri olan Şefik Hüsnü, İsmail Bilen, Uğur Mumcu, Doğu Perinçek vd. tüm çömezler açıkça ilan etmişlerdi.

Partizan vd. güçler ise, yukarıda değindiğimiz gibi şovenist ve inkarcı ruh hallerini gizlemek için, bir taraftan destekliyoruz demekteler, diğer taraftan kendi kitlelerine aylarca anti-Kürdistan devrimi ve PKK düşmanlığı temelinde feodal, mezhepçi içerikli konuşma ve seminerler düzenlemekten geri kalmıyorlar, yaptıkları bu ihanet ve sırt çevirmeyi de Marksizm-Leninizm adına yapmaktan geri durmuyorlardı.

Geçmişteki Türk "sol"cu-

larıninki gibi, Kürdistan devrimini bunların da ayaklarını kaçıyordu. "Nasıl olur? Türkiye bölünür mü? Zaten size tarihi haksızlık yapmış, sömürge değilsiniz, 4 ayrı ulusunuz var; en iyisi ortak örgütlenelim; partimiz koskocaman Türkiye 'Komünist' Partisi'ni temsil etmektedir" biçiminde ileri geri çabalayıp durdular.

Yine o dönemin T-K-P'si ise Kemalizme övgüler dize-rek, "doğuya ilerlecek gidiyor, medeniyet gidiyor" soysuzluğu ile Kürdistan'ın yapıları vahşi katliamları görmezlikten gelerek, gerçekleri bir türlü kabullenemediler.

Kürt ulusuna mensup olup da, Kemalizme dalkavukluk edenleri de gözardı edemeyiz. Geçmiş tarihte Kürdistan'daki isyanlara sırt çevirip ihanet eden unsurlar o dönemde isyancılarına şu çağrışı yapılmaktaydı: "Kürdistan hayalinden vazgeçin, silahları bırakın, milli birlik içerisinde

örgütlenelim" (o dönemdeki dalkavukların başını çeken Hasan Hayri, Diap Ağa ve benzerlerinin günümüzde ise Semir, Şahin, Merkitlerin ihanetlerini iyi incelememiz gerekiyor).

Peki yapılan bunca sorumsuz, sinsi, gizli sosyal-şovenizme rağmen, bu ve benzeri örgüt saflarında olan ve gerçekten faşisi Türk devletine karşı Türkiye proletaryası ve emekçi halkların çıkarlarından yana olan, Kürdistan'ın özgürce ayrılıp devlet kurmasını isteyen, gönüllü birlikten yana olan tüm dürüst insanlara düşen görev, bir an önce araştırıp, inceleyip gerçeklerin yanında yer almaktır.

— Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!

— Yaşasın PKK ve Onun Önderliğindeki ARGK - ERNK!

Devrimci selamlar
Baden Württemberg'den bir ERNK taraftarı
Nezir : 1 Haziran 1987

Kürdistan'dan Bir Askerin Mektubu

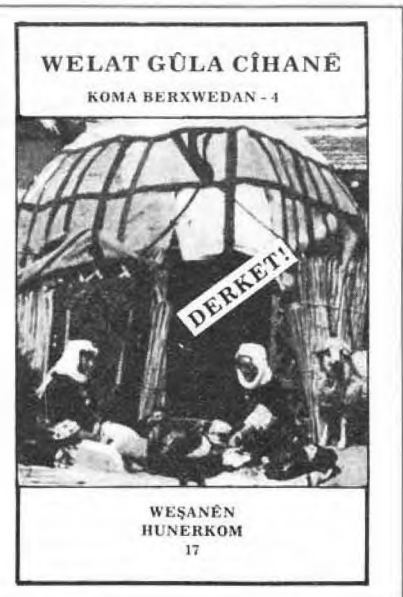
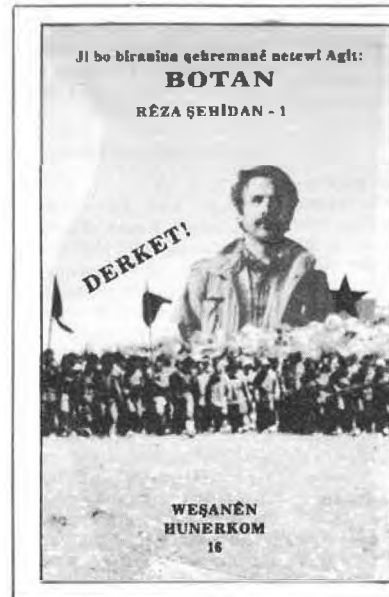
Ben, Bingöl'de sömürgeci faşist Türk devletine askerlik yapıyorum. Gelin-Pertek köyünde meydana gelen çatışmada şehit düşen devrimci-lerle ilgili bazı açıklamalarda bulunacağım.

Köy devriyesine çıkmak için büyük bir grup olarak hazırlanıyorduk. O anda, ismini bilemediğim bir köy korucusu, sarışın, ufak boylu, hafif topallayarak karakola geldi. "Komutanım bir grup terörist köye gelmiş. Şimdi köydeler" dedi. Yüzbaşı "Ülan doğru söyle, yalan olmasın ha" dedi. "Yok komutanım vallahi-billahi şu anda köydeler" deyince tam 30 kişilik grup silah kuşandı. Ben, bir defa gelen ihbarı bildirmedim için beni operasyon grubuna almadılar, yanı ope-

rasyona götürmediler. Ama çok iyi bir arkadaşım istemeyerek de olsa gitti. Operasyona giden askerler köye yaklaşıncaya pusu kuruyorlar. Pusuda bekleyerek devrimcilerin köyden çıkmasını bekliyorlar. Bir süre sonra devrimciler köyden çıkarak tam çember içerisinde girdiklerinde Türk askerleri tarafından yayılım ateşine tutuluyorlar. Ateş hattı içerisindeki çatışmada dört erkek devrimci şehit düşerken, sağ kalan bir baci ise kayalığa tırmanıyor ve slogan haykırıyor. Karsın Iğdır ilçesinden İbrahim Yılmaz adındaki asker ayağa kalkarak bacıyı yayılım ateşine tutuyor ve bacıyı şehit ediyor. Daha sonra, bu devrimcilerin cenazelerinin başına ben de gittim. Pala bıyık-

ları, kıvrık saçlarına baktıkça dayanamıyordum. Takma isminin Ermine olduğu söylenen bacının başında beyaz bir eşarp vardı. Kızıl kanı ile kıpırmızı olmuştu. O anda A... adındaki arkadaşım bana, "Z... ne diyorsun, ben dayanamıyorum, taşıyacağım bu namussuzları" dedi. O anda alay komutanı da geldi. "Kimdir bunları vuran," "Kahraman asker İbrahim Yılmaz" dediler. alay komutanı o namussuzun gözünü öperek, "Ülan sen bir Rambo'sun" dedi. Daha sonra bu askerin adı, bundan sonra İbrahim değil, Rambo oldu ve Rambo diye hitap edilmeye başlandı.

Anlatacağım çok şey var, ancak bu kadarını anlatabildim.

ULUSAL DİRENİŞ SAVAŞIMIZIN DÜNYA BASININDAKİ YANKILARI

Baştarafı 1. sayfa

başladı.

Faşist rejimin muntazı ve başı Kenan Evren: her önüne çıkana küfreden dayak yemişi haşarı çocuklar misali. NATO'dan AET'ye dek tüm emperyalist hamilerine çıtmaya başladı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşı sında neden kendilerini yalnız bıraktıklarını soruyordu emperyalist elendilerine. Aslında ofendileri kendilerini yalnız da bırakmış değildi. Faşist Evren'in Sivas'tan feryatlarını yükselttiği günlerde bile binlerce NATO askeri Kürdistan'da savaş provaları yapıyordu. Fakat devrimci direniş savaşımız karşısında sömürgeci Türk egemenliğinin çözülüşü ve çöküşü o denli hızlı ki, emperyalistlerin dört bir koldan yaptığı yardımlar bu nedenle yeterli görülüyor ve habire daha fazla yardım talebinde bulunuluyordu. Bunlara bir de, Avrupa Parlamentosu'nun aldığı son karar eklenince faşist Evren daha da ileri giderek, NATO içindeki durumlarını gözden geçirebileceklerini iddia etti. Elbette ki, bu iddiaları kimsenin ciddi bulmadı, ama bu durum faşist rejimin ne kadar sıkışmış olduğunu açığa çıkarması bakımından oldukça ilginçti. Bir de belki Pentagonun patentli Türk gerillerinin ilericiğini, demokratlığını tartışmayı pek seven taşıyıcı Türk soluna bir konu teşkil etmesi bakımından ilginç olabiliyordu. Biz kendilerine bu konuda biraz yardımcı olmak amacıyla bir karşılaştırmaya yapmalarını önerelim. Haydi bakalım intellektüel baylar tartışın biraz! Türkiye NATO'da kalabilir de tarzında demeyen veren TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu mu daha ilerici yoksa "gerçekleşen NATO'dan kalıp kalımayacağımızı yeniden gözden geçirebiliriz" diyen Kenan Evren mi? Umarız bir "haksızlık yapmaz da hay Kutlu ya ikinci sıraya düşürmezsiniz."

Evet, özellikle '87 yılı içerisinde yaratılan güçlü gelişmeler ve elde edilen önemli mevziler faşist rejimin solugunu daraltıyorsa da, Türkiye için yeniden milli birlik ve bütünlük teraneleri her taralı sarmaya başladı. İkinci Atatürkçü soyman ve her yönüyle birmeisini taklitte çalışan Evren de Sivas'tan yola çıkarak, Türk egemeninin o irki-soven ruhunu, o kirlili ruhunu yeniden hortlatmaya çalışmaktadır. Fakat o daha Sivas'ta iken Halk Kurtuluş Ordumuz-ARĞK'ye bağlı gerilla birliklerinin Mar-

din-Pınarık'ta işbirlikçi ihanetçi takımı vurduğu ölümcül darbenin sesi tüm dünyada bir anda yankılandı. Faşist şel kanlı pençelerini görmezlikten gelerek "katliam" diye haykırdı. Ve birçok çevreyi de bu iğrenç yalanına ortak ederek tüm dünya ilerici insanlığını da aldatacağını sandı. Savaşta yaşamını yitiren birkaç çocuğun durumunu kendisine bulunmaz bir sırsat sanarak yavuz hırsız misali gerçeği çarpıtacağını sandı.

Avrupa Parlamentosu'nun, Ermeni katliamlarını kınayan ve Kürt sorununun kabul edilmesi gerektiği yönündeki kararını bahane eden sömürgeci yetkililer, neredeyse o vahşet saçan kirlili tarihlerini unutturacaklarını sandılar. Kürdistan'daki varlık nedenlerini ve katliamlarını hatırlamaz görürler, kurtuluş kuvvetlerimizin "katliam" yaptığını dünyaya ilan etmeye çalıştılar. Ne var ki, dünya ilerici insanlığı Türk egemenlerinin barbarlıklarını unutmamıştır. Evren ve Özal'ın çığlıklarının ne anlamı geldiğini, insanlık çok iyi bilmektedir. Nitekim ulusal kurtuluş savaşımızın tüm dünyada yankılar yarattığı günlerde, sömürgeci-faşist Türk devletinin, Cephe-mizin öncüsü PKK'yi "katliam yapmak"la suçlamaya çalıştığı dönemde Belçika'da yayınlanmakta olan Le Soir gazetesinde Abed Attar imzasıyla çıkan "Kürtlerin Ebedi İşyanı" başlıklı yazıda şu görüşler yer alıyordu:

"Türkler tarihlerinin incelenmesini istemezler. Geçenlerde Avrupa Parlamentosu tarafından da soykırım olduğu kabul edilen Ermenilerin durumuna sebebiyet veren Osmanlı İmparatorluğu tarihlerinde de karşıtılmamış istemezler. Parlamentosun bu son kararı Kemal Atatürk cumhuriyetinin başkanı Kenan Evren'in kızgınlığına sebep oldu. 1922'de Lozan'da güç kazanıp, bağımsız bir Kürdistan'ın kurulmasını öngören 1920 Sevr Antlaşmasını iptal ettiren 'Türklerin babası', 1925 Şeyh Said isyanı ve 1938 Şeyh Rıza isyanını kanla bastırdı. Kemal'in dermanları Kürtlerin kimliğini ve kültürlerini inkar eden milliyetçi politikalarını devam ettirdiler. Ankara hükümetlerinin Kürtler üzerine kullanarak baskı, tutuklama, öldürme, tasfiye (tikidasyon) yapması 1978 Kasım ayı sonlarına doğru PKK'nin doğuşuna sebep oldu.

Türkiye, İran ve Irak'taki diğer Kürt örgütlerinin tersine PKK otomoni için değil, Kürdistan'ın kurtuluş ve bağımsızlığı için savaşıyor." (Le Soir 23.6.1987)

Görüldüğü gibi, kirlili tarihlerinin gün geçtikçe daha çok açığa çıkmasının verdiği telaşla çığlıklar atan Türk sömürgecilerinin vahşetleri unutulmamıştır. Kürdistan da tarih boyunca katliamı yapılanlar kimseler olduğunu ve bugün bu barbar-katil sürülerine karşı

kutsal bir savaş açmış bulunan PKK'nin amacının ne olduğunu dünya ilerici insanlığı çok iyi bilmektedir.

Yine Fransa'nın dünyaca tanınmış gazetelerinden olan Le Monde, aynı konuda, "Kürdistan'da Katliam" başlıklı başyazıda şu görüşlere yer verdi:

"Türkler, ulusal çıkarları adına, başka halklarda da olduğu gibi yapmış oldukları vahşetlerden sorumlu olduklarını asla kabul etmezler."

"Türkler, Atatürk'ün Kürtlerin yardımlarını almamasıyla ve 1920 Sevr Antlaşmasını iptal ettirmek için onlara bağımsızlık vaadinde bulunduğunu unuttular. Yunanlılar üzerindeki zaferlerinden sonra (1923) topraklarının yarısını işgal etmiş ve üç Kürt isyanını (1925-1938) en son vahşetle bastırmıştı..."

"PKK eylemlerindeki arızalar, şimdilik az da olsa, bağımsızlıktan yana olan Türkiye Kürtlerinden yardım al-dıkları gizlenemeye kalmaktadır." (Le Monde, 23.6.1987)

Ayrıca çeşitli ülkelerden birçok yüksek tirajlı gazete, dergi vb. yayın organları Pınarık eylemine ve Avrupa Parlamentosu'nun kararına geniş yer verdiler. Ağırlıklı olarak Evren-Özal, Ecevit vb. kuklaların açıklamaları "çelişkili ve saçma" olarak değerlendirildi. Bunlardan 23 Haziran 1987 tarihli Libération da, Pınarık eylemi ile birlikte Kürdistan'daki son gelişmeleri değerlendiren bir yazıda: "Tüm basın, suç ve sal müdahalelerin tutumunda olduğu gibi hay Evren ve Özal da çelişkili biçimde Batı Avrupa'ya suçladı..." deniliyor ve soruluyor:

"Ama yine de uluslararası kamuoyuna kamulanması gereken bir olgu var. Kürt gerillalarının Türk köylerine ve Ankara tarafından oluşturulan köy korucularının yünleri saldırıya teşvikle, 1915'te Ermeni halkının soykırımının tanınması arasında ne gibi ilişki olabilir?"

TC'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine gereğince karşı çıkmadığı, hatta desteklediği gerekçesiyle Batı

Avrupa emperyalist ülkelerini suçladı. PKK'ye karşı çeşitli önlemler almayı ittiği ve yine Pınarık eyleminin çeşitli yankıları bazı önemli yayın organlarında kısaca şu biçimlerde yer aldı:

Ankara'dan aldığımız habere göre, Avrupa Parlamentosu'nun 1915'te Doğu Anadolu'da gerçekleştirilen Ermeni soykırımını da ilgilili tutar alınmasından sonra, Türk hükümeti, bir Fransız firması ile yapmış olduğu önemli bir sözleşmeyi "dondurdu." (Le Monde, 28.6.1987)

General Evren'in Eylül 80 darbesinden bu yana Kürdistan'da asla görülmemiş düzeyde bir temizleme operasyonu Türk ordusu tarafından başlatıldı. Suriye sınırına yakın Mardin vilayeti, hara ve kara kuvvetlerine bağlı 15.000 kadar komando ve timlerin istilasına uğradı." (L'HUMANİTE, 23.6.1987)

Ayrıca daha birçok gazete, dergi vb. yayınlar aynı konuda değişik görüşler de içeren geniş yayınlara yer verdiler. Bunlardan The Economist, The Guardian gibi İngiliz gazeteleri, Washington Times vb. ABD emperyalizminin sesi durumundaki gazete ve dergiler ile çeşitli emperyalist TV ve radyolarda, direniş mücadelemize karşı saldırgan üsluplar kullanıldı. Elbette ki emperyalizmin sözde ileriden başka bir tavır da beklenemezdi. Ancak bu saldırı luyası arasında birçok gerçeği de ele verdiler. Bunlardan ünlü Alman dergisi Der Spiegel de yer alan yazıda olduğu ilginç noktalar var:

"Kürtler... Kamatin Öksüzleri" başlıklı yazının hemen girişinde yer alan "Doğu Anadolu'da bölücülere karşı sürdürülen savaş Ankara'nın AET'ye girişim teklifine se-kuyor" şeklindeki betirleme, bağımsızlık savaşımızın nasıl faşist rejimin yüzündeki demokrasi maskesini alacağı ettiliğinin açık kanıtıdır. Zira faşist Evren'in, nasırına basılmışcasına feryat etmesi NATO ile ilişkilerini gözden geçireceklerini belirtmesinin altında yatan asıl neden budur. Yani Kürdistan'da savaş olduğu sürece faşist rejimin demok-

rası martavalları tutmaya-caktır. Tüm güçlerini savaşa sürmesine rağmen bir sonuç alamadığı içindir ki, faşist Türk sömürgecileri, yana-yakıla NATO'dan daha fazla destek talep etmektedirler.

Ortadoğu'daki gelişmeleri ve Kürdistan Devriminin bölgedeki hayatı rolünü gözönünde bulunduran NATO da TC'nin bu çağrılarını yantısız bırakmamaktadır. Nitekim söz-konusu dergide yer alan aynı yazının daha ileriki bir paragrafında şöyle deniyor:

Aynı zamanda katliamın gerçekleştirildiği anda NATO, Doğu Anadolu'daki Aurora-Express adlı tatbikatı 7 ülkenin 5000 askeri ile gerçekleştirmektedir. Burada gerillaya karşı nasıl savaşılacağı tatbikatı da yapılmıştır.

Elbette ki, Kürdistan da bir ay boyunca devam eden NATO tatbikatı adıyla yapılan savaş provaları, aslında emperyalist orduların direkt olarak Kürdistan Devrimine ve başarıyla yürütülen gerilla savaşına karşı bir hazırlik amacıyla yapılmaktadır. Herhalde hiç kimse "gerillaya karşı nasıl savaşılacağı" tatbikatlarının Sovyetlere yönelik olduğunu iddia edemez.

Der Spiegel dergisindeki yazıda ilginç bir nokta daha var. Yazının bir yerinde şöyle deniyor:

"Marksist-leninist PKK, Ankara'daki iktidara karşı silahlı mücadeleyi kendine görev koymuş. Sadece askeri karakolları veya birlikleri basmayı düşünmüyor aynı zamanda kendi halkı arasında da uyuyor. 'Çürümüş Kürtler arasında... PKK'nin bir operasyon bölgesi de F. Almanya'dadır. Köln'deki MİT yetkilileri en az 300 adam militan bulmaya çalışmaktadır."

Kürdistan da Halk Kurtuluş Ordumuz-ARĞK ile faşist ordu sürülleri arasında savaş şiddetlendikçe gerillaların kahramanca mücadeleleri karşısında faşist TC ordusu iflas edip yerine NATO güçleri devreye girmeye hazırlanmakta iken yurtdışında da ÖY, DDKD, "Kürdistan Press" vb. güçlerin saldırılarını giderek azgınlarması tesadüfı sayılmamalıdır. Der Spiegel'in sözünü ettiği "Köln'deki MİT yetkilileri" arasında "çürümüş Kürtler" diye tabir edilen reformist güçlerin yer aldığında artık herhangi bir şüphe kalmamıştır. Elbette ki, PKK'nin sözünce "emayetlerini" ispatlamaya çalışmak "Köln'deki MİT yetkilileri" nin başta gelen görevidir ve bu görevi yerine getirebilmek için sarfettikleri çaba da az değildir.

Ne var ki, bu tür çabalar sonuç vermemekte, devrimci direniş savaşımız gelişip dünyanın dört bir yanına yankılandıkça, ilerici insanlık, faşist Türk sömürgeçliği ile humpalarının çirkin suratlarını daha net görebilmektedir. Ve Kürdistan halkının PKK-ERNK-ARĞK önderlikli kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, çağdaş ilerici insanlığına giderek daha fazla destek almakta ve zafere yürümektedir.

Türk Burjuva Basını, Kürdistan Direniş Mücadelesi Karşısında Yenilginin Kaçınılmaz Olduğunu İtiraf Ediyor

Baştarafı 1. sayfada

Hatta bu, en üst düzeyde kendisini gösterdi. Öyle ki, ARGK birlikleri karşısında sürekli yenilgiden kurtulamayan sömürgeci ordunun için için kayanayan bunalımı daha fazla kazalı tutulmadı ve infilak etti. Türk Genelkurmayı a-deta allak-bullak oldu. Hükümetle Genelkurmaylık, yenilginin suçunu birbirlerine yüklemek için uğraş verdiler. Mecliste, hükümet, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine engel olamadığı gerekçesiyle istifaya çağırıldı. Sömürgeci Türk burjuvazisi öylesine sıkıştı ki, AET'den NATO'ya kadar basırmadık kapı bırakmadı.

Faşist şef Evren, Sivas'ta "milli birlik ve beraberlik" çağrılarını tekrarlayıp dururken, düşman cepheinde bir panik, acizlik ve çaresizlik yaşanmaktaydı. Pınarek eyleminin yarattığı çok etkisiyle yapılan meclis toplantısında SHP, DYP ve DSP gibi burjuva muhalefet partileri hükümeti acizlikle suçlayarak istifaya çağırıldılar. Direniş savaşımız karşısında "12 Eylül rejiminin iflas ettiği", "hükümetin acz içinde olduğu" vb. ifadeler hızzat sömürgeci mecliste dile getiriliyordu. Bazı milletvekilleri yardıma "barış gücünün çağırılması" biçiminde sözler sarfederken, DSP'di bir milletvekili şöyle diyor:

"PKK lideri, birkaç gün önce Hürriyet gazetesinde açıkladığı gibi adamlarına saldırtı emri vermiştir. Bu yazıyı hükümet okumadı mı? 54 komando birliği, özel timler nerede? Bölgede değiller mi? Bu derlet sizin hükümetimizin elinde acz içindedir. Teşhisli sağlıklı koyamazsınız bir gün sizin hükümetinizi teslim alırlar."

Bu usak milletvekilleri durumun ciddiyetini anlamış görünmektedir. Fakat yamıdığı nokta şu ki: teslim alınacak olan sadece hükümet olmayacak, sömürgeci TC devletinin kendisi olacaktır. Hükümeti yönelik eleştirileri cevaplayan Keçeciler, "Öğlelerin milli panik haline dönüşmesini istemiyoruz" diyordu. Gerçekten de —faşist Evren milli birlik martavalları okuyadursun— yaşanmakta olan tam bir "milli panik"ti.

Burjuva basınında itiraflar birbirini izlerken Evren, Özal vb. faşist devlet yetkililerinin "kan yerde kalmayacak", "ezeceğiz, kökünü kurutacağız" vb. açıklamaları artık "sinir bozucu" ve "tahammül edilemez" olarak değerlendiriliyordu.

Evet, '87 baharıyla birlikte mücadelemizin yaygın gerilla savaşı aşımına varması ve daha sonraki kısa sürede kaydedilen gelişmeler, sömürgeci-faşist rejimin savaş güçlerini büyük oranda geçersiz kıldı. Faşist rejim sözcülerinin "çare, çare" diye feryat etmesinin altındaki gerçeklik budur. Ve bu gerçeklik aynı

zamanda —birçok gerici, usak çevrenin gürültüler koparmasına rağmen— uygulanan başarılı gerilla taktiklerinin doğruluğunun kanıtıdır. En başta faşist Türk ordusunun nasıl iflas ettiğini, kendi üst düzey yetkililerinin ağzından dinleyelim: Milliyet gazetesinden Mete Akyol'un sorularını yanıtlayan Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı Korgeneral Aşır Özözer, "Güneydoğu da gerilla savaşı var" başlıklı yazıda şöyle diyor:

"Koskoca Amerika, avuç içi kadar Vietnam'da gerilla layla başa çıkamamıştır. Türkiye bugün bir savaş içindedir. Bu savaşı karşı taraf başlatmıştır ve Türkiye de bu savaşa girmiştir. Savaşın biçimi 'gerilla savaşı'dır. Düzenli savaş sistemine göre eğitilmiş olan askerlerimiz ise, alışık olmadıkları bir savaşta maalesefaynen, Vietnam'daki Amerika'nın sıkıntısını yaşamaktadır." (30 Haziran 1987, Milliyet)

İflasın bundan daha açık ifirafı olabilir mi? "Vietnam'daki Amerika'nın sıkıntısı", nın, korkunç bir yenilgiyle sonuçlandığı hatırlanacak olursa, faşist rejimin bugünkü sıkıntısı daha iyi anlaşılacaktır. Aynı gerçekliği değişik bir şekilde dile getirenlerden bir tanesi de, faşist Türk burjuvazisinin akıl hocası M. Ali Birand'ır. Faşist ordunun sanki yıpranmadık bir yanı kalmış gibi, hay Birand şöyle diyor:

"Ayrıntılı güçlerle mücadele ve yöre halkını koruma görevinin ağırlıklı şekilde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bırakılması hata olmuştur. Gereklilik önlemler alınıp, ordu devreden çıkarılmadık Asker, eğitimi icabı, tüm iyi niyetli ne rağmen bu için altından kalkmamaktadır. Dolayısıyla da, gereksiz şekilde yıpranmaktadır." (28 Haziran 1987, Milliyet)

Kuşkusuz, tüm bu açıklamalar faşist Türk ordusunun ARGK karşısındaki yenilgisinin birer itirafıdır. Her fırsatta "Türk Silahlı Kuvvetleri devletimizin güvencesidir" dedikleri faşist ordunun böylesine "güvence" olmaktan çıkmasının ardından faşist rejim hangi güçle savaşı sürdürecektir? "Koy koruculuğu" adını verdikleri milis çetelerle mi? Yoksa "özel tim", "kontr-gerilla" vb. güçlerle mi? Fakat Kürdistan'da yaşanan olaylar bu güçlerin de çoktan iflas ettiğini defalarca kanıtlamamıdır?

Hatırlanacak olursa, sömürgecilerin milis çeteciliği öldürmeye başladığı 1985 yılında beri kurtuluş kuvvetlerimiz sabırlı bir inka ve eğitim çalışmasıyla bu güçleri sömürgecilerin mağası olmaktan kurtarmaya çalıştı. Buna rağmen hala düşmanlıkla vazgeçmeyenleri ise, devrimci şiddet uygulamasıyla etkisizleştirdi. İçlerinden hiçbir şekilde inka olmayan, sömürgecilere gönüllü olarak usaklık yapanlarına bu öyle-

sine pahalıya ödettiler ki, en sonunda "Ocağım söndü... Savunacağım kimse kalmadı... Koruculuk işini bırakacağım" diyerek sömürgecilerden aldıkları silahları geri vermek zorunda kaldılar.

Kısacası, sömürgeci Türk devletinin güvendiği güçlerden biri olan çetecilik de böylece çetkirtilmiş oldu. Geriye "kontr-gerilla" ve "özel tim" denilen "özel savaşı" örgütlenmeleri kalyor ki, bu güçlerin Kürdistan'da çetecilik olmaktan işlev göremeyeceği daha başlangıçtan belliydi. Kaldı ki bunlar, çetecilikle birlikte bile gerilla birliklerimiz karşısında tutunamadılar. Nitekim bu güçler ARGK birlikleri karşısında öylesine etkisiz ve varlığı ile yokluğu belirsiz bir konumda kaldılar ki, bunlara çokça bel bağlayanlardan biri olduğu anlaşılan Oktay Ekşi uğradığı hayal kırıklığını şöyle belirtti:

"Sahi, bir zamanlar adından çok söz edilen kontr-gerilla örgütü" vardı. O örgütün asıl işi, böyle yurdumuzu içinden bölmeye çalışan hainlerin planlarını ortaya çıkarmak ve onların hakkından gelmek değil miydi?" (25 Haziran 1987, Hürriyet)

Biri çıkp da, Kürdistan gerillası karşısında sizin kontr-gerillanız çoktan iflas etti dese de Oktay Ekşi gibi meraklıların bu merakını giderse hiç de fena olmayacaktır.

ARGK Karşısında Yenilgi Türk Genelkurmaylığı Bunalıma Götürdü

Faşist Türk devletinin savaş güçlerinin böylece tek tek etkisiz kılması, ister istemez bunalımın patlak vermesine yol açacaktı. Ordu başarısızlığın nedeni olarak gösterdiği bir günah keçisi göstermek zorundaydı. Yıllar yılı "kahraman" olarak ilan edilen milyonluk faşist ordunun, kurtuluş kuvvetlerimiz karşısındaki yenilgisi nasıl izah edilecekti?

Genelkurmaylıktaki bunalım basit değildi. Buna "süper" bunalım denmesi boşuna değildir. Hep "tabu" olarak kalan ordu, Türk tarihi boyunca toplumda belirleyici bir öge olmuştur. Bu durum "ordu-millet" sloganında ifadesini bulur ki "Türk ordusu yenilmezdir" şartlanması topluma benimselidir. Ordu eleştirilemez, hele paşalara hiç yaklaşılamaz. Ordunun "dokunulmazlığı" o kadar şişirilmiştir ki, Türk solu bile onun önünde elpençe durmuştur. Bu ordu aynı zamanda emperyalizmin temel gücüdür. İşin özünde de Türk ordusu, Türk egemenlik sisteminin bel kemikidir. 1980'e kadar olan bütün bunalımlar ve askeri darbeler ardından, muhalefetin güçsüzlüğünden "kıslaya çekilme" manevrasını yapabilişti. Bu defa bu oyunu oy-

nayamamış, rejimin temel gücü bunalıma düşmeye ve sarsılmaya başlamıştır. K. Evren'in NATO'ya sitemi bu nedenledir. "Ben giderseniz de gidersiniz" diyor. Sorun bu kadar ciddi olduğundan ister-istemez basına yansıyor. Hükümet ve ordu ise, basını, "sorunu büyütmekle" suçluyor. Ecevit, T. Özal "sivil darbe" yaptı diyor. Demirel bile rejime zarar verdi diye Özal'ın yöntemini "faydacılıkla" suçluyor. Basın bunalımı geçici ve küçük boyutlu göstermeye, neden ve boyutlarını saptırmaya çalışıyor. Hiç olmazsa "PKK terörü durduruluncaya kadar aman orduyu eleştirmeyelim" diyorlar. Açık ki, bunalımın atlattılması en başta PKK önderliğindeki silahlı direnişin durdurulmasına ve buna bağlı olarak Türkiye'deki toplumsal muhalefette, bölgede rejimi ve emperyalist çıkarları tehdit eden etmenlerin ortadan kalkmasına bağlıdır.

Kısacası Türk Genelkurmaylığı Kürdistan silahlı savaşına karşı çıkmazdadır. Bu çıkmaz ve bunalım yapıyı öyle sarmış ki, artık gizli-saklı tutma olanağı da kalmamıştır. Burjuva basınında bile artık o "dokunulmaz" ordunun başarısızlıkları, laçkılıkları sık sık gündeme gelecektir. Pentagon patentli "paşa"ların yeteneksizlikleri, korkaklıkları, yolsuzluk ve ahlaksızlıkları sergilenecek ve o herşeyin üstünde tutulan, "tabu" sayılan ordu, paçavra haline gelecektir. Yani Kürdistan'da tattıkları yenilgi ve başarısızlıklarının hesabını Özgü'dan, Torumtay'dan, şu veya bu "paşa"dan sormak ya da öyle göstermekle sorun halledilemez. Sorun, Kürdistan halkının kutsal bağimsizlik savaşı karşısında Türk ordusunun toptan iflasi sorunudur. Ve hiç bir çaba bu gerçekliği artık gözardı etmeye yetmemektedir.

Faşist Türk Ordusunun İflasına Karşılık Dev Gibi Büyüyen ARGK Gerçekliği ve Burjuva Basınında Tartışılan Kurtarılmış Bölgeler

Düşmanın, her alandaki iflas ve çıkmazının giderek daha fazla su yüzüne çıkması, buna karşılık devrim güçlerinin gelişerek büyümesi karşısında Türk burjuva basınında "halk savaşı", "gerilla savaşı" taktikleriyle yoğun olarak işlenmeye başlandı. Kürdistan'daki savaş sömürgeci Türk egemenlik sisteminin o kadar tehdit ediyor ki, sonunda gelişmeleri bir "terör olayı" olarak lanse etmeye çalışmanın kendilerine fazla bir yararı olmayacağını anladılar. Bundan tümüyle vaz geçilmedi. Fakat Kürdistan'daki savaşı "terörizmle" izah etmek mümkün olmuyor artık. Bu iş daha çok faşizmin gönüllü usakları tasfiyeciler-

SÖMÜRGEÇİ BASINDAN YORUMSUZ...

Milliyet:

"... Yetkililer, Mardin'e saldırılacağı biçimindeki iddiaları doğrulamaktan kaçınırken, 'Her an her yere eylem düzenlenebilir' dediler."

Yavuz Donat, Tercüman:

"... Şoförümüz büyük dikkatle arabayı kullanyor. Zira her an bir başka mayına rastlama ihtimalimiz var."

Patlama yerine 100 metre kala askerler durduruyor:

— İkiniz, devam edemezsiniz. Yol tehlikeli. Eşkiye mayın döşemiştir.

Otomobilden iniyoruz.

Teplerin üzerinden yitiriyerek patlama yerine geliyoruz.

Yerde bir ceset... Yaralılar... Ağlayanlar... Bağırınlar... Askerler... Minibüsten 20 metre uzağa fırlanmış motor... 8-10 metre uzaklıktaki kapı... Sanki savaş manzarası...

Ankara'dan şen ayrılmıştık, maalesef yası dönüyoruz."

Hürriyet:

"Özal, dönüş için aracına binerken, yürekler ağızlarıydı. Görevliler ardından şöyle sesleniyorlardı: 'Aman Başbakanı, dikkat... Patlamamış bir mayın olabilir.'"

Özal, olayların kendisinin Pınarek'a gidişle ilgili olmadığını söyledi ve 'Daha önce planlanmış' dedi."

Güneri Cıvaoglu (Ölüm yoluca luğu mu?), Sabah:

"Ölümde belki bir metre var. Belki üç metre... Belki birkaç yüz metre... Sonra..."

Belki bir mayın, aracımızın tekerleri altında patlayacak. Ve son.

Karşımda Yavuz Donat'ın yüzüne bakıyorum. Alından, yanaklarından, boynundan, nohut gibi terler iniyor..."

Abdullah Uraz, Son Havadis:

"Ülke tarihinde böyle bir dönem yaşanmadı... Allah büyüktür."

Hürriyet:

"Sınırda tünel mi? Teröristlerin Suriye sınırı yakınındaki bu köylerde eyleme giriştikten sonra kayıplara karışması, 'Acaba Türkiye-Suriye sınırında gizli bir tünel mi var? Teröristler gizli bir tünel mi kazmışlar?' sorusunu gündeme getirdi."

"Üç köy, bir mezar bastılar... Çaya mayın... Kürdistan yemini... Bölge saldırı teşebbüsü..."

Kamran İnan:

"Türkiye, 48 saat arayla 2 büyük şok geçirmiştir."

formistlere devredilmiş görünmektedir. Savaşta asıl muhatap güç olan faşist Türk sömürgeçliği ise, savaşı biçimini ve gerçek boyutlarını itiraf etmekten başka yol bulamamaktadır.

Vietnam, Çin vb. ülke deneyimlerini son günlerde daha çok inceleyen faşist rejim sözcükleri, Kürdistan'daki gelişmelerin "kurtarılmış bölgeler" oluşturma safhasına geldiğini söylüyorlar. Faşizmin ezeli borazanı Tercüman, 24 Haziran 1987 tarihli "Türklüğe Topyekün Saldırı" başlıklı başyazısında şöyle diyor:

"Güneydoğu'daki kanlı terör, Türkiye'ye yöneltilmiş topyekûn saldırının bir parçasıdır. Olay, sıradan bir arış meselesi değildir! **Hatta olay, bir 'terör' meselesi olmaktan da ibaret değildir...** Hadiseler 'eskiyaman son çirpısını' değildir. Hadiseler, İran-Irak savaşı sebebiyle bölgede im devletlerin kontrolünü kaybetmesinden kaynaklanıyor" diyecek de vatan kalbindeki kanama karşısında kendimizi teselli edemeyiz... 1922'den bugüne kadar Mısır-ı Milli'ye karşı yöneltilmiş olan bu en büyük tehdit tezgahtırken, PKK belli bir strateji çerçevesinde hareket ediyor... 'Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na teslim olun derken, PKK, bölge halkını 'teslim almak' istediğini, başka bir deyişle 'kurtarılmış bölge' oluşturmak amacıyla olduğunu göstermiştir...

"Kurtarılmış bölge" veya "özerk bölge", PKK çeteleri için 'yığınak' ve 'uzamı ardu' sahaları olacaktır... Bu halk savaşı taktığı, Mao tarafından Çin'de, Ho Şi Minh tarafından Vietnam'da uygulanı.

"Türk milleti, vatan bütünlüğünün 1922'den beri en büyük tehdit karşılığıyla şuurundadır..."

Faşizmin bir numaralı savunucusu Tercüman, bu kadar itirafı durup dururken yapmıyor elbet. Kürdistan'da faşist rejime kök söktürme bir savaş yaşanıyor. Bu savaşta, sömürgeci güçler önemli oranda yenilgiye ve başarısızlığa mahkûm edilmiştir. Düşman basınında "yenilgi bir kader midir" biçiminde tartışmalar gündeme gelmiştir. Kürdistan'ın birçok alanında devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin otoritesi büyük oranda güçlenmiş, pekişmiş, buna karşılık sömürgeci otorite öylesine zayıflamış ki, adeta varlığı ile yokluğu anlaşılmaz bir hale gelmiştir. Bingöl'ün Kığı ilçesine bağlı köylerde, sömürgecilerin muhtar adayı bulamamaları bunun açık kanıtıdır. İkna, eğitim ve devrimci şiddet yoluyla çeteçilik çökertilmiş, faşist ordu güçleri ise önemli oranda savunmaya zorlanmıştır. Gündüzleri ve o da ancak hava kuvvetleri desteğinde büyük birlikler halinde hareket edebilen düşman ordusunun insaniyetli tamamen yitirdiği, dost ve düşman herkes tarafından gorülen ve kabul edilen açık bir gerçektir. Nitekim büyük birliklerle, özel komando timleri ve hava kuvvetleriyle çembere aldıkları ilan ettikleri bölgelere bile kesintisiz biçimde süren gerilla operasyonları, insiyatifi devrimci güçlerde olduğunu açıkça göstermektedir.

Zaten düşman da bu tür gelişmelerin adını adım kurtarılmış ösilere doğru bir gidiş olduğunu gördüğü içindir ki, son günlerde sıkça gündeme getirmektedir. Hergün burjuva basınında "hassas bölgeleri gösteren boy boy haritalar yayımlanıyor. Faşist rejimin tüm demagogi ve yalanlarına rağmen, halkın gerillaya yardım ettiği, sömürgeci

ordunun geceleri tamamen savunmada olduğu açıkça itiraf edilmek zorunda kalınıyor. Bu konuda 24 Haziran 1987 tarihli Hürriyet, "PKK'nin hedefi: 'Kurtarılmış Üs' başlığı altında, 'yüksek rütbeli askeri yetkili'lere dayanarak verdiği haberde, Ankara'da yapılan en üst düzeydeki güvenlik toplantısında, Pınarcık eylemini gerçekleştirenlerin sınır dışında değil, içinde olduğunu belirterek şöyle devam ediyor:

"Köylüler yardım ediyor. Eşkiyadan çekilen ve sındırılan köylü güvenlik kuvvetlerine yardımcı olamıyor. Korktuğu için bildiğini anlatmıyor. Çünkü polis veya askerle konuşan köylü kendi köyünden başka bir tarafında PKK'ya ihbar edileceğinden ve başına iş açılacağından korkuyor. Bazıları PKK militanlarını evlerinde barındırıyor, yiyecek yiyecek yardımı yapıyor."

Bu tiraf, TC ve uşaklarının demogojilerini sergilemekle birlikte, bununla da kalmıyor, Pınarcık baskınında, "devlet bakanı H. Celal Güzel, İçişleri Bakanı Y. Akbulut'un yalanlarının aksine—askeri birliklerin olaydan kısa bir süre sonra değil, ancak sabah köye gidebildiklerini ve bunun nedenleri şöyle ortaya konuyor:

"Bu tür yerlere gece asker ve polis sevkı yapılmıyor. Çünkü dağınık noktalarda pusuda bekletilen komando gruplarına kesin rü emri var. Yerlerinden kumildarlarsa birbirlerini bile vurabilirler. Bu nedenle gün doğması beklenir. Pınarcık köyünde çatışma başlasaydı 3 kilometre mesafede bulunan seyir bir jandarma karakolu silah seslerini duymuş, ancak, güvenlik güçleri gece savunmada oldukları için bölgeye intikal etmemiştir."

Durum oldukça açık. Çatışma sesleri "mehmetçik'in" kulaklarını çınlatıyor fakat, o korkudan kafasını bile kaldırmıyor. Düşman, savunmada olduğunu açıkça itiraf ediyor. Bu ise kurtarılmış ösilere ulaşmanın belirtilerinden başka bir şey değildir. İşin, sömürgeci yönünden daha da kötü yani bu noktaya doğru gidişin son derece hızlı gelişmesi, yani tırmanan savaşın bir türlü söndürülemediği bir yandan faşist Evren NATO'ya sitem ederken ve sömürgeci parlamentoda "barış gücüne çağrı" yapılması dile getirilirken bir yandan da durmaksızın yeni önlemler düşünülmektedir.

Şimdi de "Özel Kolordu"

Değişik yazılarımızda da birçok kez belirttiğimiz gibi ulusal kurtuluş mücadelemiz hızla gelişiyor. Ve bu gelişme aynı zamanda sömürgecilerin savaş güçlerini de etkisizleştirerek gerçekleştiriyor. O nedenle de faşist rejim çabuk tikamıyor ve savaşa etkisizleşen güçlerinin yerine yenilerini koymak için sürekli bir arayıştan da kurtulmuyor. Önem, çare diye her yola, her kapıya başvuruyor, fakat savaşın gelişmesini durduramıyor. Dolayısıyla dehşeti

artıkça artıyor.

Başlangıçta düşman ne kendi gücünü ne de Hareketimizin gücünü doğru değerlendiremedi. O, kağıttan kaplan misali "kahraman mehmetçik" peğünüyordu. Bunun için bol keseden "asarız, keseriz, kökünü kuruturuz" mantığıyla hareket etti. Bu ham hayalden kurtulabilmesi için —15 Ağustos başlangıcı kabul edilirse— üç yıla yakın zaman geçmesi gerekti. Ve bu süre içerisinde emperyalizmintüm "özel savaş" yöntem-

delemizin muzazzam boyutlara ulaştığı günümüzde sömürgeci bu yanlışlarını da—yani TC ile PKK'nın uzun süre birlikte var olmayacağını— anlamış görünmektedir. Nitekim son yaz atılımı faşist Türk devletini öylesine sarstı ki, yeni ham hayalleri de çabucak yerle bir oldu. Gerilla ordumuzun hızla büyüdüğünü fark eden ve son dönemlerde hemen hergün "gerilla savaşı" ve "gerilla taktikleri" üzerine çeşitli yazılarla faşist rejime akıl veren Tercü-

leri de birer birer denendi. Fakat 1987'ye gelindiğinde, sömürgecilerin sonuç almaması, yani Hareketimizi imha etmesi şurada kalsın, kendi savaş güçleri ve "özel savaş" yöntemleri boşa çıktı. Buna karşılık mücadelemiz daha büyük mevziler kazanarak daha geniş böylere ulaştı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin şanlı öncüsü Partimiz PKK'nın III. Kongresinden alınan güçle gerçekleştirilen '87 kiş atılımı, bir anlamda düşmanın görüş değiştirmek zorunda kaldığı bir dönüm noktası da oldu. Artık PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin "imha edilmesi"nin olanaksız olduğu, sömürgeci tarafından da anlaşıldı ve itiraf edildi. Fakat bu, gerçeği görme biçiminde bir anlamda değildir. Bir ham hayal, yerini başka bir hayale bırakıyor sadece. Peki yeni ham hayal neydi? Hatırlanacak olursa kiş aylarından, en başta faşist Türk ordusundan Genelkurmay başkanı Örgülmaz üzere birçok yetkili, mücadelemizi kastederek "terörle uzun yıllar birlikte yaşamak"tan sözlemeye başladı. Ve buna dünyadan da İspanya-Bask, İngiltere-İRA, Fransa-Korsika gibi örnekler verildi. Yani sömürgeci faşist Türk devletine şu anlayış hakim oldu. İşte İspanya Bask'la, İngiltere İRA ile nasıl uzun yıllardan beri birlikte yaşadık, Türkiye'de de öylece birlikte yaşayalım; yani, PKK imha edilemezse de mücadeleyi başarıya götürmesi zordur.

Fakat bu da büyük bir yanlışlığı PKK de TC arasında, "hiçağın ağzı ile ökünün boynu gibi" uzlaşmaz bir zıtlık vardı. Birinin gelişmesi diğerinin ölümü anlamına geliyor. Ve tabii ki gelişen PKK idi, çöküş gidenin ise TC olacağı kaçınılmaz oluyordu. Şimdi, bahar ve yaz atımlarıyla birlikte ulusal direniş müca-

man gazetesi, Kürdistan'daki savaşın Bask, Korsika ve İrlanda'dan çok Çin ve Vietnam'a benzediğini, bu nedenle de başarıya gitme şansının fazla olduğunu ve eğer bu aşamada önlem alınıp imha edilmezse bir daha önünün alınamayacağını korku ve telaşla dile getirdi.

Bu durumda, faşist rejim yeni arayışlara yönelmek, daha doğrusu süregelen arayış ve çirpışlarını devam ettirmek zorundaydı. Yani PKK önderlikli Kürdistan bağımsızlık mücadelesi, sömürgecilerin önlem ve engellerini yerle bir ederek gelişiyor ve faşist orduyu bir paçavraya çeviriyordu. Çeteçiliğin, kontrgerillanın ve faşist ordunun iflası, kaçınılmaz olarak yeni arayışları gündeme getirdi. İşte "özel tim"lerden, "özel güvenlik ordusu"na böyle varıldı.

Evet faşist ordunun iflasının iyice açığa çıkması üzerine sömürgeci şimdi de "özel kolordu" örgütlemeye hazırlanıyor. Mücadelemize karşı böyle bir örgütölüğün gereğini savunan Mardin Valisi Alaaddin Turhan, aynı zamanda faşist ordudaki korku ve telaşı itiraf etmek zorunda kalıyor. "Güvenlik kuvvetlerimizin zaafiyeti nedeniyle..." diye soran faşist Vali, "Bunun araştırılması lazım" diyor ve şöyle sürdürüyor:

"Mesela, 9 Haziran 1987 günü Ömerli ilçesi pakınlarında iki askeri araç pusula kurulu. Bildiğimiz gibi bir üstümüzün, üç erimiz şehit oldu ve 10'u vakin er de yaralandı. Olayın hemen ardından ben olay yerine gittim. Şunu ağırdım. 20 yaşındaki erler, aynı bir şoka girmişlerdi. Bunların beş-altısı konuşma yeteneklerini kaybetmişlerdi. Sonradan bunlara 'psikolojik tedavi' de uygulandı. Bu da gösteriyorki, bu erlerle, bu yaş-

taki, bu eğitimdeki erlerle, mizami harbe göre yetiştirdiğimiz erlerle, her türlü tabiat şartlarına, her türlü şartlara hazır olarak eğitilmiş, gerçekten eğitilmiş güçler karşısında bizim başarılabilmemiz mümkün değildir" (29 Haziran 1987, Milliyet).

İşte sömürgeci valinin ağzından "kahraman mehmetçik" durumu böyle sergileniyor. Bir puslu eyleminde bile "konuşma yeteneğini kaybeden", yani dili tutulan "mehmetçik", ARGK'nın saldırıları karşısında daha ne kadar tutunabilir? Adı "kır ordusu" da olsa, "kır zabıtası" da olsa sonuç değişmeyecektir.

Aynı konuda, 26 Haziran tarihli Hürriyet gazetesinde "Özel Tim" den sonra eskiya-ya karşı özel kolordu" başlığıyla şu haber yer alıyor:

"Güneydoğu Anadolu'da bölücü çete saldırılarına karşı verilen mücadelede daha etkili olabilmek için yoğunlaşan 'yeni yöntem arayış', merkezi Sür'i te olmak üzere, 'Güvenlik Kolordusu' kurulması görüşüne ağırlık kazandı. Yetkililerin verdiği bilgiye göre, Kolorduda görev alacaklara, maaş çalışmaya olanak sağlanacak. Kolordunun büyüklüğü, içinde bulunan tümen sayısına göre değişiyor. En az iki, en fazla altı tümenin birleşmesiyle, bir kolorduyu oluşturuyor. Bir tümen ortalamada onbirbin civarında asker bulunuyor. Buna göre, kurulacak güvenlik kolordusu'nun iki tümeninden oluşması halinde 22 bin, üç tümeninden oluşması durumunda 33 bin kişilik bir gücü olacak."

Fakat duruma bakılırsa tümenler değil, kolordular ve ordular bile yetmeyecek. Bir Özal'ın Mardin'e gidişinde 10 bin kişi sadece koruma görevi yaparsa NATO orduları bile faşist rejimi ayakta tutmaya yetecek midir? Gelişmelerin ve savaşın hızına bakılacak olursa, bu "Güvenlik Kolordusu" belki de oluşturulmadan dağılıp, boşa çıkacaktır. Dolayısıyla bunun da bir çare, bir çıkış olamayacağı daha şimdiden bellidir.

Sonuç olarak, sömürgeci-faşist Türk devletinin bugün yaşadığı tam bir çöküştür. İflas sadece askeri alanda değil, ekonomik, politik, ahlaksal-moral ve sosyal her alanda yaşanmaktadır. Türk burjuvazisinin kuru gururları, "vatan, millet, sakarya" edebiyatı ya da faşist Evren'in "milleti birlik palavraları" artık bir işe yaramıyor. Kürdistan'da savaş alevlenip yayıldı, faşist rejim kapkara geleceğini daha açık görüyor, korkusu ve telaşı artıyor. Bu ruh haliyle tüm dünyayı kendisine düşman görerek, adeta ağır bir kabus altında ezil-dikçe eziliyor. Kısacası, yüz yıllar boyunca birçok halkı katliamlardan geçiren vahşi Türk sömürgeçliği her yö-nüyle son dönemlerini yaşayan bir canavarı andırmaktadır. PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, dünyayı bu canavardan kurtarmakla ilercil insanlığa önemli bir hizmet sunmuş olacaktır.

**PKK III. Kongresi,
Kürdistan Ulusal
Kurtuluş
Cephesi-ERNK
Ve Cephe Birlikleri**

On yılı aşan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazanımlarına, halkın ulusal kurtuluş inancına, ve Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişimini acil kılan uygun politik koşulların ürünü olarak toplanan PKK III. Kongresi, ideolojik, politik, örgütsel olarak güçlü çözümlere gelmiş, politik-örgütsel sağlamlığını pekiştirmiştir. Bunun yanı sıra, Kongrenin en önemli anlamı ve zaferi, halkımızı Cephede örgütlenmesi ve mücadelesi konusunda aldığı kararlar ve bu doğrultuda vardığı çözümler olmuştur.

PKK hareketi doğduğu ilk günden, etrafından geniş kitleleri bilinclendiren, örgütleyen ve mücadeleye seferber eden bir cephesel gelişmeyi yaratmıştır. Kongre kararlarında, bu gerçek şöyle dile getirilmiştir: "Partimiz başından beri, ulusal kurtuluş programına ve stratejisine uygun olarak halk bütünlüğünü oluşturan çeşitli sınıflar ve tabakalar içinde derinleşen çalışmaları esas almış, ulusal kurtulusta çıkartı olan değişik sınıflardan geniş bir kitle gücünü ulusal kurtuluş siyasalitesi uyarıp bilinclendirerek ve örgütleyip harekete geçirerek bir ulusal kurtuluş hareketini yaratıp geliştirmiştir. Bu hareketin örgütse ifadesi olan ulusal kurtuluş cephesini örgütsel bir yapı haline getirme görevini, kendi örgütlenmesini yaratmaya başladığı dönemden itibaren temel bir örgütsel çalışma olarak ele almıştır. Bu doğrultuda geçen dönemde bir 'Ulusal Kurtuluş Cephesi' programı hazırlayarak ilan etmiş, faşist Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü sıcak savaş içinde 'Ulusal Kurtuluş Cephesi' (ERNK)'nin örgütsel kuruluşunu ilan ederek, geniş kitlelerin cephe içinde örgütlenmesinde ve birleştirilmesinde çalışmasına girişmiştir. Bu çalışma partimizin gündemdeki en temel çalışmalarından birisidir.

Cephe faaliyetü özünde kitle çalışmasıdır. Ulusal Kurtuluş Cephesi, Kürdistan halkının birlik ve mücadele alanıdır, halk ulusal kurtuluşu için bütün sınıf ve tabakaların oluşturduğu kitledir. Derrimci-yurtsever kitle çizgisi: ulusal kurtuluş bilinci ve

İktisatî temeli olarak halk kitlelerini oluşturan sınıf ve tabakalarını içinde bulundukları ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal özgünlüklerine göre yaklaşım göstermek, buna göre kitleleri ulusal kurtuluş bilinci ile donatmak, özgü anlayışını geliştirmek, kitlelerin bilinç, güç ve olanaklarını ulusal kurtuluş savaşına yönlendirmek, seferber etmektir. Parti Kongresi, halkımızın cepheselleşme doğrultusunda sağlanan gelişmelerin yanı sıra kitle faaliyetlerinde ortaya çıkan öncüyü kitlelerden koparan, geniş kitlelerin örgünlendirilmesi önem vermemek, Parti için geçerli olan ölçüler kitleler içinde geçerli sayan sol-sektör anlayışı, kitle faaliyetinde öncü çalışmaya öncelik vermemek, öncüyü kitle kuyrukçusu durumuna düşüren kuyrukcu anlayışları, kitlelerin sınıflardan meydana geldiği ve her sınıfın ayrı bir yaklaşım gerektirdiğini yansıtan sınıf bakiş açısını partiye hastalıklarm; cephenin sahip olduğu kitle çeşitliliğinin ve sömürgeci konumlanmanın zorunlu kıldığı geniş eylem ve mücadele çeşitliliğini daraltan, tekdüze çalış-ma tarzını mahkûm ederek, kitle faaliyetlerindeki doğru çalışma tarzının, cephe örgütlenmesinin temel kriteri olduğunu tekrar önemştir.

Kongre, Cephenin ve birliklerin, emekçi sınıf ve katmanların, ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun pratiği içinde birleştirilen ulusal mücadele birlikleri olduğundan hareketle, halkımızın bu birlik ve mücadeleleri ömünde engel olan anlayış ve onlarla mücadelenin zorunluluğunu şöyle vurgulamıştır: "Günümüz koşullarında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ve Kürdistan derrimci savaşının geliştirilmesinin temel gücü olan kitlelerin siyasal ordulaşması, kitlelerin ulusal kurtuluşçu örgütlenmesini ve eylemliliğini ifade eden Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütsel yapısının geliştirilmesini ve cephe örgütlenmesinin pratik-maddi biçimlerinin yaratılmasını en temel ve acil bir derrimci görev olarak görür. Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenmesini engellemeye çalışan, buna karşı olan ve bu derrimci faaliyete karşı mücadele eden her türlü işbirliği, teslimiyetçi, tasfiyeci, reformist anlayış ve tutum ve bu durumdaki örgüt, kişi, grup ve çevre vb. yapılara karşı her alanda ve biçimde aktif derrimci mücadele yürütülmesini, bu tür anlayış ve güçlerin tasfiye edilecek engel olmaktan çıkarılmalarını..." karar olarak bütün derrimci ve yurtseverlerin önüne görer" olarak koymuştur. " (Kitle çalışması ve ERNK'nin örgütlenilirdilmesi üzerine olan ka-

rardan)

Hangi yönden bakılırsa bakılsın, faşist Türk somurgeliçliğinin ekonomik, siyasal, askeri bunalımı artırmakta, derinleşmekte, rejimde hızlı bir parçalanma yaşanmaktadır. En azından Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, rejimin çıkmazını sürekli artıran, onu parçlayan temel güç haline gelmiştir. Faşist sömürgeci rejim altında halkımız tarihinin en baskılı ve yoksullaşma dönemini yaşamaktadır. Bu durum emekçi yığınların faşist rejime karşı daha fazla durmasına ve mücadeleye akmalrına neden olacaktır. Bu nedenle güçlü ve ileri bir aşamayı yaşayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu yığınları çekmenin, onları ulusal kurtuluşun siyasal bilinç ve mücadelesi ile eğitmenin, birleştirmenin savaşırmanın günlük kaçınılmaz görev olduğundan hareketle, Kongre, ERNK ve birliklerin örgütlenmesini şu açıklamla ile karar altına almıştır "Ulusal Kurtuluş Cephesinin en geniş halk kulelerini kucaklayan bir örgüt haline gelmesi, en geniş kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelesine seferber edilip örgütlenmesi, halkın çeşitli sınıf ve tabakalarının yurtsever kitleleri örgütleninin yaratılmasına yakından bağlıdır. Bu toplantı (Kongre) ERNK'nin örgütlenmesini önemli bir alanı olarak çeşitli halk kesimlerinin kulesi örgütleninin yaratılmasını, bu kesimlerin özgün özelliklerini ve çıkarlarını dahtıra eden ve esas olarak ERNK programına ve yönetmenliğine bağlı olan çeşitli halk kesimlerinin örgütlenmesi ilişkin program ve yönetmelikler hazırlanmasını, pratik-örgütsel hazırlıkların yapılmasını, başta köylü ve gençlik olmak üzere işçi, kadın, esnaf, memur, tutuklu ve şehit aile ve yakınlarının çeşitli mesleki kesimlerin yurtsever birliklerini kuruluş ilan edilmesini, böylece çeşitli halk kesimlerinin ulusal kurtuluş mücadelesine daha yakından ve etkin çağırılıp örgütlenmesini karar altına alır " (aynı kardan)

Cephe Ve Cephe Birliklerinin Örgütlenilmesi

Halkımızın siyasal ordulaşması olan Cephe birliklerinin örgütsel tarzları ülkemizin faşist-Türk sömürgeciliği ve feodal-komprador egemenlik altındaki somut durumlarından kaynaklanan siyasal strateji doğrultusunda olacaktır. Evrensel olan sömürge halkların kurtuluş çizgisi, Kürdis-

tan in somut koşulları ve sınıf mevzilenmesi ile kaynaşarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Programı ve pratiğinde ifadesini bulmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluşunun siyasal stratejisi ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi üzerisidir. Bu çizgi, ülkemiz üzerindeki yabancı egemenliği devrimle yıkmayı, feodalizmitasfiye etmeyi, demokratik bir toplum kurmayı ve dört parçalı ülkemizi bölge ve dünya halklarının çıkarıyla bütünlük halinde birleştirmeyi hedeflemektedirler. Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütsel-pratik alanı olan Cephe Birlikleri her şeyden önce ERNK nin siyasal stratejisini temel alarak örgütlenmek zorundadırlar. ERNK nin çatısı altında örgütlenen, program taslakları yayınlanan ve örgütsel inşaları başlatılan işçi, kadın, gençlik ve kuruluşlar diğer birlikler varlıklarının koşulu Bağımsız ve Demokratik, Birleşik Kürdistan stratejisi olacaktır. Birliklerin örgütlenme ve mücadele anlayışları ve bunların biçimlenmesi bu stratejinin ürünü olacaktır.

Bugün faşist biçimine var-
dırılmış somürgeci egemenlik
altında halkımızın her sosyal
gerçekliği vardır. Sınıflar bi-
linç olarak geri, örgütsüz ve
çok yönlü baskılar altındadır.
PKK ile içine girilen çağdaş
ulusal kurtuluş mücadelesi,
ideolojik-politik olarak emek-
çi yığınları kazanmış, özel-
likle köylülük ve gençlik ol-
mak üzere önemli kesimini
örgütsel-pratik mücadeleye
çekmiştir. 1978 ile işçi-köylü-
aydın gençlik bloku etrafında
diğer yurtsever kesimlerin
mücadele kitleselliği, cephe
birliklerinin örgütlenirilmesi-
ne kitlesel zemin olmasına
rağmen, henüz örgütsel inşaa-
nın başında bulunuyoruz. Fa-
şist Türk somürgeci egemen-
lik ve bu egemenlik altında
cepheye zemin olan sınıf ve
tabakaların içinde bulunduk-
ları somut durum, birliklerin
ilegal örgütlenmesini zorunlu
kılmaktadır. Birlikler, kitile-
rin bulundugu her alanda
çalışmayı ve ulusal kurtuluş
mücadelesini yükseltmeyi es-
as aldıklarıından, legal yığın
örgütlerinde çalışmamalıdır.
Örneğin İşçi Birliği, fabrika-
larda ve dağınık çalışan işçi
kitleleri arasında çalışmayı
esas aldıklarıından, sendikayı
ve, legal kurumlarda, aydın-
öğrenci gençlik dernek, spor
kulübü ve, legal kurumlarda
çalışabilmelidir. Bütün birlik-
ler için benzeri legal, yarılegal
olanaklar olabilir. Önemli
olan somürgeciliğin ulusal
kurtuluş örgütlenmesini açığa
çıkartıp yozlaştırma tehlike-
sine karşı durmak ve reform-
culuk balağına girmemektir.
Türk somürgeciliğinin siste-
matik ve yığınsal olarak Kür-
distan dan koparıp, ucuz-
emek gücü olarak Ortadoğu,

Avrupa vb. alanlara sürdüğü işçi, kadın, gençlik, aydınlar-dan yüzbinlerce kitemiz var-dır. Birliklerin bu alanlardaki emekçileri örgütlemesi, o alanların demokratik olanak-larından yararlanarak legal ve yarılegal araçları kullan-ması daha da gerekli ve zorun-lu olabilir.

Birlikler, toplumun sınıflardan meydana gelmiş olmasının ürünüdür. Cepheye zemin olan sınıfların faşist Türk sömürgeciliği ve feodal-komprador düzene karşı benzer olan kurumları dışında sınıf konularından kaynaklanan özgünlükleri vardır. Bu özgünlük, onların içinde bulunduğu ekonomik, sosyal, kültürel gerçeklik; her sınıf ve kesime ait bilinç örgüt ve mücadele şekillerini zorunlu kılmaktadır. Birlikler, sınıf ve katmanların bu özgün sorunlarını, ulusal kurtuluşu tabii kılıp, onunla birleştirilerek örgütsel faaliyeti geliştendirir.

ter işçi sınıfı, mülkiyet araçları ve aşırıçift feodal-geleneklerden önemli oranda soyutlanmış, toplu kümeler halinde üretim yapmakta. faşist-sömürgeciğin ekonomik ve baskı politikasını en yakından duymaktadır. Toplumun geleceği olan gençliğin Kürdistan'daki konumu, çağdaş gençlikle büyük bir çelişki oluşturmaktadır. Asimilasyondan geçirilmekte, sömürgeci orduya alınmakta eğitimsiz bırakılmakta, yığınla ekonomik-sosyal sorunla dolu olarak sokağa fırlatılmaktadır. Gençlik Birliği, gençliğin bu sorunların da hareketle geniş bir örgütsel ve eylemsel çeşitlilik içinde olmalıdır. Ulusal kurtuluş taktiğinin temel alanı kırsal kitleleri olan köylülük, apayrı ekonomik, kültürel-sosyal gerçeklik içinde bulunmaktadır. Yurtsever köylü birliği, köylülüğün örgütlenme biçimlerini, diğer birliklere göre daha fazla silahlı örgütlenme ve mücadele ile içiçe örnek zorundadır. Benzer durum, sorunların yatağı durumuna getirilen Kürdistan kadınları içinde sözkonusudur.

Birliklerin en önemli örgütlenme sorunu, emekçi sınıf ve tabakaların sömürgeci ekonomik, sosyal, siyasal politikalar sonucu parçalanmış durumdan kaynaklanan örgütlenme sorunlarıdır. 1920-40 dönemleri ardından Türk burjuva sömürgeçliği, halkın geri sosyal yapı, bilinç ve örgütsüz durumlarından yararlanarak buna ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal ve askeri politikaları ilave ederek, Kürdistan halkını sistematik bir göçe tabi tutmuştur. Türk sömürgeçliği, Kürdistan'dan göçü; Kürdistan ulusal yapısını asimile etmenin temel bir ögesi olarak almıştır. 1970'le bu politikada; yurtsever kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırma amacını

güden siyasal yön ağır basmıştır. Bu politikalar sonucu milyonlarca kitlemiz Türkiye'ye göçetirilmiş. İşçi, gençlik, kadın kitleleri, Türkiye'de, her türlü oyuna açık malzeme durumuna getirilmiştir. Sadece Türkiye'ye değil, Ortadoğu ve Avrupa'ya yığınlarla emekçi kitlemiz sürülmüştür. Oralarda da bunlar emperyalist sosyal, kültürel, ekonomik politikaların malzemesi haline getirilmiştir. Birliklerin en önemli görevi, çalışmalarını buradaki kitlelere yansıtmak, onları bilinçlendirip, bulundukları ortamın sosyal, kültürel politikalarına karşı korumak, onları ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmek görevi vardır. Bu özelliklik birliklerin örgütlenme ve çalışma tarzlarındaki en önemli ögeyi oluşturur.

Birlikler, Kürdistan kitlelerinin yoğunlaştığı Ortadoğu, Avrupa, Türkiye vb. yerlerde, birlik kollarını oluştururlar. Bu kollar, Kuzey-Batı Kürdistan'da yürütülen merkezi birlik faaliyetlerine bağlı, onların bir parçası durumundadırlar. Kuzey-Batı Kürdistan'da kitleler, günlük siyasal-silahlı karakterli bütün ülkeyi kapsayan bir pratiğin ve sömürgeci-faşist özel savaşın politikaları altındadırlar. Yığınların bu durumu, birliklerin örgütlenme ve çalışma tarzına yansımaktadır. Kuzey-Batı Kürdistan'da yığınlar illegal olarak ve doğrudan ulusal kurtuluşun siyasal ve askeri taktiklerinin ürünü olarak örgütlenmektedirler. Dolayısıyla birlikler, ulusal kurtuluş eyleminin ürünü olacaklardır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin yaşanan pratiğine bakılırsa siyasal-askeri devrimci mücadelenin dışında Kuzey-Batı Kürdistan'da örgütlenmenin olanağı yoktur. Ulusal kurtuluşun öncüsü, 1973-77'nin yoğun ideolojik-örgütsel faaliyeti içinde şekillenip gelişmiştir. Grup her türlü saldırı ve kompoları göğüsleyerek, zaman zaman silahlı şiddet kullanarak partileşmiştir. Ulusal kurtuluşun temel bloku olan işçi-köylü-aydın gençlik örgütlenme ve kitleleşliği 1978-80'in yoğun ulusal kurtuluş eyleminin ürünü olmuştur. ERNK, 12 Eylül faşizminin yarattığı baskı koşullarında direniş içinde yaratılmıştır. PKK III Kongresi ile ulusal kurtuluş mücadelesine atılım sağlayacak kararlar alınmış, bu doğrultuda örgütsel-eylemsel düzenleme yapılmıştır. Ulusal kurtuluşun taktiki yaygın gerilla mücadelesi ve onunla iç içe gelişen cephe birliklerinin siyasal örgütlenmesidir. Gerilla mücadelesi, halkımızın siyasal ve askeri ordulaşmasının aracı durumundadır. Ancak bu taktikğin verimli örgütlenirip geliştirilmesiyedir ki, kitlelerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve mücadeleye seferber edilmesi gerçekleşebilecektir. Son derece uygun politik-örgütsel zeminleri olan birlikler kitlelerin içinde ulusal kurtuluş taktiklerini temel alarak örgütleneciler, örgütsel güçlerini, ulusal kurtuluş mücadelesinin

siyasal ve askeri kollarına seferber edeceklerdir. Kürdistan'da birliklerin örgütlenmesini savaşın ürünü olarak görmek, sömürgeci burjuvazinin yönetim değişikliğine umud bağlamak yada sendika vb. reformist araçlara indirgemek ve bunların rolünü abartmak ulusal kurtuluş gerçekliğine ters, birliklerin örgütlenme anlayışına zıt olan reformist örgütlenme anlayışıdır. Faşist sömürgeci rejim karşısında ancak siyasal ve askeri savaş içinde, kitlelerin olduğu her yerde yaratılan birlikler yaşayabilirler. Illegal olan eylemsel örgütlülüğün, varolan ve yaratılacak çeşitli reformist araçlardan yararlanması, birliklerin eylem, manevra ve kitleleşmelerini artırır. Örgütlenmede cepheleşlik temelinde ulusal kurtuluş savaşını örgütlülüğün olmak üzere, kitleleri kucaklayan bir örgütsel çeşitlilik içinde olmalıdır. Bu örgütlenmeler, temel olan siyasal örgütlenmelerin yanında ekonomik, kültürel, sportif, dayanışma vb. çeşitlilik içinde olurlar. Birliklerin, yığımsal karakterli, örgütlenmelerinin katı biçimlerinden en esnek biçimlerine kadar bir genişlikte olmalarını zorunlu kılar.

Türkiye, Avrupa, Ortadoğu vb. yerlerde Birlikleri kol örgütlenmelerinin özüne Kuzey-Batı Kürdistan'ın koymaları ve çalışmalarını buna göre biçimlendirmeleri gerekir. Ancak sömürgeci politikalar sonucu bile olsa buradaki kitlelerin içinde bulunduğu bir gerçeklik vardır. Bu gerçeklik, bulunulan ülkelerin siyasal-toplumsal koşullarından kaynaklanan gerçekliktir. Birlikler, örgütlenme ve çalışma tarzını bunu dikkate almak zorundadır. Özellikle Avrupa'daki Kürdistanlı işçi, gençlik, kadın kitlelerini örgütlerken bu alanların özgünlüğü dikkate alınmalıdır. Birliklerin, bu alanlarda da ana görevi kitleleri birleştirmek ve ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmektir. Bulunulan alanların demokratik özelliklerinden yararlanarak legal ve yarı-legal olanakları etkin birer araç olarak kullanmak, bu araçları kitleleri bilinçlendirip, örgütlenmenin alanları olarak değerlendirmelidir. Birlikler, ülkelerinden sürülmelerinin ve emperyalist-kapitalist ekonomik, sosyal, kültürel politikaların tahribatının nedenini faşist Türk sömürgeciliğini görerek, bu tahribat politikalarına karşı sosyal, ekonomik, kültürel önlemler almanın örgütsel düzenlemeleri içinde olmalıdır. Bu da ulusal kurtuluş bilinci, kültürünü ve çıkarlarını temel alarak ve bu yolda ulusal, ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmeleri çeşitlendirerek yerine getirilebilir. Bu alandaki birliklerin önündeki en büyük tehlike bulunulan ülkelerin koşullarına ve olanaklarına kanarak; mülteci-bürokratik örgütlenmeye sapa-ma, legal olanakları kullanma adına tamamen legal olanaklara uyulanarak reformu bir

örgütlenme içine girmektir. Kuzey-Batı Kürdistan dışındaki Birlik örgütlenmeleri bulunulan alanların maddi olanaklarından yararlanıp, ulusal kurtuluş kanalizasyonu örgütsel biçimleri yaratmalıdır. Yine bu alanlar, Birliklerin enternasyonalist dayanışma ve ittifakları havata geçirebilecekleri alanlardır. Her birlik, cephe politikaları doğrultusunda anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik, yurtsever, sosyalist birliklerle dayanışma ve ittifakların örgütsel biçimlerini geliştirmelidir. Birlikler, hem kitlelerin içinde hem de Kürt küçük-burjuva örgütlerinden kaynaklanan enternasyonalizmi reformist çıkarlara indirgeyen, özgüvü yadsıyıcı politikalara karşı önem almalarıdır.

Kuzey-Batı Kürdistan'daki temel Birlik örgütlenmeleri ile Türkiye, Avrupa, Ortadoğu vb. yerlerdeki Birlik kol örgütlenmeleri bir bütün oluşturarak, bütün emekçi sınıfı ve katmanları kapsamayı hedefleyecektir.

Bütün birliklerin örgütsel düzenlemelerinin diğer önemli bir yönünde her sınıf ve katmanın toplumsal konumundan kaynaklanan özgün sorunlarının bulunması gerçeğinden hareket ederek, kitlelerin güncel çıkar ve taleplerini ulusal kurtuluş çıkarlarıyla bütünleştiren ve ona tabi kılmaları sorunudur. Kitlelerin güncel talebini örgütleyemeyen bir birlik gelişme sağlayamaz. Türk burjuvazisi çoğu kez güncel ekonomik, sosyal, kültürel yaşam politikaları ile kitleleri sındırmakta ve yozlaştırmaktadır. Bu durum kitlelerin günlük çıkarları için mücadele içinde boğulmalarına ve bunda reformculuğa zemin olmasına yol açmaktadır. Devrimci-yurtsever gelişme çoğu kez günlük pratik içinde sağlanan başarılarla elde edilir. Birlikler işçi, köylü, gençlik, kadın kitlelerinin ekonomik, sosyal, kültürel güncel taleplerini örgütlerken önlerinde duran tehlike; bunlar uğruna mücadeleyi, ulusal kurtuluş için mücadelenin önüne alma ve güncel pratiğin içinde boğulma tehlikesidir. Ulusal kurtuluş bilinc ve eylemine varmak için sadece kitlelerin güncel çıkarlarını ve bunlar için örgütlenme ve mücadeleyi temel alan örgütlenme ve eylem reformudur. Temeline ulusal ajitasyon-propaganda, bilinc, eylem çalışması olmayan Birlik örgütlenmesi gelişme kaydedemez.

Birliklerin bu örgütsel düzenleme ve faaliyeti, cephe örgütlenmeleri ve faaliyetinin bir kolu olmak zorundadır. Nasıl cephenin bütün faaliyetini yöneten, örgütlerini kuran, programını hazırlayan, politik, eylemsel çalışmasını tespit eden ve yönlendiren bir komuta organı varsa, her birliğin de birlik çalışması ve örgütlenmesini en üst düzeyde temsil edecek ve yürütecek bir merkez komitesi olacaktır. Cephenin hiye-

rarsik örgütlenmesi gibi her birliğin merkez komitesi, faaliyetlerini bölge, yerel vb. komitelerle, özel örgüt ve temsilcilikler oluşturarak yürütecektir. Birlik komitelerinin bileşimi, birlik faaliyetleri olan örgütlenme, basın-yayın, ittifaklar-dayanışma, eylem vb. çalışma konularını kapsayacak şekilde olmalıdır. Her komite sorumluluk alanında en geniş kitlelerle bağ kurma, onları ulusal kurtuluş bilinci ile eğitip-bilinçlendirmek, örgütlemek, potansiyellerini ulusal kurtuluş siyasal ve silahlı mücadelesine seferber etmek, kitlelerin güncel çıkar ve mücadelelerini örgütlemek, birlik örgütlenme ve eylemini düşman saldırılarına karşı koruma vb. temel görevleri yerine getirir.

Birlik organları olan komiteler, sömürgeci her halkın ulusal kurtuluş organları olarak, sıkı bir örgütsel işleyiş içinde olmalıdırlar. Buna göre birlikler demokratik merkez-yetki bir tarzda örgütlenirler. Birlik örgütlerinin merkez-yetki yanı; bireyin örgüt, alt örgütlerin üst örgütlere, bütün örgütlerin birlik merkez komitesine bağlılık ve sorumluluğu ve bütün örgütlerin cephe kararlarına karşı sorumluluğudur. Örgütlenmenin demokratik yanı, örgüt kararlarına kitlelerin katılımı, toplantı, rapor ve denetim hakkıdır. Birlikler, en yalın kitleleşmiş ifadeleri olduklarından, kitlelerin birlik politikalarına en yaygın katılım ve denetimine olanak verecek toplantı, konferanslara ve eylemleri-özeleştiriyi uygulamalarına sistemati olarak gitmelidir. Birliklerin gelişim koşulu kitlelerin kararlara katılım ve denetim gücüdür.

Birliklerin, ulusun geleceğini yaratan örgütler olması dolayısıyla örgütsel sağlamlığı ve çalışmalarını verimli gelişimini sağlayan, birlik faaliyetlerini, düşman ajan sızmalarından, yığıl-bozguncu, komplocu reformist anlayışlardan kurtaracak bir disiplin anlayışına sahip olmalıdır. Birlikler disiplinli, bağimsız ve özgür bir Kürdistan için verilen ulusal kurtuluş mücadelesine duyulan inanç ve sergilenmesi gereken fedakarlıktan kaynaklanmaktadır. Disiplin, devrimin otoritesidir. Birliklerin disiplinli yurtseverlik bilinci ve gönüllülüğe dayanır.

Birliklerin cepheye vucut bulması, örgütsel olarak birlik organlarının ve çalışmalarının cephe organlarını oluşturma gerçeğidir. Cephe komitelerinin bileşim alanları birlik komitelerini kapsar. Cephe organları, birlik organlarının örgütlenme ve faaliyet politikalarının doğrultusunu belirler. Birlik faaliyetleri, birlik kongrelerinde belirlenir. Birliklerin kongreleri örgütsel olarak ulusal kongre olan cephe kongresinin zeminidir.

Buna göre cephe programında ifade edilen Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve

demokrasi, siyasal ilkelerini kabul eden, bu amaç için mücadelesine gereken, her Kürdistan insanı birliklerin örgütlenmesi faaliyetine katılmalıdır. Ulusal kurtuluş savaşını kabul etmek ve desteklemek, bunun için bilinçlenmek ve mücadele etmek Kürdistan'da yurtseverliğin ölçütüdür.

Birliklerin Mücadele Görevleri

Birliklerin faaliyetleri, ulusal kuruluş faaliyetleridir. Bunlar ERNK programında ifade edilen ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi görevleridir. Buna göre birliklerin birinci görevi: Yığınların ulusal kurtuluş siyasal bilinci ile eğitmek, örgütlemek ve mücadeleye seferber etmektir. Kitle eğitimi, eylemle edilen eğitimdir. Örgütsel-eylemsel pratiğin yoğun dersleri içinde kitle deneyleri ile kitlelerin ulusal kurtuluş bilinci yükseltilmelidir. Geri sosyal yapıda ve burjuva, feodal idealist değer yargılarıyla dolu olarak tutulan emekçi yığınların en ciddi sorunu eğitim ve örgütlenme sorunudur. Birlikler, eğitim ve örgütlenmeyi, ulusal kurtuluş eyleminden soyutlayan bir çalışmanın reformist bir çalışma olduğunu bilmelidir. Birlikler, eğitim ve örgütlenmede mekanik biçimlere dalmamaları gerektiği gibi, sömürgeci egemenlik altında yaratılan geri sosyal yapının ürünü olan geri bilinçten özkemelleri gerekir. Yığınların ulusal kurtuluş istemi maddidir. Eğitim, bildiriden toplantıya, gazeteden yürüyüşe, grevden işgale kadar olan geniş bir çeşitlilik içinde olmalıdır.

Birliklerin ikinci temel görevi Yığınları örgütlemektir. Örgütlenme yönünde atılan her adım, ulusal kurtuluşu birliklerin gelişmesini sağlayacaktır. Birliklerin örgütsel yeteneklerinin ve başarısının ölçüsü kitlelerle ne ölçüde bağ kurdukları, ne ölçüde maddi ve manevi desteklerini sağladıkları ne ölçüde eyleme kaldırdıkları ve saflarından ne ölçüde ulusal kurtuluş kadroları, savaşçı ve milis çıkardıkları olacaktır. Örgütsel yetenek, kitlelerin içinde bulunduğu maddi koşulları bilmek, yığından bireye kadar herkesin ne verebileceğini, ne kadar gelişebileceğini kestirebilmek, en uygun yaklaşım içinde olmak ve kitlenin sunduklarını birleştirip eyleme geçirebilmektir. Kimi silahıyla, kimi kalemiyle, kimi maddi olanaklarıyla vb. katkıları olabilir. Birlik örgütlülüğü bunları birleştirebilmek gücüdür. Çöcüsü Birlikler, kitlelerinin sınıf karakteri ve özgün sorunlarından hareketle güncel talepleri uğruna mücadelelerini örgütleyip yönlendirmelidir. Köylülerin, işçilerin, gençliğin, kadınların vd emekçi sınıf ve katmanların iş, eğitim, kültürel, güncel vb sorunları vardır. Bu sorunlar, ulusal kurtuluş mücadelesinin

uzun süreli çıkarlarına bağlı olarak verilecek güncel mücadeledenin konusu olmalıdır. Kitlelerin güncel sorunları sömürgeci ve feodal-komprador düzenden kaynaklanmaktadır. Bu böyledir diye, güncel görmemek güncel uğruna mücadeleyi gözardı etmek, önemli ve gerekli bir mücadele alanından ulusal kurtuluşu mahrum etmek olur. Bu amaçla işçilerin sendikal, kooperatif, gençliğin dernekleşme, sosyal faaliyetleri teşvik edilmelidir. Bu araçlar reformist ve yozlaştırıcı etkilerine dikkat ederek mücadele alanları haline getirilmelidir. Birliklerin yığımsal karakteri ve her sınıfsal yığın özelikleri, ulusal kurtuluş açısından son derece önemli olan bir mücadele zenginliği sunar. Birliklerin mücadeleyi, faşist Türk sömürgeçliği ve yerli işbirlikçisi feodal-komprador sınıfların ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal, askeri her tür kurum, politika ve uygulamasına karşı kitleleri mücadeleye seferber etmektir. Bu yapılmadığı bir birliklerin mücadelesinde tek düzelik gelişir. Birlikler, ulusal kurtuluş görevlerini başlı olarak kitleler arasında ekonomik, sosyal, kültürel dayanışma mücadelesini geliştirir.

Dördüncüsü: Birlikler, faşist Türk sömürgeçliğinden kaynaklanan saldırı ve sızmalara, sosyal-şovenizm, ulusal inkarcılık, işbirlikçi-uzlaşıcı otonom ve reformist politikalara karşı mücadele etmelidir. Özellikle kitlelerini bu konuda eğitime ve disiplinize etme görevleri vardır. **Beşincisi:** Birlikler, anti-empiryalist, anti-faşist birlik ve hareketlerle dayanışmaya girmeli, uluslararası alanda faaliyet yürütmelidir, her birlik temsil ettiği sınıf ve katman ile halkımızın durum ve ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtmalı, Türk sömürgeçliğini, özel savaşımı ve işbirlikçi politikalarını teşhirini sağlayarak dünya halklarının, halkımızın haklı mücadelesine destekleri sağlanmalıdır. Birlikler bu amaç doğrultusunda alanları ile ilgili uluslararası dayanışma eylemlerine katılmalı, yayın, toplantı, gösteri vb. faaliyetleri geliştirmelidirler.

Altıncısı: Birlikler, ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesi önünde engel teşkil eden otonom, reformist politikalar ve bunların kitleleri içinde etkilerine karşı yoğun bir ideolojik-politik, örgütsel mücadele içinde olmalıdır. **Yedincisi:** Birlikler, kitleleri içinde sömürgeci ve aşiretçi-feodal yapının etkileri olan dinsel, mezhepsel, aşiretsel yerel ayrımlarla mücadele içinde olmalıdır. Bu etkiler, ulus öncesi toplumsal yapının ürünüdür. Kitlelerin bilincini daraltmakta, aralarında son ayrımları yaratarak, sömürgeci, sosyal-şoven, reformist, otonom tahrirata zemin yaratmaktadır. Birlikler, eğitim ve örgütlenmeyle sistematik ve sürekli bir mücadele vererek saflarında bu anlayışları ku-

rumalıdır.

Birlikler mücadele anlayışlarını hayata geçirirken ulusal kurtuluş taktiklerine göre uygulamalı, sınıf ve alan özgüllüklerine göre biçimlendirilmelidir. Birliklerin eylemsel mücadelesi, temel mücadele taktığı olan silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan ve onu geliştiren siyasal eylemlerdir. Birlikler, kitlelerin örgütlü siyasal gücüdür. Birliklerin kitle eylemliliği, bildiri, afişleme, boykot, işgal, grev, gösteri, yerel ayaklanmalar kadar çeşitlilik içinde olacaktır. Ulusal kurtuluş eylemciliği tek düze eylemcilik değildir. Birliklerin sınıfsal çeşitliliği, aynı zamanda bulunan alanların olanakları eylemin zenginliğini doğurur. Faşist Türk sömürgeçliği ve işbirlikçilerinin güncel ve uzun süreli ekonomik, sosyal, siyasal politikalarına karşı birlikler sürekli olarak eylemlilik içinde olmalıdır. İşçi birliği fabrika vb. yerlerde sömürgeçlik ekonomik talamı felce uğrattıkça siyasal eylemliliğe varabilmelidir. İşçi birliği, işsiz yığınları sömürgeçliğin baskı ve talan politikasına karşı sürekli protesto eylemliliği içinde tutabilmelidir. Gençlik birliği, asimilasyon kurumu olan sömürgeci eğitim kurumlarını ve yozlaşma aracı olan sosyal kültürel kurumlarının bu işlevini bozacak eylemliliğe varmalıdır. Köylü birliği sömürgeçliğin pastifikasyon göçettirne politikasına milislile toprak ağası ve aşiret reislerinin baskı politikalarına karşı toprak işgallerinden, köy direnişlerine kadar yaygın bir eylemliliğe varabilmelidir. Birliklerin cephe politikaları doğrultusunda, cephe örgütsel öncülüğündeki yaygın eylemliliği, örgütlenmemiş kitleleri eğitecek, birleştirerek, ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve mücadelesinin ileriye hamlelerine yolaçacaktır. Askeri mücadele ile koordineli birliklerin siyasal eylemliliği, ulusal bağımsızlık için topyekün savaşın bir halk gerçekliği olacaktır.

Birliklerin eylemliliğinde tek düzelik yada formülasyonculuk ve eylemliliği sadece legal ve yasal biçimlere indirgeme, darlık ve reformculuğa denk düşmektedir. Mücadelelerin gerçekliği, ulusal kurtuluşu denk düşecek her siyasal eylemi bulup geliştirmeyi, her olanaktan yararlanmayı, illegalinden, yasal biçimine kadar bir eylemsel düzenleme içinde olmayı gerektirir. Yine de birliklerin politik, ekonomik, kültürel eylemsel çalışmalarına programsal nitelik verilmeleri zorunludur.

Birliklerin, en önemli sorununu alan özelliklerinden kaynaklanan nedenlerden, eylemlerini biçimlendirme durumudur. Ulusal kurtuluş savaşının içinde bulunulan aşamadaki taktığı, birincil alanı kırsal, dağlık alanlarda yürütülecek gerilla savaşı ve çeşitli düzeylerdeki (köy, yerel, bölgesel) silahlı halk ayaklanmaları ile silahlı ve siyasal örgütlülüğü geliştirmek, halkı, halk

milisi, savunma grupları, ayaklanma birlikleri şeklinde silahlı örgütlenmesini gerçekleştirmek ve kitlelerin üretimini, sosyal, kültürel yaşamını örgütleyip geliştiren siyasal kitle örgütlenmesine gitmek, mücadeleyi temel dağlık alan ve silahlı mücadele ile koordineli bir şekilde ovalara ve kırlara yaymak, kitleleri siyasal ve askeri olarak faşist sömürgeçliğin karşısına çıkarmaktır. Kuzey-Batı Kürdistan'da birlikler, hareket tarzından örgütlenme tarzına kadar daha katı ve sert bir savaş içinde mücadelelerini geliştireceklerdir. Ulusal kurtuluş taktiklerinin önemli bir parçası olan Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'da dış alanlarda Kürdistanlı kitlelerin ulusal kurtuluş örgütlenmesine çekmek halkımızın dayanışma ve ittifaklarını geliştirmek, Türk faşist-sömürgeçliği ve işbirlikçilerinin teşhir ve tecritini sağlamak mücadelesidir. Birliklerin kol örgütlenmelerinde ulusal kurtuluşun temel taktiklerine bağlı onun sorumluluk ve disiplin içinde bu alanların özelliklerinden mücadelesini çeşitlendirmeleri, her olanak ve araçtan yararlanmaları, hareket ve çalışma tarzlarını ona göre biçimlendirmeleri gerekir.

Birlikler ve Silahlı Mücadele

Sömürge olan ülkemizin ulusal kurtuluş mücadelesinin temel yöntemi silahlı mücadele ve silahlı örgütlenmedir. Bizi halk olarak kurtuluşu verecek temel araç silahlı mücadeledir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine bakıldığında bütün sömürge ülkeleri için geçerli olan silahlı mücadelenin başarılı kullanılması sonucu gelişmelerin yaratıldığı görülmektedir. Buna halk savaşı çizgisi diyoruz. Faşist sömürgeçliğin dayattığı zora karşılık, silahlı mücadele geliştirilmedi, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişiminden söz edilemez. Ancak silahlı mücadele, halk örgütlenmesinin yolunu açacak sömürgeçliğin ülkemizdeki temel kurumu olan askeri varlığını dağıtabilecektir. Stratejik bir mücadele biçimi olan halk savaşının, örgütlenme mücadele biçimleri ve süreçleri değişiklikler gösteren savunma, denge ve taarruz olan üç dönem vardır. Stratejik savunmanın temel mücadeleyi aracı gerilla taktığıdır. Bu dönemde yürütülen siyasal bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeleler daha çok gerillayı geliştirmek ve güçlendirmek içindir. 1978'den 1985'e kadar yürütülen siyasal mücadele ve 1984'te yürütülen silahlı propaganda faaliyetleri gerilla mücadelesinin siyasal-örgütsel zemini olmuştur. Yıpratıcı bir savaş biçimi olan gerilla mücadelesi düşmanın siyasal olarak tüketildiği, ekonomik yapısının felce uğratıldığı, ordusunun büyük bir moral ve maddi kayıba uğratıldığı dönemdir. Gerilla mücadelesi, sömürge-

çiliğin işbirlikçisi yerli gerici siyasal dinsel aşiret otoritelerinin askeri ve siyasal mücadele ile aşıldığı bir dönem olacaktır. İşbirlikçi otonom ve reformist politikaların aşılması da yine gerilla yöntemiyle mümkün olabilecektir. Bugün önemli ölçüde teşhir olmuş bu güçlerin mutlak tasfiyesi, politik-pratik engel olmaktan çıkarılması Kürdistan'da silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve buna bağlı olarak halk kitlelerinin siyasal örgütlülüğü ve mücadelesinin geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Gerilla mücadelesinin mutlak bir sonucunda düşman otoritesinin önemli oranda aşıldığı yıkıldığı yerine başlangıçta askeri karakteri tümüyle ağır bastığı halde kin ekonomik, sosyal, kültürel yaşamının özgünce örgütlendiği kurtarılmış alanlara varmaktadır. Gerilla mücadelesinin diğer önemli ve temel özelliği, kitlelerinin birliklerin örgütlenmesinde vucut bulan siyasal örgütlenme ve eyleminin geliştirilmesidir. Cephe stratejik ve taktik hatta ve örgütsel öncülüğünde siyasal ve silahlı mücadelenin bu koordineli gelişimi, silahlı örgütlenmeyi ve siyasal örgütlenme ve mücadeleyi geliştirerek askeri mücadelenin daha temel olduğu denge aşamasına varılmasına yolaçacaktır. Bu aşamada silahlı gruplar, büyük hareketli birlikler haline dönüşebilecekler, askeri gerilla üsleri sürekli olan kurtarılmış alanlara dönüştürülebilecek halkın ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmesi ilerletilebilecektir. Faşist Türk sömürgeçliğinin siyasal teşhir ve tecritinin yoğunlaştığı, siyasal ve askeri ittifaklarının zorlandığı denge dönemi, silahlı mücadelenin kırlardan şehirleri sardığı, ayaklanmaların yoğun yaşandığı, taarruz döneminde geçilecektir. Zafirin eşiği olan bu dönemde sonucun yakınlığı uzaklığı önemli bir faktör olarak Türkiye devrimi-demokratik halk mücadelesinin güç ve etkinliği, dost güçlerin aktif desteği etken olacaktır.

Kürdistan Halk Savaşı, ulusal kurtuluş savaşıdır. Halk savaşı aynı zamanda cephesel savaşır. İşçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların siyasal bilinç ve örgütlülüğüne dayanmayan, ondan desteğini alamayan, onları kucaklamayan bir silahlı mücadele geçilmez. Kitlelerin siyasal bilinç ve örgütlenmesine dayanan siyasal zorunlu barışçı ve kanuni biçimler değil, onlarda kullanılmak üzere temel olan kanuna karşı olan eylem biçimleridir.

Birliklerin, silahlı mücadele karşısında görevleri netir. Silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan, onu geliştiren siyasal zor, birliklerin siyasal örgütlülüğü ve eylem güçleridir. Birliklerin tümü, silahlı mücadeleyi temel mücadele biçimi olarak benimsemeli, bütün maddi ve manevi olanakları bu yolda seferber etmelidir. Silahlı mücadeleden kopuk bir siyasal örgütlenme reformist olmak zorundadır.

Ancak birliklerin askeri

örgütler olmadığı unutulmamalıdır. Birlikler kitleler siyasal örgütlerdir. Eylem ve pratikleri siyasaldır. Sorun, bunların silahlı mücadeleye bağını kavramak, bu kavrayışı teorik olmaktan çıkarmak, pratik uygulamaya biçimlerini bulmak ve geliştirmektir.

Birlikler, herşeyden önce silahlı mücadelenin propagandasını yapmalıdır. Kitlelerini silahlı mücadele konusunda bilinçlendirmeli, eğitmeli onları silahlı mücadeleyi destekler duruma getirmelidir. Birlikler, silahlı mücadelenin maddi ve donanımı ihtiyaçlarını karşılamalı, halk kurtuluş ordusunu güçlendirmeli, daha fazla maddi yönden desteklemelidir. Silahlı ulusal kurtuluş güçleri, yığınların silahlı devrim gücüdür. Bu nedenle birlikler, saflarından gittikçe artan oranda savaşçı ve milisi silahlı güçlere aktarmalıdır. Birliklerin kitle gücü ulusal kurtuluş silahlı birliklerin kaynağı olmalıdır. Özellikle Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'daki emekçi kitlelerin devrimci-yurtsever birlikleri, halkımızın geleceği olan devrimci-yurtsever gerilla güçlerinin gelişimini bu alanların olanaklarından yararlanarak maddi destek sağlamalı, kaynağa dönüş ve ordusallarına akın hareketini başlatmalı, halkımızın silahlı devrimci savaşına dünya halklarının sempati ve desteğini sağlamalıdır. Yurt dışındaki yurtsever birlikler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Silahlı Mücadelesini karşıtan Türk burjuvazisi ve ona karşı olan reformculuğu bu faaliyetlerini sürdücek, kitleleri ve dünya halklarını aydınlatarak çalışma içinde olmalıdır.

Birliklerin silahlı mücadele karşısındaki siyasal görevleri sadece bu aktarımlarla sınırlı değildir. Birliklerin asıl faaliyeti, silahlı mücadele ile koordineli siyasal eylemlilik faaliyetleridir. Bir köylülük gerilla savaşı ile iççe sürekli bir direniş içinde olmalıdır. Eylemi, bir sığınak yapımından, toprak işgalinden, gerillanın yerel ve bölgesel atılım döneminde ayaklanmalara kadar çeşitlilik içinde olmalıdır. Yurtsever köylü birliğinin her organı, silahlı mücadele ve eylemin, lojistik aktarıcı, istihbaratçı, propagandacı, eylem hazırlayıcı, köylülük arasından silahlı güçlere savaşçı ve milis hazırlama örgütü olmalıdır. Şehirlerde yoğunlaşan yurtsever işçi birliğinin de benzer çalışmalar içinde olması, sömürgeçlik ve işbirlikçilerinin talan kurumlarını silahlı güçlerin eylem alanı haline getirecek olanakları hazırlamalı, işbirlikçi yapmalı, silahlı mücadelenin gelişimini hızlandıran bildiri, grev, toplantı, yürüyüş, işgaller ve ayaklanmalarla desteklemelidir. Devrimci-yurtsever gençlik birliği gençliğin potansiyelini silahlı mücadeleye kanallı etmeli, faşist sömürgeci orduya katılmaları önlemeyi ve fiiraları artırmayı, bu konularını değerlendirerek orduda suikast ve

Devamı 23. sayfa

Ulusal Kurtuluşçu Sınıf Birliklerinin Kuruluşuna Doğru Güçlü Hamle

Haziran ve Temmuz '87 aylarında başta Avrupa'nın çeşitli ülke ve şehirlerinde olmak üzere, Kürdistanlı yurtsever işçi, gençlik, kadın, aydın yığınlarının olduğu her alanda yapılan yoğun toplantı, propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinden sonra "Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği", "Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği" ve "Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği"nin ilk bölgesel konferansları toplandı.

İşçi sınıfı yoğunlaşmasının konferansa elvermediği bölgelerde küçük toplantılar, dar gruplar ve temsilcilerle birliklerin kuruluş çalışmalarına katıldı. Birliklerin temel mücadele ve örgütlenme alanı olan Kuzey-Batı Kürdistan da örgütlenme faaliyeti, faşist Türk sömürgeciliklerinin ordu, suna, milislerine ve her türlü işbirlikçilerine karşı verilen gerilla savaşına bağlı olarak geliştirilmektedir. Gerillanın temel stratejik alanının kır ve dağlık alanlar olması ve köylülüğün gerilla için oluşturduğu savaşçı kaynağı yanında, kitlesel zemin olması, silahlı direniş ve örgütlenmenin etrafında siyasal köylü birliklerinin kuruluş geliştirilmesini doğurmaktadır. Ulusal kurtuluşun askeri, siyasal, örgütsel faaliyeti şehir kitlelerinin mücadeleye çekmekte, cephe birliklerinin örülmesini acil kılmaktadır.

Konferanslar Neler Getirdi...

Cepheye temel olan sınıf ve tabakaların birliklerinin örgütlenmesini zorunlu kılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin vardığı boyutlar PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesi, on yılı aşan pratiği ile halkımızı uyararak kazanmış, önemli ölçüde siyasal ve askeri örgütlenme içine çekmiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı yığınsallaşmayı iletmek, ulusal çapta siyasal ve askeri ordulaşmaya dönüştürmenin güncel adımı, örgütlenmek ve savaşmaktır. Bir halkın geleceği, onun örgütlü ve bilinçli savaşçıdır. Bugün eylemde, örgütlenmede ordulaşan bir öcümüz var. Örgütlenmenin ideolojik, politik, örgütsel mücadele sorunları çözümlenmiştir. Politik koşullar, halkımızın savaş içinde direnişini zorunlu kılmaktadır. Faşist Türk sömürgecilik, halkımıza ve kurtuluş mücadelesine karşı sürdürdüğü özel ekonomik, sosyal, siyasi imha ve geçirme politikası ile, halkımızla arasındaki uçurumu derinleştirmiştir. ulusal kurtuluş halkımızın tek talebi haline getirmiştir. Bunalımlar içinde olan Türk sömürgecilikine karşı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi birincil direniş ve muhalefet odağı haline gelmiştir. Yoğun ulusal ve sınıfsal çatışmaların beşiği olan Ortadoğu da politik-pra-

tik koşullar Kürdistan devrimi lehine işlemekte, yığınla taktik olanak sunmaktadır. Sömürgeci ve iç gerici politikalara rağmen, Kürdistan ulusal potansiyeli üç parçada da yoğun bir silahlı direnişi yaşamaktadır. Sömürgeci, sosyal-şoven, reformist engellere rağmen, gerici siyasal kuşatmayı yaran Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi dünya halklarına olanca gücüyle yansımakta, halkımızın dünya devrim ve demokrasi güçleriyle ittifak ve dayanışma olanakları artmaktadır.

Konferanslar, bu kazanımları ortadan kaldırmak isteyen faşist Türk sömürgecilik, efendisi emperyalist odaklar ve Kürt otonom-reformist gericiğinin saldırılarını yoğunlaştırdığı, buna karşılık ulusal kurtuluş örgütlenmesinin bu saldırıları boşa çıkararak atılım sağladığı bir dönemde, PKK öncülüğünün, PKK III. Kongre kararlarının ve halkın örgütlenme ve direnme isteminin ürünü olarak toplanmıştır.

Konferanslar Hangi Koşullarda Toplandı

Alanın özelliklerinden dolayı, yarı-legal olarak toplanan bölge konferanslarının her birine elliden fazla delege katıldı. Konferanslarda, birlikleri zorunlu kılan nedenler ve birliklerin görevleri genişçe tartışıldı. Her konferansın ilk gündem maddesinde, ulusal kurtuluş savaşımızın tarihsel pratiğini ve devrimin gelişiminde biling, destek ve mücadeleleri belirleyici olan kitlelerin durum ve sorunlarını, ulusal kurtuluşçu kitle çizgisinin özelliklerini yaşanan pratiği ile ortaya kondu. İlgili konuda rapor sunuldu. Kitle çizgisi içinde ortaya çıkan yanlış anlayışlar olan sekter, sağ, tekdüze çalışmalar ve otom-reformist politikalar mahkûm edildi.

Konferanslarda, Avrupa vb dış alanlarda bulunmanın, sömürgeci ekonomik, sosyal, siyasal, askeri politikalar sonucu olduğu vurgulanarak, hunun ülkeden kopuş, sömür ve asimilasyon amacıyla yapıldığı belirtildi. Avrupa ortaminin sosyal, ekonomik, kültürel tahribatı irdelenerek; bu alanlarda Kürdistanlı yurtsever kitleler üzerinde oynanan Türk sömürgecilik, sosyal-şovenizmden, Kürt reformculuğundan, emperyalist çevrelerin gerici politikalarından kaynaklanan saldırı oyunları üzerinde durularak; buna karşı yurtsever biling, birlik ve mücadelesinin zorunluluğu ve zaferi vurgulandı. Ayrıca Konferanslarda önemli bir görev olan ulusal kurtuluş mücadelesine maddi, kadro ve ittifak alanlarında daha fazla imkan yaratma da değerlendirilmiş ve son olarak da birlik program ve yönetmelik tasarımlarının tartışılması yapılmıştır.

Yurtsever İşçi Konferansları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü güç

olan proletaryanın, tarihsel ve güncel gerçekliğini ve ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolünü ve görevlerini yoğun bir tartışmayla değerlendirmişlerdir. İmhamcı sömürgeci Türk devlet kapitalizminin ürünü olarak doğup gelişen Kürdistan proletaryası, üzerindeki siyasal, askeri, ekonomik baskı, geri biling ve örgütsüz durumuna rağmen, çağdaş Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin örgütlen-dirip geliştirilmesinde zemin olmuş, ancak ulusal kurtuluş biling, örgüt ve savaşının geliştirilmesiyle kendisi ve ulus için bir sınıf haline gelmeye başlamıştır. Bugün katmerli bir baskı altında tutulan, kitlesel olarak işsizliğe itilen, Türkiye, Avrupa vb dünyanın dört bir yanına dağıtılan Kürdistan işçi sınıfının, ulusal kurtuluş mücadelesindeki öncü rolü sürekli. Konferans, program taslağının değerlendirilmesinde, işçi sınıfının bu sorunlarını irdelemiş, kendi birliğini örgütleyerek diğer birliklerin de örgütlenmesindeki öncü rolünü ortaya koymuştur.

Devrimci-Yurtsever Gençlik Konferansları, Kürdistan gençliğinin sömürgeci ve feodal-komprador düzen altındaki toplumsal gerçekliğini, ulusal kurtuluş konumunu değerlendirmiş. Kürdistan devrimci-yurtsever aydın gençliği, ulusal kurtuluş hareketinin 1970'lerdeki ilk oluşumunda öncülük ve kaynaklık etmiştir. Ulusal hareketin on yılı aşan pratiğinde gençlik, mücadelenin kadro ve savaşçı kaynağı olmuştur. Bunlar Birliklereceği olan gençliğin Kürdistan'daki konumu çağdaşlarıyla büyük çelişki oluşturmaktadır. Kürdistan gençliği yığınsal olarak sokağa fırlatılmakta, sistematik olarak faşist orduya alınmakta, milisliğe koşullanmakta, ekonomik, siyasal, askeri politikaların sonucu olarak ülkesinden kovulmaktadır. Toplumsal konumuyla devrimin itici gücü olan devrimci-yurtsever Kürdistan gençliğinin, bugün ulusal kurtuluşun başka kurtuluş yolunun olmadığı ortaya konarak, gençliğin güncel sorunlarının bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele olduğunu; bunun da geniş gençlik yığınlarının durdurulmaz arzusu haline geldiğini ortaya koymuştur.

Ulusal değerlerin temel taşıyıcı güçlerinden olan Kürdistan kadını, faşist sömürgeci ve feodal-komprador düzen altında tanınmaz hale getirilmiş, sorunların yatağı yapılmıştır. Ulusal kurtuluş devriminin önemli ve vazgeçilmez devrimci-yurtsever güçlerinden olan Kürdistan emekçi kadını da yoğun bir sömürgeci, feodal ve erkek baskısı altındadır. Ulusal ve sınıfsal baskının ürünü olan kadının köleleştirilmesi gelecek haline getirilmek istenmiş, kadın adeta toplumsal-siyasal yaşamın dışına itilmiştir. Kadının kurtuluş sorunu; aile ortamının demokratikleş-

mesi, kadının feodal-aşiretçi, idealist bağ ve geleneklerden kurtulması; kadının toplumsal-siyasal yaşama erkeklerle eşit ve insiyatifi katılımı ve kadının ulusal-sınıfsal baskıdan kurtulması sorunlarıdır. Kadının bu sorunları bütünlük oluşturmakta; ulusal kurtuluş kadının da kurtuluş sorunu haline getirmektedir. Kadın sorununda reformist, erteleme, feminist, geleneklerin etkisiyle, kadının ulusal kurtuluşu rolünü tali görev anlayışları teşhir eden "Yurtsever Kadın Konferansları", Kürdistan kadınının kurtuluşuna PKK öncülüğü ulusal kurtuluş mücadelesiyle adım attığını ortaya koymuş, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Pratiğinde kadınların onurlu mücadelesini belgelemiştir. Toplumun demokratlaşma ve özgürleşme sorununu kadının özgürleşme sorunu olduğu bilinciyle hareket eden konferanslar; sorunların çözümünün kendiliğinden olamayacağını vurgulayarak, yurtsever Kürdistan kadınının ulusal kurtuluş yolunda örgütlenme ve mücadeleye çağırıştır.

Konferanslar, program tasarımlarının önemli bir bölümü olan siyasal ilke ve hedefleri değerlendirmiştir. Birliklerin siyasal ilke ve hedefleri, Kürdistan ulusal Kurtuluş Cephesinin ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi ve bunu gerçekleştirmek için örgüt mücadele ilkeleiridir. Cephesel sınıf birliklerinin sınıf konumlarından kaynaklanan özgürlükleri, özgü siyasal ilke ve hedeflerini oluşturur. Bunlar Birliklerinin en geniş kitleleri kapsaması, birlik faaliyetlerinin dünyanın dört bir yanına dağıtılan yurtsever yığınları kuşaklaması, kitlelerin eğitim, örgütlenme ve mücadele sorunları, birliklerin ulusal kurtuluş savaşına kadrosal ve savaşçı kaynağı olma, ulusal kurtuluş ittifak ve dayanışma sorunları, faşist Türk sömürgecilik, sosyal-şovenizm, Kürt reformculuğu ve her türlü işbirlikçiliğe karşı mücadele vb sorunların bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele ile çözümlenmesini hedefleyen siyasal ilkelere, Konferanslar, bulunulan alanların özelliklerinden kaynaklanan örgütlenme ve mücadele sorunlarını içeren ilkeleri de yoğun tartışmış ve karara bağlanmıştır.

Yönetmelik taslağının üyelik, örgüt yapısı, işleyiş ve disiplin sorunlarını ve bunun alan biçimlenmesini değerlendiren konferanslar, Birliklerin program ve yönetmelik tasarımlarını, yoğun tartışmalarla gerekli değişiklikleri yaparak onaylamışlardır.

Konferanslar, Birlik Kongrelerine kadar karar altına alarak, Birlik Kongrelerine kadar yürütecek bölgesel yönetim organlarını seçerek, kolektif bir katılım dönemsel çalışma programları hazırlamışlardır.

Birliklerin dönemsel prog-

ramları, onların ulusal kurtuluşu eğitim, kültürel, örgütsel, siyasal, eylemsel faaliyetleridir. Konferanslar, kitlelerini ulusal kurtuluşçu, yurtsever bilingle donatmak için bir eğitim seferberliği başlattılar. Ulusal kurtuluşta işçi, gençlik, kadın yığınlarının rolü, toplumsal konumları, mücadele tarihleri, güncel durum ve sorunları ile ulusal kurtuluşçu birlik görevleri konusunda sözlü ve yazılı bir sistematik eğitim faaliyetinin başlatılması karar altına alındı. Konferanslar, devrimci-yurtsever bilinçliliğin, eylemin ürünü olduğu gerçeğinden hareketle, ulusal kurtuluşçu siyasal birlik eylemliğini netleştirdiler. Birlik Konferansları örgütsel hedeflerinin planlanmasında, birlik çalışmalarının bütün yurtsever kesimleri kapsayacak şekilde, bütün yurtseverlerin güç ve olanaklarını birleştirmeyi hedefleyerek, üyelik seferberliği başlattılar. Birlik Konferansları, siyasal faaliyetleri olarak, ulusal kurtuluş ve birlik örgütlenme çalışmalarını en geniş kitlelere yaymanın, anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-faşist devrim ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı ulusal kurtuluş faaliyeti önünde engel oluşturan sosyal-şovenizm ve reformculuğa karşı mücadeleyi ve ideolojik, politik, örgütsel olarak her alanda verilmesinin ve siyasal faaliyetlerin her türlü olanak kullanılarak, her aracı değerlendirilmesini, geliştirilmesini karar altına aldılar. Konferanslar, bütün bu faaliyetlerini eylem programına dönüştürdüler. Eylem programları, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimini güçlendirecek, Birlik örgütlenmesini ilerletecek, Birlik faaliyetlerine ve ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen karşıdevrim ve gerici saldırıları teşhir edip aşacak ve her türlü demokratik aracın da kullandığı, bildiri, yazılama, toplantı, protesto, yürüyüş, açık grevi, boykot, işgal, kültürel-siyasal geceler vb olarak karara bağlandı.

Konferanslar PKK'nin,

Ve Mücadelesindeki

İdeolojik, Politik,

Örgütsel, Pratik

Öncülüğünü Onayladılar

Bilimsel sosyalizm, halkın yurtseverliği ve militanlığa dayanan PKK'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş ve Demokrasi Mücadelesindeki öncülük rolü sürekli. Konferanslar PKK'nin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, ulusal birlik ve savaşındaki belirleyici öncü konumunu ve güncel çalışmalarının önemini vurguladılar. Engelleyici anlayışların mutlak mahkûm olacağını gösterdiler. Devrim şehitlerinin, Devrimci 23. sayfada

HALKIMIZ ORDULAŞIYOR

ŞEVÊN HEVKARIYA ARGK

SOLIDARITÄTSVERANSTALTUNG MIT DER ARGK (Volksbefreiungsarmee Kurdistan)

ARGK İLE DAYANIŞMA GECELERİ

**Bağımsız Bir Vatan ve Özgür Bir Yaşam İçin
Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nu Destekleyelim!**

BİR ARTÊŞA RÎZGARİYA GELE KURDİSTAN!

Kürdistan'da Halk Kurtuluş Ordusunu yaratma mücadelesi, faşist sömürgecilikle yoğun bir savaş ortamında devam ediyor. Halkımızın ordulaşmasını engellemeye çalışan ve bunun için de bütün gücüyle harekete geçen Türk sömürgecilerinin özel savaş uygulamaları boş çıkıyor.

Bilindiği gibi ARGK'nin kuruluşu ve ilanı PKK III. Kongresi'nde karar altına alınmıştı. ARGK, ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği bu aşamada zorunlu olarak başa vurulması gereken askeri ordulaşmanın adıdır. Sömürgecilerle kıyasıya bir mücadele içinde olan Kürdistan halkını sömürgeci saldırılardan korumak, adım adım bağımsızlığa giden yolu açmak ve özgür vatan topraklarını işgalcilerden temizlemek için, ARGK vazgeçilmez bir adımdır. İşte bu gerçekliğin bilinci ile Ekim 1986'da ARGK'nin kuruluşuna karar verildi. Bu tarihte, daha adı yeni konulmuş olan gerilla ordumuz, bugün saflarında binlerce vatan evladını barındırmaktadır. Aradan 8 ay gibi kısa bir süre geçmesine rağmen, bugün ARGK'nin ulaştığı düzey, çok büyük gelişmelerin yaşandığını göstermektedir.

ARGK, Kürdistan halkının bağımsızlığı uğruna verilen mücadelede bugün dev adımlarla büyümektedir. ARGK saflarına Kürdistan'ın her alanından, özellikle de bahar ayları ile birlikte giderek artış gösteren bir katılım gerçekleşmektedir. Devrimci savaşımızın en fazla yoğunlaştığı Botan bölgesi başta olmak üzere, Mardin, Kars, Dersim, Adıyaman, Sirt vd. alanlarda her gün onlarca yurtsever ARGK birliklerinin saflarına katılmaktadır. Ordulaşma çağrısına büyük bir coşku ile karşılık veren Kürdistan halkı, yurdun dört bir köşesinden

olduğu kadar yurtdışından da ARGK saflarına katılmaktadır.

15 Ağustos '84'te HRK'nin ilanı, halkımızın ordulaşma mücadelesinde bir dönüm noktası olmuştu. HRK, halkımızın gerçek silahlı gücünü yaratmak için vazgeçilmez bir adımdı. HRK birlikleri sayıca küçük olduğu gibi eylem hedefleri bakımından da belli bir kapasiteye sahipti. HRK, bir nevi silahlı kurtuluş birliği idi. Halkımızın ordulaşması değil, bunun ilk biçimi veya çekirdeğiydi. Eğer, bugün ARGK'nin örgülenmesine geçebiliyorsa, bu HRK'nin yarattığı temel üzerinde olmaktadır.

HRK mücadelesinin ilk dönemi için zorunlu olduğu gibi mücadelenin de ihtiyaçlarına cevap veren bir örgütlenmeydi. Ama günümüzde HRK ile hareket etmek, aynı zamanda mücadelenin de imhası anlamına gelmekteydi. Çünkü büyümeyen bir savaş, büyümeyen bir silahlı güç düşman saldırılarını bırakılmıyordu. Gerçekten, karşısında ayakta bile kalamazdı. Her ne pahasına olursa olsun ordulaşmaya adımı atmak gerekiyordu. İşte, ARGK halkımızın kurtuluş savaşının vazgeçilmez olan ordulaşmasının adıdır.

ARGK'nin ilanı, Kürdistan halkı üzerinde olduğu gibi dünya çapında da büyük yankılar uyandırmıştı. ARGK kuruluşu ardından yoğun kış ortamı ve TC'nin aldığı tüm tedbirlere rağmen, büyük bir eylem serisi geliştirdi. ARGK daha bu ilk adımlarda, halkımızın ordulaşmasının simgesi olarak geliyordu. Bahara girişle birlikte hem ARGK'nin eylemlerinde bir yoğunluk hem de katılma bir artış ortaya çıktı. Halkımız ulusal kurtuluş savaşına yönelirken, ordulaşmak zorundaydı. Or-

dulaşmak, yıllardır özlemi çekilen bağımsızlığa daha da yakınlaşmaktı. Sömürgeci ordunun zulmü altında adeta insanlıktan çıkarılmaya çalışılan Kürdistan halkı, kısa bir sürede ARGK'nin etrafında toplandı ve bütün gücüyle orduya katılmaya ve destek olmaya başladı. Her gün onlarca kişi işini, köyünü bırakarak ARGK birliklerine kendisini ulaştırıyor.

ARGK saflarına yoğun bir biçimde devam eden katılım son bir ay içerisinde büyük boyutlara ulaştı. Şemdinli'de, Uludere'de, Iğdır'da, Aralık'ta, Dersim'de, Ömerli'de, Midyat'ta, Diyarbakır'da ve daha birçok alanda yüzlerce savaşçı ARGK saflarına katıldı. Bütün bu gelişmeler de göstermektedir ki, halkımızın Kurtuluş Ordusu -ARGK- her gün daha da büyümektedir.

Halk Kurtuluş Ordumuzun birliklerini sürekli olarak "3-5 eşkiya" olarak tanımlayan faşist sömürgeciler büyük bir panik ve korku içerisinde, ARGK'nin gelişiminden duydukları korkuyu dile getirmektedirler. Son derece modern araçlarla, köy korucuları, kontralar, özel timler ve komando birlikleri ile desteklenen Türk faşist ordusu ARGK karşısında tutanamamakta, büyük bir çöküş içerisine sürüklenmektedir. Son dönemlerde gerek sömürgeci basında ve gerekse de Türk faşist yöneticilerinin ağzından ARGK'nin büyümesinden duyulan korku açık olarak dile getirilmektedir.

Halkımızın ordulaşmasının temsili olan ARGK'nin son aylar içerisinde yoğunlaştırıldığı eylemler ve ARGK saflarına büyük oranlarda gerçekleşen katılımlar, sömürgecileri çığına çevirmektedir. Yaptıkları çeşitli açıklamalarda faşist sömürgeciler, bu korkularının açıkça dile getirmektedirler. Kurtuluş Ordumuzun gücünü ve büyüklüğünü inkar edemeyen sömürgeciler, ARGK'nin gücünü açıklanmıyorsa, emektardirler. Başbakan T. Özal yaptığı açıklamada, "demagojiye başvurmasına rağmen, çığ gibi büyüyen Kurtuluş Ordumuzun gücünü itiraf etmek zorunda kalmıştır. "Eşkiyanın kökünü kazıyacağız" biçimindeki değişmeyen nakaratını tekrarladıktan sonra faşist rejimin başbakanı şunları belirtmektedir: "Türk devleti karşısında 2,5 eşkiya bir şey yapamaz... 60 kişiyle saldırımlar, bu kadar kalabalık saldırımları onların sıkıştığını göstermektedir." Tabii, burada gerçekte kimin sıkıştığını belirtmeye gerek yok, okuyucu bunu çok iyi bilmektedir. Gerçekte kimin sıkıştığını, biz yine sömürgecilerin kendi dillerinden vermeye devam edelim.

DSP Genel Sekreteri yaptığı bir açıklamada, "Koca Türk ordusu'nun ne olduğunu sormaktadır. Açıklaması şöyle: "Bir gün sizi de teslim alacaklar, bu iş bitecek. Yani,

sizin teslim alınmanızı mı bekleyeceğiz?.. PKK Lideri, birkaç gün önce, Hürriyet gazetesinde açıklandığı gibi, adamlarına saldırı emri vermiştir. Bu yazıyı hükümet okumadı mı? 54 komando birliği, özel timler nerede?" Örneklerimizi çoğaltabiliriz. Genelkurmay Başkanı Necdet Üruğ "... Gündüzleri normal vatandaş gibi tarlada çalışıyor, geceleri silahlanıp başkını yapıyorlar. Düğünün gücünü burada kaynaqlanmaktadır." Son bir örneği de Tercüman adlı sömürgeciliğin azgın uşak kalemlinden vermek istiyoruz. Taha Akyol imzası ile ve "Bu iş mühimdir" başlığı altında verilen yazıdan bazı bölümleri okumak bile, TC'nin yaşadığı korkuyu ve ARGK'nin katlettiği gelişmeyi görmek açısından yeterlidir. Taha Akyol yazısında şunları söylüyor: "Dikkate alınması gereken üçüncü nokta, PKK'nın bir 'parti' olarak son zamanlarda 'Kürdistan Kurtuluş Ordusu' (ARGK) adıyla özel bir örgütlenmeye gitmiş olmasıdır. 'Parti' olarak da şiddet eylemlerini yapablen PKK'nın 'ordu' örgütlenmesine gitmesi, önemli bir gelişmedir... Böyle bir imkana kavuşmasından sonra da, bölge halkından zorla 'asker toplama' ve 'ordu kurma' safhası planlanmaktadır. Nitekim basında PKK'nın adam kaçıracak zorla militan yaptığı yolunda haberler çıkmıştır.

"Çs bölgesi" veya "kurtarılmış bölge" oluşturulabilirse artık 'gerilla'nın yanında bölücü 'nizami' ordu olacaktır."

Bağımsız bir Vatan ve Özgür bir Yaşam için; ARGK İLE DAYANIŞMA GECESİNE KATILALIM!

Yurtsever Kürdistan halkı, bugün ülkemizde yeni bir dönemi yaşıyor. Yıllardır beklediğimiz tarihi an yaklaşıyor. Sömürgeciler büyük bir panik içerisinde, Ordumuzun darbeleri altında çöküyor. En yığıt evlatlarımızın doktuğu şehitler kanıyla beslenen bağımsızlık ağacımız günden güne büyüyor. Sömürgecilerin bütün saldırılarına rağmen, bağımsızlık ağacımız kurtulmamakta, her kesilen dalın yerine daha güçlüer çıkarmaktadır.

15 Ağustos 1984'te Erzurum'da gerçekleştirilen eylemlerle kuruluş ilan edilen HRK, bugün daha büyük bir güce erişti. ARGK adını alarak ordulaşan HRK birlikleri Kürdistan halkının kurtuluşunun simgesi ve garantisi olarak her zamankinden daha da güçlüdür. Ekim 1986'da kuruluşu ilan edilen ARGK, bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru olan yürüyüşümüzde, faşist-sömürgeci ordu birliklerini darbelemekte ve kutsal vatan topraklarımızı daha fazla kirletmesine müsaade etmemektedir.

1987'ye girişle birlikte Kürdistan'da eylemlerde yoğun bir gelişme yaşandı. "Köy korucuları"ni, ordu birliklerini, özel timleri ve ekonomik kaynakları hedef alan eylemler, TC'ye büyük bir korku yaşatmaktadır. Son günlerde gerçekleştirilen eylemler ve yarattığı sonuçlar bunun açık bir örneğidir. Öleden beri her eylemin ardından "eşkiyanın son çığırını" diyen sömürgeciler, ağız değiştirerek, "bu öyle sandığı kadar kolay bitmez" demeye başladılar. "Son çırpnışın" yerini basında, "bitmeyen çırpnış" sözleri almaya başladı. Bütün bunlar öyle sıradan gelişmeler değildi. TC tarihinden büyük çöküşüne girmişti. Her gün "bitirilecekler" demagojisini üreten sömürgecilerin söylediklerinin tersine, ARGK birlikleri her gün daha da büyümektedir.

Kürdistanlı Emekçiler!

Vatanımızda; kardeşlerimiz, evlatlarımız, bacılarımız, annelerimiz ve babalarımız ARGK saflarında, çağımızın en vahşi ve aynı zamanda bir gün dahi yaşamaya hakkı olmayan Türk sömürgeciliğine karşı kutsal bağımsızlık ve özgürlük savaşını vermektedirler. Bağımsız ve özgür bir vatan uğruna verilen bu savaş, bizim de özemimiz olan kutsal Kürdistan toprağını kucaklama mücadelesi, sömürgeci postallar altında sılayan şehit kemiklerinin acısını dindirme ve ata yadigarımız olan ülkemize sahip çıkma kavgasıdır. Eskiden ordumuz yoktu. Bunun için sömürgecilere istediğimiz gibi saldırı yapılmadı. Ama bugün ARGK var. Yüzyılların intikamını alma saati çoktan gelmiştir.

O halde, ordumuz ARGK'yi güçlendirmek için, yoğun çaba gösterelim. Bir Kürt askeri olarak, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu saflarında yerimizi alalım! Bir Kürt yurtseveri olarak, ARGK'yi maddi ve manevi yönden güçlendirelim, desteğimizi daha da artıralım!

Sömürgeci basın ve yetkililerden yaptığımız bu aktarmalardan da görüldüğü gibi, faşist rejimin, halkımızın kurtuluşunun vazgeçilmez bir aracı olan ARGK'nin gelişmesinden duyduğu korku son derece büyüktür. Şimdiye kadar bütün güçleri ile halkımızın askeri ve siyasi ordulaşmasını engellemek, yoğun bir savaş ile mücadele veren ARGK birlikleri karşısında tutunamamaktadır. Kürdistan'da savaş, önceden bir grubun, yani az sayıdaki bir silahlı gücün ve kadronun mücadelesi düzeyinde tutarak, halkımızın bağımsızlık savaşını büyümeden söndürmek isteyen sömürgecilerin bütün çabaları da böylece boşa çıkmaktadır.

HRK'nin ilanı ile başlayan halkımızın ordulaşma mücadelesi, bugün ARGK'nin yürüttüğü savaş ile gerçeklik kazanmaktadır. Tüm Kürdistanlıların büyük bir özlemi olan Halk Kurtuluş Ordusunu yaratılması, artık bir ödem olmaktan çıkmıştır. Bunun sonucudur ki, yüzlerce yurtsever Kürdistanlı ukin akin ARGK saflarına katılmaktadır. Önemli günlerde Halk Ordumuzun saflarına katılmanın daha da artacağı ve ulusal kurtuluş savaşımızın yoğunlaşarak gelişeceği açık bir gerçektir.

Artık, halkımız ordulaşma yolunda büyük adımlarla ilerlemektedir. Hiçbir güç halkımızın askeri ve siyasi ordulaşmasının önüne bir engel olarak çıkamaz. Halkımız ordulaşmasını tamamlayacak ve sömürgecileri kaçınılmaz olan sonlarına uğratacağıdır.

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAVIDAN DEVAM

Meydana gelen yeni değişiklikle, ikinci girişimimiz de sonuç vermeyeceğe benziyordu. Ama biz bu alanda eylem yapmaya kararlıydık. Takımımızın eylem parolası gibi olan "ma care ki gotiya mast" sözünü hiç unutmuyorduk. Fakat bu alanda eylem yapamayacağımız olgusu kesinlik kazanıyordu. Çünkü düşman birliğinin tamamen imha edilmesini istiyorduk. Ancak düşmanın yeni almış olduğu tedbirler sonucu planladığımız pusu eylemi, birliğin tamamını değil, bir kısmını imha edebiliirdi. Böyle olunca da bir kısmının kurulma şansı doğuyordu. Bunları dikkate alarak karakolun keşfine başladık. Eger uygun görülürse karakolun baskınına gerçekleştirecektik.

Birliğimiz, karakolun iki-üç saat uzaklığında, uygun bir arazide, geçici olarak kamp kurdu ve biz dört kişilik arkadaş grubuyla karakolun keşfine gittik. Karakolun bulunduğu vadi, Nabur ırmağına açılarak Zap ırmağına kadar uzanıyordu. Bu vadi, aynı zamanda da Kuzey Kurdistan ile Güney Kurdistan'ın sınırını oluşturmaktaydı. Vadiye karşılıklı olarak boydan boya kövler kurulmuştu. Bu köylerin Güney Kurdistan tarafından KDP'nin 1975 yenilgisinden sonra faşist Saddam rejimi tarafından harabeye çevrilmiş ve insanları da Irak'ın güneyine sürgüne gönderilmişlerdi. Kuzey Kurdistan tarafından KDP'nin ise faşist Türk rejimi tarafından her gün köylerinden kovulacakları tehdidi altında yaşamaktaydılar.

Vadi, sağda ve solda yükselen sıradağlarla bir sur biçiminde çevrili olup, dağların her iki yamacı ormanlarla kaplıydı. Vadi, kendi içinde ufak ufak kollarla açılıyordu. Arazi engelli ve sıradağlar her yerden geçiş vermeyecekti. Hedefimiz olan karakol; bu coğrafya içerisinde B. köyünden Alemun suyunu açılan vadinin yamacında bulunan sırtın üzerindeki düzlüğe kurulmuştu. Bir bölük asker bu düzlüğe yerleştirilmişti. Askerlerin yerleştiği yer alanda üç çadır ile iki hayma bulunmaktaydı. Çadırlardan en büyüğü askeri koğuş, ufak çadırlardan biri komutanların, diğeri de telisinin çadırıydı. Haymalardan biri yemekhane, diğeri ise mutfak olarak kullanılmaktaydı. Çadırların çevresi taştan bir metre yüksekliğinde duvar örülmüş ve bu duvarların iç tarafında da mevziler yapılmışlardı. Karakolun bulunduğu

Betkar Vadisinde Saat... On Altı On Beş

vadideki ormanı belli bir yere kadar kesmiş, vadinin sağ ve sol yamaçlarına da gündüz nöbetçileri yerleştirmişlerdi. Uludere'nin Çukurca'ya giden araba yolu da (aynı zamanda sınır da olmaktadır) vadinin içinden geçmekteydi. Keşif yapmak için yerleştirmişlerdi. Karakolun denetim altına alınarak gizlenmesi için sanki özel yapılmıştı. Bu noktadan düşmanın tüm hareketlerini çok rahat izleyebiliyorlardı. Gündüz saat 14.30 sıralarında askerlerde bir hareketlenme başladı. İlk anda bu hareketlenmeye fazla anlam veremedik ve "Acaba bizi mi gördüler" diye düşündük. Ama iyice gözlediğimizde nöbetçilerde anormal bir harekete rastlamadık. Biraz daha izlemeye devam ettik ve o zaman anladık ki, pusuya gidecek olan askerler yemek yemiş, teçhizatlarını kuşanıyorlardı.

Saat 15.30'da bir grup asker yürüyüş biçimini alarak tek sıra halinde pusu kurmaya gittiler. Pusuya gidecek olan askerlerin karakoldan uzaklaşmasıyla gündüz nöbetçileri karakolda kalan askerlere çeşitli el işaretlerinde bulundular. Onlara karakoldan cevap işareti verildi, ama biz bu işareti göremedik. İşaretlerden hemen sonra nöbetçiler hazırlandı ve karakola indiler. Karakolda kalan askerler ellerinde fotoğraf makinesiyle fotoğraf çekerken, karakolu koruyan nöbetçiler de onları seyrederiyordu.

Askerlerin bu durumunu fırsat bilerek hemen karakolun krokisini detaylı bir şekilde çizilebiliyordu. Çizeceğimiz krokiye özellikle belirlememiz gereken noktalar şunlardı:

- 1- Karakola uzaktan hakim olabilecek stratejik iki noktayı tespit etmek. Çünkü bu noktaları BKC ve Afarof yerleştirilecek. Bu silahların görevleri: karakoldaki düşman gücünü zermek ve hücum grubunun ciddi bir engelle karşılaşmadan karakolu çevreleyen şu duvarlara kadar ilerlemesini sağlamak. Bunların yanı sıra muhtemelen düşmanın yapabileceği hava saldırısını da püskürtmek.
- 2- Hücum kalkacak olan saldırı grubunun yerleşeceği nokta.
- 3- Genel koordinenin daha rahat yapılacağı alan.
- 4- Pusuya giden askerlerin yolunu tutan ve aynı zamanda baskın grubunu koruyacak olan grubun yerleşeceği nokta.
- 5- Bir saat kadar uzaklıkta bulunan Alemun Taburu ile karakol arasındaki bağlantıyı kesecek olan grubun yerleşeceği nokta.
- 6- Geri çekilme yönü ve ilk toplanılacak nokta.
- 7- Doktorun bekleyeceği nokta.
- 8- Saldırı işareti, yaralı ve şehitler için kullanılacak olan parolalar.
- 9- Geri çekilme işareti.
- 10- Birliğin genel parolası.

Tüm bu noktaları tespit ederek karakolun krokisi üzerindeki yerlerini tek tek belirttikten

sonra, birliğimizin bulunduğu geçici kampımıza döndük. Arkadaşlar gelişimizi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorlardı. Çünkü bu alandaki uğraşımız günleri almıştı. Ve artık bu uğraşımızın sonuçlarının alınmasını ısrarla istiyorlardı. Arkadaşlarla genel durum üzerine biraz sohbet ettikten sonra, tüm Takımın toplanması istendi. Toplanan arkadaşların tümü bağdaş kurarak oturmuş ve merakla söyleyecek sözleri bekliyorlardı. Hepsinin kafasında "acaba eylemi yapabilecek miyiz?" sorusu vardı ve özellikle cevaplandırılmamış iddikleri şey de buydu. Takım genel komutanımız Agit yoldaş, mücadelemiz açısından eylemin yaratacağı siyasal, örgütsel ve eylemsel alanda olumlu gelişmeleri kısaca anlattıktan sonra, yapılacak eylemin kararı Takima sunuldu ve kural gereği, tüm savaşçıları, eyleme katılmayacak durumda olanların olup olmadığı tek tek soruldu. Böyle bir anı dört gözle bekleyen arkadaşların tümü eyleme hazır olduklarını belirttiler. Eylemin tüm Takım tarafından onaylanmasından sonra, hutun Takima, "Kimler baskın grubuna katılmak istiyor?" diye soruldu. İlk anda Şeyhmus (Osman ŞANLI) arkadaş kendisinin yazılmasını istedi (Osman ŞANLI arkadaş, 12 Aralık 1986'da Cizre'de sömürgecilerle çıkan çatışmada kahramanca çığırarak şehit düştü.) Şeyhmus arkadaş, Takımımızın en gözde savaşçısından biriydi. Cesaretiyle, inisiyatifli ve fedakarlığıyla tüm arkadaşlar arasında takdir, güveni kazanan örnek bir kişiliğe sahip olan değerli bir arkadaştı. Birçok eyleme katılmış ve her katıldığı eylemde kendisine verilen görevleri eksiksiz yerine getirmişti. Kazanmış olduğu tecrübe ve başarılarından sonra kendisine olan güveni iyice artmıştı ve bundan hareketle, yapılacak eylemlerde göğsünü arkadaşlarına siper ederek üstün savaşçı özelliklerini kullanmak istiyordu. Bu eylemin de başarılı sonuçlandırılacağından hiç kuşkusuna yoktu. Diğer savaşçı arkadaşlar da Şeyhmus arkadaşın ardından tek tek isimlerini yazdılar. Çıkarılan listeye bir göz gezdirdiğimizde tüm arkadaşların baskın grubuna isimlerini yazmış olduklarını gördük. Diğer görevleri gerçekleştirmek için ismini yazdıracak kimse kalmamıştı.

Arkadaşların talandıkları kararlı ve kararlı oldukları kadar sevindirici olan bu durum (tavır), arkadaşlar arasındaki güveni, saygı ve sevgiyi daha da artırmıştı. Agit yoldaş, savaşçılara hitaben, "Kimin hangi grupta yer alacağını biz belirleyeceğiz. Çünkü hepiniz baskın grubuna katılmak istiyorsunuz. Pekli, diğer gruplara kimi yazacağız? Bu eylemi biz yapacağımıza göre tüm gruplarda yer almamız gerekecektir. Bunun için biraz düzenleme yapacağız..." diyerek grupları oluşturdu.

Takvim 24 Ekim 1985'i, saat 19.30'u gösteriyordu. İki ayrı yerde guratelerimiz yanıyor. Arkadaşlardan, ateşlerden birinin bize bırakılmasını istedik. Çünkü son hazırlıklarımızı kısa zamanda tamamlamalıydık ki, gruplar bu gece yerlerine yerleşebilsinler. Diğer grup komutanlarının da katıldığı toplantıda plan son bir kez daha gözden geçirildi. Gruplar son kez düzenlendi. Arazi birbirinden kopuk olduğu için Takımımızı iki gruba bölmeyecektik.

25 Ekim günü gündüz saat 4.15'te eylemi gerçekleştirmek istiyorduk. Silahlarımızı, düşmana olan tüm kinimizle kullanacak ve ona hiç unutamayacağımız büyük bir darbe vuracaktık. Genel planımızı uygulamanın yanısıra yapacağımız bu eylem, aynı zamanda bir intikam eylemi olacaktı. Çünkü, 24 Ekim 1984'te, 14 Temmuz Silahlı Propaganda takımı, Gundike Melle karakoluna yaptığı baskında yitmiş bir savaşçısını, militan Musa (Çetin AKKURT) arkadaşını şehit vermişti. Eylemin aynı aya ve güne denk getirilmesi, şehitlerimize olan bağlılığımızın ve şehitlerimize verdiğimiz sözlerimizi her an, her yerde ve her koşul altında savaş sürdürerek yerine getirmenin en açık ifadesi de olmaktadır.

Hazırlıklarımız artık son bulmuştu. Eylem planımız gereği, iki gruba ayrılacak ve eylem zamanı geldiğinde her grup kendisine verilen görevi gerçekleştirmek için belirlenen noktalara yerleşecekti. Gruplardan biri Takım genel komutanımız Agit yoldaşın komutasındaki grup olurken, diğeri de bizim içinde bulunduğumuz grup oluyordu. Grubumuza hareket etmesi için yürüyüş biçimini alması emri verildi. Bütün Takım olarak hazırlara geçtik, diğer grupla vedalaştık. Bu, bizde bir kural haline gelmişti. Çünkü, savaş içindeyiz ve her an beklenmeyen durumlarla karşılaşmak mümkün. Bütün arkadaşlar birbirleriyle vedalaştı ve eylem zamanı yaklaştıkça kadar bekleyeceğimiz noktaya doğru ilerledik.

Çok dik, sarp ve patika yolu olmayan bir dağa tırmandık. Gökyüzü parçalı bulutlu ve bulutlar gittikçe toplanıyordu. Hepimizin korkusu; eğer yağış fazla olursa eylemimiz ertelenebilir. Dağı zorla tırmandık. Dağ çok dik olduğundan, bir adım atamaz tekrar geri kayıyorduk. Halk arasında sık sık konuşulan bir söz vardı: "Ki şemiti ew şewiti (kim kayarsa o yandı)." Biz bu söz "kim kayarsa ona yardım edin" biçiminde değiştirdik. Birbirimize yardım ederek dağı çıktık ve kısa bir mola verdik. Sağa ve sola nöbetçilerimizi yerleştirmek oturduk. Bulutlar iyice toplanmıştı. Ay ışığı artık aydınlatmıyordu. Nöbetçi olan A... arkadaşın gruba seslenerek, "Arkadaşlar bizim gütiğimiz her yer kuruyor" demesi üzerine; B... arkadaş, "Yukarıdaki bir bize bir kastı var herhalde" diye

cevapladı. Soze kanşan i... arkadaş, "Görmediniz mi '85 kışında başımıza neler gelirdi..." dedi. Konuşmaları gülerlek izleyen Şeyhmus arkadaş, "Me careki gotiye mast..." diyerek söze başladı ve "Önümüzde ne tür engel çıkartılırsa çıkartılsın biz bu eylemi yapacağız..." diyerek konuşmasını sürdürdü. O arı komutanın sesi duyuldu: "Yürüyüş biçimi alınsın."

Kısa sürede yürüyüş biçimini alarak öncümüzün yürümelerini beklemeye başladık. Çıkışı kadar zor olan bir iniş ineecekti. Hava gittikçe huzuluyor, derken yağmur yağmaya başlamıştı bile. Şimşekler çakıyor, her şimşek çakışından sonra yol almak bir hayli zorlaşıyordu. Özellikle de, çakan şimşeklerden sonra önümüzü görmemiz zorlaşıyordu. Düşe kalkan ilerlemeye çalışıyorduk. Öyle bir iniş ki, bir türlü bitmek bilmiyordu. Ama biz de bu inişi bitirmeye ve noktaya yetişmeye kararlıydık. Grubumuzun eylem saatinden önce yerine ulaşması gerekiyordu, ki aksi durumda eylem planımız tamamen bozulabilirdi. Bu durumun bilincinde olan grubumuz, hiç bir şey söylemeden, karnice hızıyla da olsa, ilerlemeye devam ediyordu. Öylesine bir yere ulaştık ki, artık karakola oldukça yaklaşılmıştı. Bunun için, burada yüksek ses çıkarmak düşman nöbetçilerini uyarılabildi. Daha dikkatli olmaya büyük çaba sarfediyorduk. Artık iniş bitirmişti. Uludere-Çukurca araba yoluna yaklaşılmıştı. Yola ulaşır ulaşmaz, hemen yol kontrol altına alındı ve ana grup yolu geçti; yağmur hızla yağmaya devam ediyordu. Geçtiğimiz alanda özellikle iz bırakmamaya çalışıyorduk. Çünkü bulunduğumuz alan bir askeri bölgeydi. Burada olan izler ancak asker izi olabilir, onun dışındaki izlerden kuşkulananabilirlerdi. İz bırakmadan ilerlemeye çalışıyorduk. Arazide kurunmuş ol oldukça çok olduğundan, otlara basarak ilerliyoruz. Normalde bir buçuk saatlık olan yolu tam dört saatte yürüterek, gündüz kalabileceğimiz noktaya ulaştık. Yol oldukça bizi yormuştu, ama yapacağımız eylemin vermiş olduğu sevinç ve heyecan bir yönüyle tüm yorgunluğumuzu gideriyordu.

Arkadaşlar, saat 15.30'a kadar kalabileceğimiz bir yer aramaya çıktılar ve yaptıkları keşif sonunda yağmurlu olmayan, kuru ve hepimizin kalabileceği bir yer bulmuşlardı. Nöbetçilerimizi yerlerine yerleştirerek diğerlerimiz de bulunan yere gittik. Böylece arkadaşlar da biraz dinlenebilecek ve hatta yatılabileceklerdi, ama ateş yakma imkanımız hiç yoktu. Karakola yakın bir yerdeyiz ve hepimiz sınırsızlaştık. Elbiselerimiz hep ıslak olduğundan ne yatabiliyor, ne de doğru dürüst oturabiliyoruz. Böyle olunca da dinlenmek hiç mümkün olmuyordu.

DEVAM EDECEK

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bu görüntü patırtı içinde mahkemeler başladı. Aylardır hapishanede uygulanan uygulamaları kapalı hücre kapıları arkasına gizleyerek kamuoyundan saklamaya çalışan hapishane yönetiminin ipliğini pazara çıkarmak, kamuoyuna duyurmanın bir zeminiydi. Bunu en iyi şekilde değerlendirmek gerekirdi. Nitekim PKK uygulamaları anlatmaya, hapishanedeki vahşeti kamuoyuna duyurmaya çalıştı. Faşist mahkeme heyetinin bunu engellemeye çalışması üzerine kimlik tespiti yapmama boykotu kararını aldı. Ziyarete çıkamama, avukatlarla görüşme boykotuna yeni bir boykot daha eklenmiş oldu.

1980'nin sonlarında başlayan direniş eksik ve hatalı da içinde barındırarak devam etmesine rağmen, teslim olanlar teslimiyetlerine kıtlar uydurmaya çalışıyorlardı. Sosyal-şovener, Kürt köçük-burjuva reformistleri, ihanetçilerin tümü ayrı ayrı telden çalıyorlardı. Hem kendilerinin, hem de onların onurunu korumak için düşman dayatmalarına karşı dişe diş direnen PKK'yi desteklemeleri, desteklene bile karşı çıkmamaları gerekmesin rağmen kara çalmaları, direnişi kırma için idareyle flörtleri içler acısıydı. Parklarda, bahçelerde park ve bahçe aslanları kesilenler, eğilip bükülerek secdeye kapınıyorlardı. Yaşamak (taşakça bir yaşamak) bir parça ekmek, bir bardak su için onurlarıyla beraber, Kürdistan'ı da parça parça satıyorlardı. Utamlası, kahrolası teslimiyeti hiçbir şey olmamış gibi hatta övünerek istiklal marşını en iyi ben okuyordum" diyerek su an bile bunu utanmazca anlatanlar orada da onursuzluğun ve ihanetin katmerlisini yaşıyorlardı. Kimileri de ihanetin teorisi oluşturmaya çalışıyorlardı. İhanetçi Şahin Dönmez ve hempalarını bu uğrunda verdikleri uğraşı gözardı etmek mümkün değildi. Direnmek için şartlar uygun değildir.

"Devlet güçlüdür" "Direnmek, kurallara uymamak, Türk devletinin uygulamalarına karşı çıkmak bir savaş hali olur. Oysa dışarda bir savaş mevcut değil, içerideki direniş ile dışardaki direniş aynı olmadı. İçin yalmıştır, sekterdir" vs gibi sahte tezler üretiyorlardı. Direnişi kırmak için de idareye akl veriyorlardı. "Aç bırakın, susuz bırakın, dayak atın" diyorlardı. Hapishane kitlesinin teslim olması için idarenden daha çok sabırsızlanıyorlardı. Mazlum arkadaş "Şahin Dönmez in tek amacı tüm hapishane kitlesinin de kendisi gibi ihanet etmesi; özellikle benim, Kemal in ve Hayri nin de kendisi gibi ihanet etmesi için elinden gelen her şeyi yapabilecek

kadar adidir" diyordu. Mazlum arkadaşın bu belirlemesi Nisan ayında tam anlamıyla doğrulandı. Şahin Dönmez ihanetçi rolünü iyi oynaması için elinden gelen çabayı gösteriyor. İdarenin gözdesi olmak için adeta yirtmıyordu. Direnenlerin sayısı azaldıkça direnmeyenler adeta seviniyorlardı. 1981 Mayıs yenilgisinden sonra hiçbir şekilde direnmeyenler gönüllü olarak kurallara uyanlardan birçoğu şöyle diyordu: "Siz direndiniz de ne oldu? Siz direnmeseydiniz idare üstümüze gelmezdi" diyecek kadar alçalıyorlardı.

Testimiyetle direnişin at-başı gittiği Diyarbakır askeri cezaevinde direnerek efsaneleşen Kemal'lerin, Hayri'lerin ve Mazlum'ların başını çektiği direniş amansız bir şekilde aylarca devam etti. Bu direniş içinde düşmana karşı öden vermeyen, ölüme meydan okuyan militanların mücadele içinde kararlılığın, yığılmanın, vatana, halka ve Partiye bağlılığın en güzel örnekleri olmaları bakımından bir kaçına değinmeden edemeyeceğim. 1981 Mart ayının ortaları üçüncü katta hücreden hücreye verilme istenilen bir pusula gardiyanlar tarafından ele geçirildi. Bunun üzerine Gestapo yüzbaşı yanına yüz kadar askerle hücrelerin üçüncü katını bastı. "Pusulayı kim yazdıysa ortaya çıkın, yoksa üçüncü katı mahvederim" dedi. Kimse ses çıkarmadı. Aradan birkaç dakika geçti. Faşist yüzbaşı, "Tüm hücrelere saldırın" komutuna hazırlanırken, pusuladan haberi olmayan ve arkadaşlarına dayak atılmaması için arkadaşları için kendisini feda edeceğine Mustafa Karasu yoldaş ellerini hücreden dışarı çıkararak, "O pusulayı ben yazdım" dedi. Bunun üzerine hücreden çıkarılan Karasu yüzbaşı tarafından falakaya çekildi. Yarım saate yakın Karasu'yu döven yüzbaşı kan ter içinde çağırıp bağırarak, "Ulan Karasu, kaç saatlır seni dövüyorum, bağırmyorsun, ulan bağır sana" diyerek tekrar dövmeye başladı. Mustafa Karasu yine bir delacık olsun ah demedi. Yüzbaşı hirsinden kudurarak bağırıp çağırarak gitti. Karasu nun bu kararlı direnişi seçme olarak hücrelere verilen faşist gardiyanların gözü önünde yapıldı. Daha sonra teslimiyet için tutuklulara sıra dayatğı atılınca, Karasu nun sırası geldiğinde "Karasu erkek adamdır, dayaktan korkmaz" diyerek hayranlıklarını gizliyiyorlardı.

Her türlü işkencenin, yarı-sıra açlık ve susuzluk en büyük silah olarak kullanılıyordu. Günlere yemek verilmeyordu. Açlıktan öldürmemek için bazen birkaç kaşık çorba bazen de birkaç lokma ekmek veriyorlardı. Korkunç bir açlık gündemeydi. İşte bu sırada direnenlerin tümünü hücrenin dördüncü katına çıkar-

*Acılar ve umutlar
İşkence ve zulüm
hellegimde yerleşti.
Kemal Pir derler bana
Direniş ve ölüm
Paramparça göğsümde
Yüreğimde çiğnileti!..*

*Ateş verdiler sırtıma
Üniformayı haydutlar
Bilmezler
Yanan yüreğimdir,
Yanan halkımdır
Zulüm cenderesinde...*

*Bilmezler
Ben yanan
Ve sönmeyecek olan
Özgürlük areşiyim
Kürdistan'ın dağlarında,
Kivilemlerim
Uzakdoğu'dan sardı cihanı!..*

*Bilmezler
Ben:
Sahra kadar kurak
Ekvator kadar sıcak
Kongo kadar acımasız
Nil kadar hür ve yalnızım!..*

mışlardı. Her hücrede 15-20 kişi kalıyordu. Mazlum arkadaş ve 15 kişilik bir grup da 4 katın 5. hücresinde kalıyordu. İddianame verilmiş onun üzerinde çalışmalar yapıyordu. Mazlum arkadaş da iddianameye cevap hazırlamak için sığara paketlerinin bir yanını yalatınla kağıtlarına sürekli yazı yazıyor, alabildiğine yoruluyordu. O gün 5 hücreye iki ekmecek verildi. Ekmecek dağıtan arkadaş, ekmecekleri bölüşerek dağıttı. Ekmecek dağıtan arkadaş, Mazlum arkadaşın bir lokma kadar fazla ekmecek verdimi? Mazlum arkadaş yazı ile ilgilendiğinden kendisine verilen ekmeği "payına düşen budur" diyerek yedi. Ekmecek dağıtan arkadaşın bunun sebebi sorulduğunda, "Biz dayak yiyoruz. O ise bizimle dayak yiyor ve aynı zamanda sabah-tan aşıma dek yazı yazıyor. Bu nedenle ona bir lokma fazla verdim" dedi. Bu durum Mazlum yoldaşın illetiğinde kızarak yerinden fırladı. "Ölmüş öyle şey. Burada hep beraber direniyoruz. Burada her şey ortak bölüşülecek. Büyük Apocuya büyük lokma, küçük Apocuya küçük lokma diye bir şey yok. Bu anlayış yanlış" dedi. O ağılık şartlarında bu çıkışı ancak bir önder yapabilir. Mazlum yoldaşın bu davranışı hücrede büyük bir etki yaparken hücrelerdeki diğer çoğunun gözlerinde, böyle bir önderle direnişte olmanın kıvançını okunuyordu.

Tabana yakın olan hücrenin dördüncü katları baharlar herabur sıkaktan kavru-luyordu. Çok az verilen su, ihtiyaç karşılamıyor, sıcağın bayılmalar oluyordu. Bayılanlarla ilgililenmesi için topluca hücre demirlerine vuruluyor, su için gardiyanlar çağırılıyordu. Dördüncü kata çıkan gardiyanlar "su mu istiyorsunuz?" diyerek pantolonlarını indirerek hücrelere yönelip tutukluların üzerine isiyorlardı. "Alın size su" diyerek histerek kahkahalar atıyorlardı. Bazen de birinci ka-

tın lağımlı hücrelerinden bidonlarla lağım suyu getirerek tutukluların üzerine döküyorlardı. İşte böyle bir gündü. Susuzluktan bitkin düşen arkadaşlar vardı. Aşağıdan getirilen pis sular tutukluların üzerine dökülüyordu. Sular döküldüğü sırada hücrelerin içi sularla doldu. Bir köylü arkadaş hücredeki pis suyu öğülerek içmeye başladı. Onun kolundan çeken arkadaşlar, "İçme pistir" dediler. Köylü arkadaş diğer tutukluları dönerek, "Busuyun pis olduğunu biliyorum. Bu suyu içmesem susuzluktan öleceğim. Ama bu suyu içersen, birkaç gün daha yaşayabilir, düşmana karşı direnebilirim" dedi. Tekrar eğilip içti, hiç kimse müdahale etmedi. Hücredeki birçok arkadaşın gözleri doldu. Bir arkadaş da gözlerinden damlayan yaşları arkadaşların görmesini diye sırtını çevirerek duvara baktı. İşte direniş bu şekilde amansızca sürüyordu. Ekmecek, suyla, işkenceyle ihanet dayatılıyordu. Tüm çabaları devrimci kişiliği öldürmekti. Halkına, manasına, arkadaşlarına ihanet eden kişiksiz insan haline getirmektir. Kemal PIR arkadaş bize sık sık Gilmor örneğini veriyordu. "Gilmor bir adı suçtan dolayı idama mahkum edildiğinden, Gilmor'a devlet başkanına müracaat et senin cezayı müehhet hapse çevirir, idamdan kurtulursun deniliyor. Buna karşı Gilmor da "Hayır itiraz etmeyeceğim idam edilirsem kişiliğim ezilmeden ölür giderim. Ama cezam müebbet cezasına çevrilirse her gün gardiyanlar kişiliğimi yok etmeye çalışacaklar. Kişiliğimi gardiyanlara öldürtmeyeceğim" der ve idam edilir, ama kişiliğini ezdirmez. İşte bize de yapılmak istenen budur. Bize kişiksiz bir yaşam dayatılıyor. Bize de onurlu bir şekilde ölmek düşer" diyordu. Kemal PIR yoldaş bu direniş içinde yığılca çıkışlarla idarenin karşısına bir dağ gibi

dikilerek bir moral gücü oluyordu. Gestapo diye anılan faşist yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım ikidebir hücremizin önünde "Kemal PIR sen beni tanıyor musun?" diyordu.

Direnış boylesine amansız devam etmesine rağmen, ne olacak, işkenceler geçici mi, sürekli mi? Marit'a başlangıçta birincil ölüm orucunun sonucu ne olur? İdare geri adım atar mı gibi soruların cevabı aranıyordu. Çokları umudunu ölüm orucuna bağlamıştı. "Ölüm orucu devam ettikçe idare geri adım atar" diyorlardı. Kısa vadeli hedefler gözleniyordu. Bunun üzerinde yorumlar yapılarak yanlış tespitlere gidiliyordu. Tüm şartlar faşist Türk devletinin lehinde idi. Dışarda ailelerden tutun avukata ve dış kamuoyuna kadar tüm ilişkimiz kesilmişti. Dışarda devrimi muhalefet tamamen sindirilmişti. Halk korkutulmuş, tutuklu aileleri bile çocuklarına sahip çıkamıyordu. Hapishane kapısından alınarak cezaevine atılan, aylarca gözaltında tutulan anne-babaların sayısı sayılamayacak kadar çoktu. Hapishane içinde ilişki kurmak alabildiğine zorlaştırılmıştı. Koğuşların birbirleriyle hücrelerle ilişkileri kesilmişti. Direnenlerle başlangıçta birbirinden habersiz 35 ve 36 koğuş denilen hücrelerde direniyorlardı. 35 ve 36 koğuş arasındaki ilişkiler dahi kopuktu. Bazen katların, hatta hücrelerin bile birbirleriyle ilişkilerini kesmeye çalışarak birliği parçalama yönünde her türlü çabayı harcıyorlardı. Bazı anlarda kişi iradesiyle başbaşa her türlü yan etkilerden uzak tutuluyordu. Dünya devrimci mücadeleleri örneklerinde görüldüğü gibi direnmek, gerek poliste gerekse de cezaevlerinde biryıldır. Kişinin direnmesi veya direnmemesi onun iradesine bağlıdır. Fakat ona güç ve derman veren onu başarıya götüren diğer bir etmen de ona yön veren güçlerdir. Bu güçler rollerini iyi oynayamazlarsa bireyin tavırına çok etki eder. İlece cezaevlerinde bu etki daha belirgin bir şekilde kendisini gösterir. Genel olarak hapishanedeki önder yönetim birimi düşmana hiçbir şekilde ödün vermeden direnmesine rağmen, karar verme, derişi görme doğru tahlillerle, tam anlamıyla her şeyi doğru yapış söylenemiz, Hapishane mücadelesinden çıkarılması gereken dersler bakımından nasıl mücadelelen kararlılığı, militanların kahramanlığını dile getiriyorsa. Aksak yollarını, çalışmayan yönlerini de ortaya koymak gerekir. Mesela bu yüzden hakacak olursak, ta hasından beri fırsatların iyi değerlendirilmediği söylenebilir. Bazı eylemlerin zamanlaması, kısa vadeli hedefler, kitle eğitimi, kitle harekâtı örgütlenmedeki yetersizlikler eklenebilir.

DEVAM EDECEK

Güney Kore ile Kuzey Kore'nin ayrılmasından bu yana, Güney Kore'de devam eden yeni-sömürge yönetimi günümüzde aşılması güç sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Kuzey Kore'nin demokratik gelişme yolunu seçerek, sosyalizme yönelmesi karşısında Güney Kore'de ise yeni-sömürgecilik geliştirilmeye başlandı. İç savaşta, Güney Kore'nin emperyalistlerin desteği ile kurşun devrimcilerin elinde kalması, buranın karşıdevrim için önemli bir üs alanı haline getirilmesine yol açtı.

Güney Kore'de yeni-sömürge yönetiminin kurulmasına rağmen, komünistlerin ve demokratların mücadelesi eksilmedi, günümüze kadar da varlığını korudu. Emperyalist güçlerin de aktif desteği ile Kuzey Kore'ye karşı bir saldırı merkezi olarak da kullanılan Güney Kore'ye hükümet eden Demokratik Adalet Partisi'nin uyguladığı faşist baskıların dozunda meydana gelen artış, uzun bir dönemden bu yana devam eden gösterilerin birden artış göstermesine yol açtı. Daha önceleri de çeşitli biçimlerde devam eden gösteriler, Haziran ayının başında üniversite öğrencilerinin başkent Seul'de yaptığı bir eylem ardından adeta bir çığ gibi büyüdü ve Güney Kore'nin diğer kentlerine de yayıldı.

Haziran başlarında, halen devlet başkanlığı görevini yürüten ve Demokratik Adalet Partisi'nin başkanı olan Chun Doo Hwan, kendi yerine Roh Tae Woo'yu ataması ve muhalefet partilerinin istediği anayasa değişikliklerini kabul etmemesi, adeta bardağı taşıran son damla oldu. Bunun üzerine kentlerde ve kırsal alanda yüzbinlerce kişi sokaklara dökülmeye başladı. Polisün kuvvet kullanarak bastırmaya çalıştığı gösteriler, her geçen gün daha da alevlenerek yükselmeye başladı. Haziran ortalarında Seul'de 3000 öğrenci polislerle çatışırken, diğer kentlerde ise gösteriler düzenlendi. 25 Haziran günü Seul'de düzenlenen bir gösteriye ise, 100.000'in üzerinde kişi katıldı. Muhalefet liderlerini tutuklayarak gösteriye katılmalarını engelleyen Chun Doo Hwan hükümeti gösterilerin önüne geçemedi.

Gösterilerin artması karşısında binlerce kişiyi gözaltına alan polis, karakollarda çok sayıda öğrenciyi ise işkenceye kattı. Ama bir türlü olayların önü alamadı. Tam tersine her gün gösterilere katılanların sayısı arttı.

Güney Kore'ye büyük bir önem veren ABD emperyalizmi tam da bu esnada devreye girmeye başladı. Güney'in

kendi denetiminden çıkması na tahammül edemeyen ABD, yeni bir Filipinler örneğini Kore'de yaşatmaya başladı. ABD Dışişleri Bakanlığının üst düzey bir temsilciyi hemen Seul'e gönderen Reagan yönetimi, Chun Doo Hwan hükümetine anayasal değişiklikleri kabul etmesi için emir verdi. Filipin deneyinden daha fazla ders çıkarmış gibi görünen Reagan yönetimi artan kitle muhalefeti karşısında hükümetin sözkonusu değişiklikleri yaparak, muhalefete seçimlere katılma hakkı tanımakla başta bir çarenin kalmadığını görerek, erkenden Filipinler'i Kore'ye getirdi. Kitle muhalefeti öyle bir düzeye ulaştı ki oldukça genişledi. Polis tarafından katledilen bir öğrencinin geçtiğimiz günlerde yapılan cenaze törenine 1 milyon gösterici katıldı. Hem de başkentte yoğunlaşan gösteriler hükümeti ve emperyalist çevreleri büyük bir korku içerisinde sürükledi.

Bunun üzerine, muhalefete hükümetin görüşmelerini isteyen ABD'nin bu isteğine uyularak görüşmeler başlatıldı. Muhalefet liderlerinden Kim Young Sam'la görüşen Devlet Başkanı Chun Doo ilk görüşmelerinde tam anlaşma sağlayamadılar. Muhalefetin isteklerine uymakta isteksiz görünen Chun Doo, gösterilerde büyümenin devam etmesi karşısında, taviz vermeye başladı. Diğer muhalefet lideri Kim Dae Yung'un evinde göz hapsinde tutulma durumuna son verilmesini isteyen Young Sam, ayrıca siyasi tutukluların serbest bırakılmasını, seçimlerin yapılmasını ve seçimlerin tarafsız bir biçimde geçmesi için Devlet Başkanı Chun Doo'nun Demokratik Adalet Partisi başkanlığından istifa etmesini talep etti. Muhalefetin isteklerini kabul eden devlet başkanı, ilk elde 3000 siyasi tutukluyu serbest bıraktı, parti başkanlığından istifa etti ve serbest seçimlerin yapılmasına karar verdi. Ancak, siyasi tutuklu olarak serbest bırakılanlar arasında komünist tutukluların yer almadığı ve komünist tutuklular için af çıkarılmadığı bildirilmekteydi.

Filipinler'deki oyun bu kez Güney Kore'de sahneye kondu. Yalnız değişen aktörler oldu. Senarist ve yönetmen, öteden beri sinema oyunculuğunda kovboyluğu ile ünlü ABD Başkanı Ronald Reagan'dır. Filipinler'de de Marcos diktatörlüğünün gelişen komünist ve halk muhalefeti karşısında ayakta durma gücünü gösterememesi karşısında, sahneye yeni oyuncu olarak baş aktör rolünde Corazon Aquino çıkarıldı. Güney Kore'de ise, iş daha böyle bir düzeye gelmeden önlemler alınıyor ve bazı değişiklikler gerçekleştiriliyor.

Yıllardır komünizm tehlikesi adı altında, Güney'de azgın bir faşist diktatörlük kuran yeni-sömürge yönetimi, artan halk muhalefeti kar-

Güney Kore'nin başkenti Seul'de öğrenciler polislerle çatıştı.

şısında koltuğu çatırdamaya başladı. Yanbaşlarında Kuzey'in sosyalizme doğru adımlarla ilerlemesine karşı, büyük bir baskı altında ve her türlü insan haklarından yoksun bir şekilde zulüm gören Güneyli komünistler ve devrimciler, uzun bir dönemdir Güney Kore'deki faşist yeni-sömürge rejimine karşı mücadele yürütmektedirler. Komünistlerin muhalefetinin kitlenin arasında giderek daha büyük destek bulması, hükümeti ve diğer muhalefet partilerini büyük bir korku içine itti. Bunun üzerine tavizler vermeye başlayan hükümet ile muhalefet, komünistlere karşı ortak ittifak temelinde anlaşarak, bazı göstermelik haklar vermeyi kararlaştırdılar.

Başta Seul olmak üzere, birçok kentte gösterilerin hala devam ettiği Güney Kore'de devrimci muhalefetin etkinliğini sürdürüp sürdürmeyeceği önümüzdeki günlerde yaşanacak gelişmelere bağlı. 1988 yılında Seul'de yapılmasına karar verilen olimpiyat oyunlarının, eğer çatışma ve gösteriler sürekliliğini korursa başku bir alana nakledilmesi düşünülmektedir. Bilindiği gibi, Güney Kore faşist hükümeti, olimpiyat oyunlarını Seul'de yaptırarak, büyük bir siyasi manevra yapmayı düşünmektedir. Ancak, bu konuda da ne gibi değişikliklerin olacağı önümüzdeki günlerde belli olacak.

Hükümet ile muhalefetin birçok konuda anlaşarak devlet baskamının tavizler ver-

meye yanaşması, şimdilik belli kesimlerin bir bekleme içine girmesine yol açtı. Fakat, faşist rejimin verdiği tavizlerin köklü bazı değişiklikleri getirmemesi, gösteri dalgasının yeniden kabarmasını birlikte getirecektir. Güney Kore'den ulaşan haberlere göre, komünist güçler, hükümetle anlaşmaya ve gösterileri sürdürme kararlılığında olduğu gözlenmektedir. Önümüzdeki günler, Güney Kore'deki sis perdesini daha da aralayacak gelişmeleri birlikte getirecektir. Henüz her şey bitmiş ve gösteriler durmuş sayılmaz. Birçok şey muhalefetin durumu ile ABD'nin Filipinler'de gösterdiği başarıyı, Güney Kore'de göstermesinde şimdilik düğümleniyor.

Venezuela:

Öğrenciler

Polislerle Çatıştı

Geçtiğimiz günlerde, başkent Caracas'ta bir üniversite öğrencisinin polis tarafından öldürülmesi ile başlayan çatışmalar, devam ediyor. Öğrenci arkadaşlarının polis tarafından öldürülmesini protesto eden üniversite öğrencileri ile polis arasında çıkan şiddetli çatışmada 52 kişi yaralandı. Ayrıca, polislin helikopterle saldırdığı ve öğrencilere ateş açtığı da gelen haberler arasında.

Panama'da ABD'ye Karşı Gösteriler Devam Ediyor

Ulusal Üniversite önünde polislerle çıkan çatışma uzun bir süre devam etti...

Kuzey ve Güney Amerika'yı birbirine bağlayan Panama, ayrıca Pasifik ve Atlas Okyanusları arasında stratejik bir önemi olan bir kanala da sahiptir. Latin Amerika'nın stratejik önemi büyük olan bu ülkesi son günlerde ABD aleyhtarları gösterilere sahne oluyor.

1914 yılında açılan ve gemilerin işlemeye başladığı kanal, butarihten itibaren ABD'nin kontrolü altında bulunmaktadır. Özel bir komisyon

aracılığı ile kanalın denetimini elinde tutan ABD, ayrıca bütün imtiyaz haklarını da elinde bulundurmaktadır.

Temmuz ayının ilk haftası içerisinde yoğunlaşan gösteriler, giderek yaygınlık kazandı. Panama Ulusal Üniversitesi öğrencilerinin ABD aleyhtarları olarak başlattıkları gösterilerde yer yer polislerle çatıştıkları da gözlenmektedir. Üniversite kompüsünün çevresine barikatlar kuran öğrenciler, saatlerce polislerle çatış-

lar. 6 Temmuz günü Panama'nın başkenti Panama City'de ABD aleyhtarları olarak başlayan gösteriler, General Manuel Antonio Noriega yönetiminin istifasını isteyen gösterilere dönüşerek devam etti. Panama tarihinin hükümet aleyhtarları en büyük gösterisi olarak tanımlanan kadınlar yürüyüşüne binlerce kişinin katıldığı söylenmektedir. "Kattil, diktatör Noriega sonun artık yakındır" gibi sloganların atıldığı gösteriye ayrıca çok sayıda izleyicinin de katıldığı bildirilmektedir.

Hükümet aleyhtarları gösterilerin artması karşısında, Panama Cumhurbaşkanı Eric Delvalle, Noriega hakkında soruşturma açıldığını açıkladı. ABD senatosunun da Noriega hakkında istifaya çağırarak kararın alınması, muhalefete durdurmaya yönelik bir oyun olarak tezgahlanmaktadır. Ancak muhalefet temsilcileri ise, yaptıkları açıklamada General Noriega'nın istifaya gitmeye ve yargılanmasına başlama-yana kadar gösterilere devam edeceklerini belirttiler. Göstericilerin artması üzerine Panama'da bazı yeni değişikliklerin olması beklenmektedir.

KÖRFEZDE ÇATIŞMA OLASILIĞI

Körfeze gönderilen ABD savaş gemisi

Halen süren İran-İrak savaşının, Körfezde derinleşen hınalım nedeniyle genişleme olasılığı helirdi. ABD'nin savaş gemilerini Irak la yaptığı anlaşma çerçevesinde Basra Körfezine kaydırması bir çatışma çıkma ihtimalini hemen aklılara getirdi.

Basra Körfezi İran, Irak ve Kuveyt'in petrol taşımacılığını yapıtı, yani petrollerini ihraç ettikleri bir denizdir. Emperyalist ülkelerin petrol ihtiyaçlarının büyük bir bölümünü buradan karşıladıkları dikkate alınınca, Körfezin önemi de ortaya çıkmaktadır. Gerek İran olsun ve gerekse de Irak olsun bu bölgede karşılıklı petrol ihraç etmelerini engellemek istemektedirler. Hatta, petrol taşımacılığı yapan yabancı bandıralı tankerleri bile vurmaktan çekinmeyen her iki devlet, karadan yürüttükleri savaşı denizde de sürdürmektedirler.

Son günlerde ABD'nin direkt Körfeze kendi savaş gemilerini çıkarması ile birlikte gerginlik birdenbire arttı. Akla ilk gelen soru, ABD ile İran arasında bir çatışma ihtimali bulunuyor mu oldu. Ancak, henüz şimdiye kadar ABD ve İran birbirlerine karşı sözlü bir savaş yürüttüler. Ama gerginliğin de iyiden iyiye arttığı

gözlenmektedir.

Sovyetler Birliği'nin Kuveyt gemilerinin kendi bayrağı altında petrol taşımacılığı yapabileceğini açıklamasından sonra, ABD de Irak la yaptığı anlaşma üzerine savaş gemilerini, daha önce Irak tarafından yasak bölge olarak ilan edilmiş olan alana kaydırdı. Bu durum ise İran'ın büyük bir tepki göstermesine yol açtı. ABD yönetimi yaptığı açıklamalarda, İran'ın saldırıları karşısında Körfez güvenliğini tehlikeye düşürmemek için müdahale edebileceklerini açıkladı. Tabii bu açıklama, Körfez güvenliği tezi arkasına sığınarak da yapılsa, özünde emperyalizmin bölgede sarsılan çıkarlarını yeniden tesis etmek için, ABD'nin giriştiği yeni bir saldırı manevrasından başka bir şey değildir. Nitekim ABD, Pead adlı savaş gemisini Körfeze gönderirken, Missouri adlı uzun menzilli füze, top vb. ile donatılmış savaş zırhlısını ise bölgeye gönderdi. Bunun yanı sıra, ABD ve diğer Batılı emperyalist devletlere ait savaş gemilerinin Körfezde manevra yaptığı bildirilmektedir.

Sovyetler Birliği yaptığı bir açıklamada, bütün yabancı savaş gemilerinin Körfez-

den çekilmesini istedi. İran tarafından yapıtı bir öneri olarak kabul edilen Sovyetler Birliği'nin bu talebine karşılık, ABD herhangi bir açıklamada bulunmadı. İran Başbakanı Mir Hüseyin Musevi ABD'yi Körfezde komplo hazırlamak ve maceracılığı körüklemekle suçlayarak, İran'ın yabancı güçlerin komplolarına karşı koyacak güçte olduğunu açıkladı.

İran ve ABD arasında karşılıklı yapılan açıklamalarla gerginliğin birden arttığı bölgede, barışın sağlanmasına yönelik bir girişim de, BM Güvenlik Konseyi'nden geldi. BM Güvenlik Konseyi'nin 5 daimi üyesi SSCB, ABD Çin, İngiltere ve Fransa yeni bir öneri paketi hazırladılar. Ancak, söz konusu devletlerin daha önce de başarısızlıkla sonuçlanan çeşitli girişimleri bulunmakta. Yeni önerinin değişik olan yönü, barış önünde engel çıkaran ülkeye karşı silah ambargosunun konulmasının istenmesidir. Kısa vadede başarı şansı tanınmayan bu plânın, uzun vadede bazı sonuçlar yaratabileceği söylenmekte. Yalnız, silah ambargosunun uygulanması konusunda hangi devletlerin uyup uymayacağı şu anda kesin belli değil.

Ürdün-Türkiye İlişkileri ve Kral Hüseyin'in Ziyareti

Ürdün Kralı Hüseyin ile faşist Evren...

Bölgede emperyalizmin jan-darmalığını üstlenen Türkiye, İslam ülkeleri birliği adı altında gericiği de geliştirerek daha aktif bir rol üstlenmeye çalışmakta. Aynı şekilde, Ürdün de son aylar içerisinde birçok girişimde bulunarak, bu çabalara destek olmakta

işte her iki rejimi de birbirine yakınlaştıran emperyalizmin bölgedeki çıkarlarını koruma meselesidir.

Anlır ziyaret sonucu Türkiye'ye gelen Ürdün Kralı Hüseyin, Türkiye'ye son derece önemli roller düştüğünü belirttiği konuşmasında, daha

sonra İran-İrak savaşının sona erdirilmesi için Türkiye'nin çeşitli girişimlerde bulunmasını istedi. Kısa bir süre önce İran Başbakanı, Türkiye'yi ziyaret etmiş ve çeşitli görüşmelerde bulunmuştu. Bu gezinin üzerinden kısa bir süre geçtikten sonra, Ürdün Kralı'nın Türkiye'ye gelmesi, ziyaretin İran'la ilgili olduğunu göstermekle birlikte, bölgede var olan birçok soruna ilişkin yönleri de bulunmaktadır.

Gerek Türkiye, gerekse de Ürdün olsun, İran-İrak savaşının kendi lehlerine olan bir çözümünden yandıkları İran'ın Irak a karşı kazanacağı bir zafer ne Türkiye'nin ve ne de Ürdün'ün işine gelir. Bu nedenle her iki rejim de, İran'a karşı çeşitli yaptırımlara bulunarak, barışa zorlamak istemektedirler. Bu konuda uzun bir süredir girişimleri bulunan her iki devlet de şimdiye kadar herhangi bir sonuç almış değil.

Alman Cumhurbaşkanı Weizsäcker'in Yunanistan Gezisinin, Türkiye ve Yunanistan'ı İlgilendiren Yönü

1986 yılının Mayıs ayında Türkiye'yi ziyaret eden Weizsäcker, 1 yıl aradan sonra Yunanistan'a gitti. Alman Cumhurbaşkanı Weizsäcker'in Yunanistan gezisinin kuşkusuz birçok nedeni var: Alman-Yunan ilişkileri, Yunanistan-NATO ve AET ilişkisi ve daha birçok sorun... Biz ziyaretin bu sorunları üzerinde durmayacağız. Biz daha çok ilgilendiren Alman Cumhurbaşkanı'nın ısrarla üzerinde durduğu Türk-Yunan ilişkileri konusunda yapılan girişimlerdir.

Türkiye ve Yunanistan arasında başta Ege ve Kıbrıs meseleleri olmak üzere, bugün birçok konuda ilişkiler mevcut. Yunanistan'la Türkiye arasındaki sorun sadece bununla da bitmiyor; NATO'ya, AET'ye ve daha birçok kuruluşun gündemine giriyor ve çeşitli uluslararası toplantılara konu oluyor. Hemen bir konuyu belirtmekte yarar var: Türkiye ile Yunanistan'ı ilgilendiren meseleler, sadece bu iki devlet arasında kalmıyor. Her ikisinin de NATO ya üye olan devletler olmasından dolayı, emperyalizmi de uğraştıran bir sorun durumunda. Richard von Weizsäcker'in, gerek Türkiye ve gerekse şimdiki Yunanistan gezisinde ele alınan önemli bir mesele de bu.

Almanya, Türk faşist rejimine en fazla ekonomik, siyasal, askeri ve diplomatik destek veren emperyalist devletlerin başında gelmektedir. Hiçbir emperyalist ülke devlet başkanının 12 Eylül rejimine resmi ziyarette bulunmadığı bir ortamda, Alman Cumhurbaşkanı, Türkiye'ye geçtiğimiz yıl içerisinde ziyarette bulundu. Türkiye'ye bu derece yakından destek olan Almanya, 12 Eylül faşist rejimini ayakta tutabilmek için elinden geldiğince yoğun bir çaba harcamaktadır.

Bilindiği gibi Yunanistan, AET üyeliği için resmen başvurmuş olan faşist Türk devletinin alınmasına karşı çıkmakta. Gerçi bu konuda henüz hiçbir AT üyesi ülke resmi görüş belirtirmediği. Ama, TC'nin özellikle de Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü büyük çıkmazı bilmeyen yok. Bu nedenle, bağımsız bir Kurdistan'ı çıkarlarıyla bağdaştırmayan Avrupa Topluluğu'na ait ülkeler, Yunanistan nezdinde de girişimlerde bulunarak, AT ve NATO bünyesinde Türkiye'ye karşı zorluk çıkarmamasını talep etmektedirler.

Alman Cumhurbaşkanı, Yunanistan'da yaptığı bir açıklamada bu yönlü taleplerini dile getirmişti. Türkiye ve Yunanistan'ın iki NATO ülkesi olarak aralarındaki ilişkileri gidermesini ve görüşmeler başlamalarını talep eden Weizsäcker, Almanya'nın her iki ülke ile de dost olduğunu açıklamıştır. Görülen odur ki, dünyanın birçok yerine geziler düzenleyen Weizsäcker'in yeni misyonu Türk-Yunan ilişkilerinin çözümünü sağlamaktır.

Bu konuda ne gibi sonuçların alındığı açıklanmadı. Bilinen bir şey var ki, o da Türk ve Yunan ilişkilerinin böyle sandığı kadar da kolay çözümlenemeyeceğidir. Kıbrıs'ta sahte bir KKTC devleti kurarak uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayan TC, Ege ve kıta sahanlığı meselesinde de Yunanistan'la anlaşamamaktadır.

Haiti:

Halk Yeni Diktatörlerin Karşısında

Yeni diktatörlere karşı protestolar durmak bilmiyor

Diktatör Duvalier'in geçtiğimiz yıl Haiti'den kaçması sonucu, yerine geçen asker ve sivillerden oluşan hükümetin, yeni diktatörlük yasalarını gündeme koyması grev ve gösterilerin artmasına yol açtı.

Geçtiğimiz ayın sonlarında, Haiti hükümeti çıkardığı yeni yasa ile hükümetin denetimini daha da artıran bir seçim sistemi getirdi. Bunun üzerine, halk kitleleri yeni den oluşturulmak istenen diktatörlüğe karşı sokaklara döktü.

İşçilerin ülke çapında genel greve gittiği Haiti'de, Tem-

muz ayının ilk haftasında şiddetli çarpışmalar meydana geldi. Meydana gelen olaylarda 24 kişi öldü. Yine, Haiti'den gelen haberlerde ordunun şiddetle başvurarak katliamlara giriştiği de yer almaktadır. Göstericilerin üzerine rastgele saldıran askeri birliklerin ülkede tam bir terör havası estirmek istediği gözlenmektedir. 10 günün aşkın bir süredir devam eden grev ve gösterilerde hükümetin istifa etmesi istenmektedir. Ancak hükümetin istifa etmek istemediği ve göstericilerin üzerine saldırdığı bildirilmektedir.

Cephe Birlikleri, Mücadele ve...

Baştarufı 16 saufada

şahsataj imkanlarını değerkendirirneyi temel bir faaliyetleri haline getirmelidirler Benzer şekilde kadın vb. birliklerinde silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan siyasal görevleri vardır Kadın birliği, silahlı direniş içinde ulusal kurtuluşçu kadını yaratmalıdır.

Birlikler, kendilerini silahlı örgüt görme ve killeyi bu anlayışla örgütlenme yanlışına sapmamalıdır. Böylesi bir anlayış, birlikleri kitlelerden soyutlar. Askeri örgütlenme ve mücadele ulusal kurtuluş cephe örgütlenme ve mücadelesinin bir koludur. Silahlı örgütlenme kendine hastır. Gerilla, milis ve özel birimlerle birliklerin içine kalsalar Birlikler silahlı örgütlenme ve eylemsel olanakların kaynağıdır. Silahlı mücadele ile siyasal mücadele örgütsel olarak ulusal kurtuluş cephesinin programı ve katkısında, dönemsel plamlarında bütünüle, cephe komitelerinde birleşir ve yinelenir. Açık ki bu ilişki ve uyum tek düze değildir. Silahlı mücadelenin faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin askeri, siyasi, kültürel, ekonomik, sosyal vb her türlü varlığını hedef alan eylemler gibi, birliklerin de bu hedeflere yönelik sürekli siyasal eylemler içinde olması gerekir.

Birliklerin İttifak ve

Dayanışma Anlayışı:

Cephe, ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden yana bütün emekçi sınıf ve tabakaların örgütlü birliğidir. Cephe-nin siyasal önder gücü proletar-yadır. Ulusal kurtuluş cephe-sinin temel ittifak güçleri, proletarya ve köylülüğün—yüksel, orta köylülüğün— itti-fakidir. Ve bu ittifak etrafında gençlik, kadın, aydın, ve geniş küçük-burjuva yığınlarının oluşturduğu devrimci yurtse-ver mevzilenme, cephe-nin, dolayısıyla birliklerin iç ulu-sal kurtuluşçu ittifak anla-yışlarını oluşturur. Ulusal kurtuluş cephesinin ittifakları aynı örgüt çatısı altında siya-sal ve askeri örgütlenme ve mücadele beraberliğini doğu-ran birliktir. Sınıf ve katman birlikleri, her ne kadar sınıf çıkarlarını yansıtırlarsa da ve bu sınıf karakterlerinden kay-naklanan örgüt ve mücadele özgünlükleri olsa bile cephe platformu ulusal kurtuluşçu sınıf ve katmanların uzlaşmaz çelişkilerinin alanı değil, uzlaşır ve demokratik bir tarzda gidebilecek çelişkilerin

alanıdır işçi, köylü, kadın, gençlik yığınları sınıfsal olarak içiçe bulunan yığınlardır, ulusal kurtuluşçu çıkarları biridir. Bütün birliklerin kitleleri bu mücadele ve çıkar birliği anlayışıyla eğitmeleri gerekir.

Kürdistan küçük-burjuvazisinin yeri ulusal kurtuluş cephesidir. Birliklerin mümkün olduğu ölçüde geniş yığınları kucaklaması gerekir. Kürdistan'da cephesel sınırlılık birliğinin örgütlenme tarzı bellidir. ulusal kurtuluşçu Partii öncülüğünde yürütülen mücadelenin ürünü olarak-

burjuva, aşan pratik, cephe birliklerinin ancak böyle örneceğini göstermiştir. Bu demek değildir ki, Parti öncülüğü dışındaki örgütlü sınıfsal politik ve mesleki güçler kullanılmayacaktır. Örneğin: Çeşitli küçük-burjuva örgütlenmeleri vardır. Bunların cepheye yer alma koşulu bellidir. Kurdis-tan ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yana olacaklar, bu uğurda verilen sınırlı mücadeleyi ka-bul edecek, destekleyecek ve ulusal kurtuluş programında sorumlu olacaklardır. Ulusal kurtuluş reformlarına ve otu-numlaşma indirgeyen, feodal-burjuva ve yozlaşmış eli-lik küçük-burjuvazinin ulusal-ışbirlikçi örgütlenmelerinin ulusal kurtuluş cephesinde yeri yoktur. Birliklerin görevi, bu ulusalçı siyasetleri teşhir ve teneir etmek, taban kitlelerini kazanmaktır. Ulusal kurtuluş cephesi, küçük-burjuvaziye ve örgütlenmesine şiddet uy-gulamaz. Devrimci-yurtsever birlikler siyasal ve ideolojik-yurtsever mücadeleyi temel alır. İlkesel olan bu yakla-şımın pratikte işbirlikçiliğiye tavizet davranması söz konusu olamaz. Birlikler, ulusal kur-tuluş örgütlemesi ve çıkar-larını düşman ve işbirlikçi her türlü anlayışa karşı her türlü araçla koruyabilme gücünde olmalıdır. Örneğin: Bugün-güçleri çok sınırlı çevrelerle daralması olarak kalan bazı kü-çük burjuva güçler vardır. Bunlar ne tam düşman-lık aynı kefeye konu-lur, nede ulusal kurtuluşun stratejik müttefikidirler. Pra-tikte ulusal kurtuluş siyase-tine karşı düşmanlığa varana-faaliyetleri olmaktadır. Bun-lar, işbirliğinden vazgeçer. Türk burjuva çevreleri, em-peryalist çevreler ve feodal-kompradorlarla bağlarını ke-serlerse, ulusal kurtuluş cep-hesi bunlarla daha iyi ilişki-lere girebilir. Birlikler, var-güçleriyle ulusalçılığı, işbir-likçiliği, reformculuğu teşhir-etmeli, bu güçleri radikal tavra-ıttetmeli, bunları tarafsızlaş-tırmaya çalışmalı, tabandaki

dürüst unsurlarla ilişkiden
çekinmemeli, bu doğrultuda
yogun bir ideolojik, politik
örgütsel mücadele verme-
lidirler ulusal kuruluşu içi-
lak politikası, faşist Türk so-
mürgecileri ve işbirlikçileri
dışında hiçbir kesimi doğru-
dan hedef almamak, düşman-
a azaltmak, dost ve tarafsız
çözümlüktür. Buza çekildi
çeşitli çevre, mesleki örgüt
şaire ve kabiller cephe ar-
gümlerine الابرار، اشرار
dır. Bunların politikaları
cephe politikasına gemen ka-
makları, سازگارش، سازش
cephe politikacılığın en geniş
çevreleri çeşitli tabak imfak
bağları ve dayanımlarına
musal kurultis örgütlenme-
sine tabi kalabilen güçler

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi. Zorla parçalanmış halkımızı birleştirmeyi hedeflemektedir. Bu birleşme Kürdistan devriminin karakterinden bölge halklarının çabalarıyla bulunulmuş oluşturmaktır. Her parçadaki halkımızın kuruluşu, o parçadaki halkın özgüvene dayalı olarak gerçekleştirilecektir. Bu durum, her parçadaki halkımızın sıkı bir mücadele, dayanışma ve ittifakını gerektirmektedir. Birlik savaşın ürünü olacaktır. Bugün Doğu ve Güney Kürdistan'da otomatik örgütler, halkın ulusal kurtuluşçu örgütlenmesine engel olmaktadır. Devrimci-yurtsever birlikler, bu parçalarda halkımızı ulusal kurtuluş mücadelesine örgütlenmesine yardımcı olacak, çalışma öncülüğünde olmaları gerekir. Küçük Batı Kürdistan'ın örgütülü ulusal kurtuluş öncülüğünde birlik örgütlenmelerinde somutlaştırarak, propaganda ve yayma kişisel ilişkiden örgütsel dayanışmaya kadar pratik biçimleri geliştirerek bu parçalarda ulusal kurtuluşçu birliklerin kurulmasını öncülük etmelidirler. Otomatik ve reformist Doğu ve Güney Kürdistan güçlerini gelince bunların ulusal kurtuluşta tahakkülat ve uzla-

tuluş hareketleri, işçi sınıfı hareketleri ve anti-faşist, bağımsızlık, sosyalizm, demokrasi ve barış doğrultusundaki mücadelelerle aktif dayanışma ve ittifakları temel almaktadır.

Birlikler cephenin bu politikaları doğrultusunda bulun-
dukları her alanda aktif dayayı-
şına ve ittifak pratiği içinde
olmalıdırlar. Özellikle Türkiye
Ortadoğu ve Avrupa'da bulu-
nan devrimci-yurtsever cephe-
birlikleri bu alanların ittifak-
ları açısından uygun koşu-
llarından yararlanmalıdırlar.
Birlikler, kendi alanları ile ilgili
bütün anti-faşist, anti-emper-
yalist, birlik ve hareketlerle
ilişki kurmalı, dayanışmalı ve
ittifakları geliştirmelidir. Bir-
likler, uluslararası alanda et-
kin bir faaliyet yürütmelidir.
Bildiri baskıları, toplantı düzen-
lemeli, gösteri, yürüyüş, boy-
kot, protesto eylemlerinde kul-
lanılmalı, uluslararası dayayı-
şma eylemlerine katılmalı
kendi birliğinin ve Kürdistan
"Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin"
sesini dünya halklarına duyur-
malı, ulusal kurtuluş mücade-
lesine dünya halklarının des-
teğini sağlamalıdır. Birlikler
dayanışmaları teorik ve me-
kanik anlamamaları gerekir.
Cephenin bütün ittifak ve day-
anışmaları, halkın özgüvenine
temel alınmalıdır. Ulusal kurtu-
luş adına emperyalist çevre-
lere bağlanma ittifak ve day-
anışma adına öz gücü yadı-
sıma, başkasına bağlanma
politik taviz verme ulusal
kurtuluşçu ittifak anlayışı de-
ğildir. Birlikler, bu ve halkı-
mızın adına sergilenen retorik-
mist anlayışları teşhir ve tecri-
t etmeli, bağımlı anlayışları
mücadele içinde olmalıdırlar.
Birlikler pratikte her
olanak ve aracı kullanabilmelidir, en basit ilişkiyi değer-
lendirmelidir.

Kürdistan devriminin en yakın müttefiki, Türkiye devrimci-demokratik halk mücadelesidir. Türkiye'deki Kürdistanlı işçi ve aydın-gençlik kitlelerini kapsayan devrimci-yurtsever birlikleri, Türkiye emekçi ve aydın-gençlik kitleleriyle

içişre bulunmalarını değere-
derek, iki halkın özgürlüğü ve
her alanda eşitliği ilkeleri
temelinde dayanışmadan yana
olmalı, sosyal-sosyalizmle mü-
cadele içinde olmalıdır Tür-
kiye'deki Kürdistan devrimci
yurtsever işçi ve gençlik Birlik-
leri, Türkiye halkının devrimci
demokratik mücadelesinde
yer almalı, bu mücadelede her-
berliğini, örgütsel ittifaklara
vadiacak şekilde geliştirme-
lidirler

Kürdistan devrimi, Ortadoğu'nin en ağır, aynı zamanda bölgemin karakterim değiştircek etkinlikte bir devründür. Ortadoğu da yaşanan ağır toplumsal-ulusal sorunlar ve bundan kaynaklanan devrim, karşı-devrim savaşı. Ortadoğu halklarının kurtuluşunu kader birliği haline getirmiştir. Birlikler, Ortadoğu da emperyalizm ve bölge gericiğine karşı, bölge yurtsever, devrimci güçleriyle devrimi dayanışma içinde olmalıdır. Ortadoğu'daki Kürdistan devrimi-yurtsever birlikleri, bu alanlarda bulunmaları avantajlarını değerlendirmek dayanışmaları geliştirmelidirler. Kürdistan devriminin egemenliğinde bulunduğu halkın devrimi-demokratik devrimiyle yakın bağlarından dolayı, birlikler bu ülkelerin devrimi, demokratik, anti-faşist birlik ve hareketleriyle ittifak ve dayanışmaya önem vermeli, pratikte bunun çalışması içinde olmalıdır.

Özellikle Avrupa'daki Kürdistanlı yurtsever birlikler, ittifak ve dayanışmalar açısından verimli olan bu alanı bütün olarak ve araçlarıyla en verimli tarzda değerlendirmenin çalışması içinde olmalıdırlar.

Birlikler, ilkesel davranarak pratikte büyük bir politik esneklik içinde olmalıdırlar. Faşist Türk sömürgeciliği ile çelişkisi olan her güçle gelişti-rilecek taktik ilişkiden yana olmalıdır. Birlikler, bu politik esnekliği cephe içi örgütsel alana kadar yansıtarak, her-kesin güç ve olanaklarını cephe gelişmesine tabi kılmalıdırlar.

Ulusal Kurtuluş Sınıf Birliklerinin...

Baştarafı 17. sayfada

mücadelede sürekli öncü me-
şale olduğunu ve manevi değer-
lerinin mücadeledede sürekli
yaşatılacağını, şehitlerin anı-
sına leke sürdürmeyecekleri
ni vurgulayarak, gerilla sava-
şımız ve dağlarda, şehirlerde
zindanlarda, zorlu bir pratik
içinde ulusal kurtuluş bay-
rağını dalgalandıran militan-
larla dayanışma kararı al-
dılar...

Konferanslar, hiçbir saldırı ve engellemenin ulusal kurultuşu Birlik faaliyetlerinin ilettilmesini ve Birliklerin en geniş yığınları kucaklayarak örgütlendirilmesini önle-

yemeyeceğine dair kararlılıklarını belirterek, Konferansa katılan her delegenin Birlik çalışmalarının bir odağı gibi etkin bir faaliyete içine girmesinin zorunluluğunu belirterek, her alandaki bütün işçi, kadın, gençlik, aydın Kürdistanlıların Birlik faaliyetlerine katılmasının yurtseverlik zorunluluğunu vurgulayarak çağrılar yaptılar.

Birlik Konferansları bundan sonraki adımlarının Birlik Kongreleri olduğunu vurgulayarak, çalışma kararlılığı içinde, bu ilk tarihi toplantılarını sonuçlandırdılar.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chaussee 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG.- Bonn
Konto Nr. 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç	6.-	nkr.
Fransa	6.-	ff.
İsviçre	2.50	sfr.
İsveç	6.-	skr.
Avustralya	3.-	\$

Danimarka	8.-	dkr.
Avusturya	18.-	s.
İngiltere	0.80	£.
Hollanda	3.-	hfl.
Belçika	60.-	bfr.

Li ser vê xakê cih ji bo mêtingeran û xulamên wan nîne

Serfirazî a tektîka gerilla ye

destpêk rûpeka dawî de

rastiye ye. Gelê me, daku xwe bike artêşek, giring hû seri bide şerê gerilla.

Şerê ku ji destpêka sala 1987 an pêde li Kurdistanê bi awahiyeke tunde te bilindkirin, daxwaza artêşbûna gelê me şanî dîke. Li dijî hemû tektîkên şerê taybetî ê dijmin, gelê Kurdistan bi şerê gerilla xwe radigere. Mehên Heziran û Tirmehê de, bi şerê ku dorfirehkir, hemû tektîkên şerê taybetî perçiqand. Vê yekê li Kurdistanê ji bi delil danî hûle ku, şerê gerilla, şereke ku dikare serfirazî bide bîne. Yekcar din eşkere dihe ku,

heke şerê gerilla rast be bikar-anin û bi hostayî bî pêsvebirin, tu artêş nikare xwe li hember rabigre. Şerê ku xwe mezin dike, serfiraziya tektîka gerilla îspat dike. Nexasim, encama tunde kirina şerê gerilla bi destê yekitiyên me yê rizgariya netewî, çiroka qehremaniya ordiya Tirk felîşî û herwusa, yekitiyên kontrgerilla, komên taybetî, parêzkarên gund û hemû hêzên şer yê taybetî ji tekûn û îflas-kirin. Tiştê ku li vir tekûn, rastî ne tenê ordiya mêtingera Tirkan e, hemû azîzên şerê taybetî bi xwe tekûne.

Parêzkariya gund ku mêtingerên Tirkên faşist bi keftû-laft û hêviyeka mezin pêsvebirin, iroj bi giştayî îflas kiriye. Ê din berpirsiyarên mêtinger bixwe, qala rakirina parêzkariya gundan dikin.

Li hemberê livbaziyan tunde yê li dijî parêzkarên gundan, pêwist li bajarên Midyadê, Mehserî, Nisêbinê, Hezêxê, Qilaba, Şemzînan, Aralik û li gelek derên din, parêzkarên gundan destpêkirin ku xwe bidin destê hêzên ARGK.

Weke nûçên gihan me, navbera van çend hefteyên dawî ye de, gelek parêzkarên gundan çekên xwe berdane û xwe

Rêxistina çetên milîs îflaskir

didin destê yekitiyên ARGK. Salox gihan me ku, li Mehserî, Midyadê, Nisêbinê, Hezêxê, Qilaba û Şemzînan gelek parêzkarên gundan payhev çeken xwe berdane. 4 parêzkarên gund li gundê Qirçîcegi navça Aralik bajarê Serhedê (Qers), gava bihistin ku yekitiyên ARGK li êrdimê ne, çekên xwe birine li dijmin vegerandine. Dure yekitiya ARGK te gund û dest li ser çeka keyê gund datine. Disali vevavê, li gundên nola Çamurlu, parêzkarên çekên xwe li xwediyên xwe vegerandine.

Ji bona hilbijartina keyên gundên Haktanir, Şenkoy û Çatalqaya li navça Kixî bajarê Bingolê, tu kes xwe endam

şanî nekiriye. Bi vî awahî, li nersê gundan ji keyti vala ma. Herse keyên wan gundan yê berê, ji ber sîxuriya bo dijminan, hatibûn cezakirin.

Keyên gundên Haktanir û Şenkoy hatibûn kuştin, û keyê gundê Çatalqaya ji guhdariya bangên yekitiyên ARGK kiribû û istifa xwe dabû û dure mala xwe biribû Stanolê. Li herse gundan ji mêtinger nikarin ji xwe re keyên nû, çetir be gotin sîxur û glikarên nû peyda bikin. Tukes bersiva banga mêtingeran neda û bêbextiya li welat nepejirand.

Ji vî rûdanê jî te dîtî ku, mêtinger ê din nikarin bi hesanî ji xwe re noker û sîxuran peyda bikin.

Çiroka "Mehmetçikên qehreman" tarûmar bû

Destpêk rûpeka dawî de

girt. Hilweşîn û tekûna ordiya Tirk xwe dihilimîne rojnâmên mêtinger jî ê din. "Devlet dibêje koka eşkiyan hat birin û ketine nava keftûlafta mirinê... Lê dawîya êrîşên wan nayin."

"Rûdan xwe ji qontrola hûkûmetê derxistine... Leşker, bîlî dîlpaqîziya xwe, nikarin ji bin vî barî derkevin." Ez dibînim ew jî hêdî hêdî ber bi xeta min a bêhêvî ve tên. Ew kesên ku tim dibêjin "li quleka veşartîne digerin", niha xwe bêdeng kirine... Heja ji we bî li pêşîya navê wî gotinê xemlandî deynin, ew qad ne qada

ku Mehmede me bikaribe hesp bûyêzê ye." Ev çend hinkarên ku li rojnâmên mêtingeran hatin hilbijartin bûn.

Tenê ev hinkar, şanîdikin ku çiroka "Mehmetçikên qehreman" tarûmar bûyê. Balona ku pîfda bûn, peqiyaye. Nexasim, taliyê de binkeftina xwe qelbulkirin. Herçuqasî li navçên weke Mehserî, Midyadê, Nisêbinê, Hezêxê, Cizira Botan, Dihê, Şirnex û Qilaba bi hezaran û sedhezaran leşkerên wan hene jî, li hemberê hêzên me perîşan dibin û derbên mezin digrin. Herrojê, hêzên tekûzkirinê yê nû

tên êrdimê, lê ev jî avê de diçin. Livbaziyan ARGK bêtir dibin û şer xwe germ û geştir dike.

Niha mêtingerên Tirk dixwazin, piştî rakirina girêdana aworte li bajarên Mîrdin, Sêrt, Çolamêrgê û Amadê, walikî koordinatoriye bida mezinêrîn. Bivê mêtingerên Tirk dixwazin, şerê xwe ê taybetî kurtir û dorfirehtir bikin. Waliyê koordinatîr jî wê birêvebirina vî şerî pêkêne. Ev walisê wî niha ji 4 bajarên berpirsiyar be. Lê ew yek, gumane ku wê li bajarên din jî bî bikarandin.

Heyf li Samsurê li erdê nema

Sîxur û glikar Hacı Mermer, ku li Samsurê (Adiyaman) yekitiyê gerilla a ARGK ku li wir xebatên şoreşgerî birêve dibir, glikir û bû sedema şehîdbûna 5 şoreşgeran hat kuştin, û herwusa 5 sîxurên glikar jî birindar ketin.

Roja 26'ê Gulanê, di şerê de ku ji beyanê heya 5'ê erî domê, 5 şervan bi berxwedaneke leheng, piştî ku derbên mezin li mêtingeran xistin, bi bîbextî hatibûn şehîdkirin. Sîxur û glikarê bi navê Hacı Mermer, ku bi glikariya yekitiya ARGK li bal dijmin, bibû sedema şehîdbûna şoreşgerê

ran, berî hingê jî bi glikariyên vî nolê, bibû sedema ku gelek welatperwer bî hingavîtin. Daku ceza vî xîzê bîbext, ku jî meş mirinê mafkiribû, bî dawayîn, bi şev yekitiyê ARGK tê meza Kûçûkoluk gundê Ulakli. Welatfiroş û sîxurên glikar yê din, ku di xêni de bûn hatin girtin. Yekitiya ARGK ku gunehên Hacı Mermer yekoyê gotê, ji her van gunehkariyan, wî mehkûmê mirinê kir. Yekitiya ARGK, ku nokerên din jî birindar kir û livbaziya xwe bi jêhatibûn bi serve-xist, li şun xwe belavokek ji yê ARGK jî hişt.

Derbên mezin li parêzkarên gundan ketin

Li Mehserî-Pinarcik, Midyadê-Yuvalî, Hezêxê-Peçenek, Şemzînan-Ormancik, Xanî-Kirmelî, Qortalan-Erguwan, Pûlûmur-Qayabal û Sampaşa

bêhtirî 100 çete hatin cezakirin

Ji nivê meha Heziranê heya nivê meha Tirmehê, şerê me ê rizgariya netewî bi şeweyeka tunde hat pêsvebirin. Li gelek navçan derbên mezin li parêz-

azine, wek ku ew bi xwe dibêjin, qulibî "Himaye-i Şekavet" (parastina ji eşkiyan). Em dev jî berdin ku iroj parêzkarên gund dibin diwar li

Çembera îxanetê ku mêtingerên Tirk li ser gelê me dirêşin, te pejlîandin û belavkirin. Ç Alayên Hamidiye, ku jî nûhve dixwazin avabikin ji niha ve îflas dikin.

Operasyonên me yê ref bi ref, yê şerê şoreşger li dijî parêzkarên gundan, bîlî hemû tedbirên mêtingerên Tirk û operasyonên wan yê dij-şoreşger, bi gavên mezin beredwam dikin.

Li Xanî çeteyek hate belavkirin

Li mezra Keram gundê Kirmelî navça Xanî li Amedê, roja 10'ê Tirmehê êrîşek çû ser çetan 4 çete hatin kuştin, 7 jî birindar ketin.

Yekitiya ARGK, ku bi şev dora seet 21.00'an xaniyê ku çetele dimanzivirand bange xwe bo dest dayînê li wan kir. Lê ji ber ku ew welatfiroş ne-xwestin teslim bibin, şer derket. Gerillayên ARGK agir berdan xêni û encamê de ev çete bersivên xwe girtin. Bi tuncêkirina vî koma bêbextan, gelek çeteyên li derdorê, destpêkirin ku çekên xwe berdin û xwe bidin dest.

Li gundên Yuvalî û Peçenek operasyona şoreşgerî

Roja 8'ê Tirmehê, kin piştî gerra Turgut Ozal li gundê Pinarcik ku tevî hêzên parastî yê mezin hatibû gund, di heremekê de ku gelek nêzikî Pinarcikê ye, li gundê Yuvalî navça Midyadê li gundê Peçenek navça Hezêxê (Idilê), 2 yekitiyên ARGK yê jî 30 kesên, êrîş pêkanîn. Li kêleka heza taybetî a jî 10 hezar kesên ku Turgut Ozal diparast, hêzên ordiyê jî li derdorê tedbirên parastî yê hişk sitandibûn. Bîlî van tedbiran giştan, û him jî di demekê de ku Turgut Ozal li derdorê bû, êrîş çû ser van gundan. Ev rûdan xurtî û serdestiya Artêşa me a Rizgariya Gel, disa datîne pêşîya çavan. Hemû operasyonên mêtingerên faşist, li hemberê operasyonên gerillayên ARGK yê şoreşger, yeko-yeko lîn bîhîrkirin û tekbirin.

Hêzên ARGK ku bi şev dora seet 20.00 de, eynî demê de ketin nava herdu gundan, çete û keyên gundan ji xwe re kirin hedef, ku ewan dema borî de bibûn sedema şehîdketina şoreşgeran û bîlî hemû hangên şoreşgeran, dev ji bîbextiyê û çahşitiyê bernedabûn. Doman van livbaziyan de, li kêleka ku gelek xanî hatin şewitandin, 25 kes jî hatin kuştin.

Reyana 9'ê Tirmehê, komêk ji parêzkarên gund ku bi minîbusekê dihatin gundê Yuvalî, ji ser meynêkê ku şoreşgeran li ser rê xistibûn erdê, derbashûn. Minibus firî he-

wayê û 8 parêzkarên gund mirin, hevqas ji birindar ketin. Ji hêla koma burincok û herifandinê a ARGK, ku êrîşa li ser gundê Yuvalî pêkanî, daku hêzên leşkerî, yê ku bîne gund bîlîv binimîn, ev mayin hatibû raxistin. Lê yekitiyên mêtinger ku bi şev newerin ji lîsa xwe derkevin, nehatin gund. Parêzkarên gund yê ku bi minîbusekê dihatin, ketin xefkê.

Êrîşên hêzên ARGK li gundên Peçenek û Yuvalî, hikariyeka gelek mezin belavkirin. Di êrdimê operasyonan de pêkhatina êrîşên şoreşgerî, di nav refên ordiya Tirk de tirs û xofeka mezin derxistin hûle. Gava Turgut Ozal li gundê Pinarcik axafa xwe de, "eşkiya wê ceza vî mafkiri bîstene, ji bîlî teslîmbûnê tu çara wan nîne" digot û hê seetek ji ser vî axafê derhas nehibû, ev kiryar pêkhatin. Ev bûyer pir eşkere datîmîn holê ku, kiye ê ku nikare xwe ji mirinê xelas bike û kiye ê ku giringe teslim bibe. Eşkeraye ku yê wê teslîm bibin, wê bîbin Komara Tirk û xulamokên wan. Ger berpirsiyarên faşist û bêbextên welatfiroş eşek dixwazin jiyana xwe berdwam bikin, giringe li dijî gele xwe xwe bîhtir gunehkar nekin û xwe bidin destê hêzên ARGK. Berwaja vî rewşê, tu kes wê nikaribe wan ji encamên mina li Yuvalî, Peçenek, Pinarcik, Ormancik, Pûlûmur û gelek deran, rizgar bike.

karên gundan hatin xistin. Ev sistema ku mêtingeran, bo qirkirina Kurdan bi destê Kurdan, pêsvebirin, hate pejlîandin û perçiqandin. Piştî livbaziyan 15 ê Tabaxê mêtingeran zagonêk bi navê "Îzule-i Şekavet" (tuncêkirina eşkiyan) derxistin û serî dan azîna parêzkarên gundan. Niha ev

pêşîya tekoşina me, ê din nikarin xwe bi xwe biparêzin. Gelek parêzkar çekên xwe danîne, xwe didin destê Artêşa Rizgariyê û hinde jî direvin diçin bajarên rojava Tirkîyê. Wusa ku ê din komara Tirk li gelek gundan, nikare parêzkar û key (muxtari) ji xwe re peyda bike.

Du caran êrîş çû ser Pınarcikê

Di êrîşên şoreşgerî de ku çûn ser gundê Pınarcik navça Mehserî (Omerî), hemû çetên li gund hatin behîrkerin. Çetên ku banga Artêşa me a Rizgariya Netewî bi şeweyê "xwe bidin dest" biçin neanin. Her tim bi serhişki diyar dikin, ran ku, wê gunehên xwe li diji gelê me berdwam bikin.

Bi hîma ku li dewleta Tirk a mêtîngeran digirtan, ger li diji tîkoşîna me a rizgariya netewî, ger ji li diji gelê derdore, ev çete, dijinahiyeka har û azîrî pêşvedibî. Bi êrîşekê ev gişt hatin cezakirin. Serî de

keyê gund, çetên hartirîn û çavsortirîn bersiva gunehbaziyan xwe sitandin. Gelek xaniyên çetên ji hatin hilweşandin. Te agahikirin ku, piştî livbaziye weke ku mêtîngeran eşkere kir, 31 kes hatine kuştin û yê li paş mayîn ji, gund berdan û reviyane erdimen din. Çetevaniya weke çeperekê li diji tîkoşîna serxwebûna gele me lê danin, bi vi awahî ji ber daxwazên tektika me a gerilla, gav bi gav ji Kurdistanê têtin paşikirin. Weke ku ji rûdana Pınarcik disa derkete holê, wê jîyan bo îxanetê li Kurdistanê nayê naskirin û bêbest wê bê ceza nayin hiştin.

Bilî hemû tedbirên hêzên ordiya laşistî Tirk dixwazin li gundê Pınarcik birêxistin, mîna ku hêzeke leşkerî a mezin tevî komên taybetî anin derdore, peşmêrgên ARGK cara duwemîn ketin gund. Li vir civinek bikaranîn û dare derbasî gundê Îşikdere bûn û li wir ji bi gundiyan re civinek pêkanîn.

Li dehan gund civîn çêbûn

Di van rojên taliyê de ku ser bi diyarî didome, li bi dehan gund civîn pêkhatin. Gelek tîkoşer xwe gihandî refên ARGK.

Li derdorên navçên Mehserî, Midyadê, Nisêbinê û Hezêxê, li gundên Kuyular, Tûtûnî, Akincilar, Dîbek, Daxîçî, Çeyol, Çeyil ûhw. êrîş çêbûn. Li van gundan civîn hatin çêkirin.

Pewist ji bajaren Midyadê, Nisêbinê, Mehserî û Hezêxê gelek xort xwe digehên hêzên rizgariya netewî. Di vê hefta dawiyê ji van derdoran nêzîki 100 kes xwe gihandin şoreşê. Li Çalkê ji 10 kes xwe gihandin hêzên ARGK. Li dora Qilaba, gundên Hîlal, Akduman û Akpınar ji 30 kes xwe gihandin tîkoşîna, hejmara kesên ku xwe ji vir gihandin şoreşê, bi vê nolê giha 50 kesan. Weke agahiyan gihan me, ji bajarên Aralık û İğdırê ji, li dora bajarê Serhedê, 40 kes xwe gihandine şoreşê.

Li Pûlûmur key hatin cezakirin

Keyên gundên Qayabal û Şampasî li Pûlûmurê, bo bersiva xulamtiya xwe bo mêtîngeran, hatin cezakirin.

Yekilîki ARGK, ku hat gundê Qayabal keyê gund û hemû gundiyan li qada gund evandin. Gunehên key, ku hey a nîba li diji hêzên şoreşger û gele me birêxistibû, li pêşiya hemû gundiyan hatin duxuyankirin. Gundiyan ku, biryara Artêşa me a Rizgariya Gel li dermalê keyê gund guhdarî kirin, biryara mirinê bo vi bi şahî pirozkirin û xwestin ku key bersiva kirinên xwe bistêne.

Ji ber vê yekê keyê (muxtar) gund, li qada gund hate cezakirin.

Bilî vê, glikerê bi navê Binalî Gündütaş li vi gundi, ku welatîroşiyê dike, ji ber ku roja bûyerê ne li gund bû, niha xwe ji mirinê xelaskir. Yekilîtiya ARGK ku mala vi kesê

dijmîmê niştîman şewitand, jê re salox li du xwe hêla, ku lezbiye gund berde û yekcar din dernekeve pêş çavê hêzên rizgariyê.

Wê şevê de, yekitîki ARGK ji çû gundê Şampasî. Û li diji xisurê glikar Dursun Qoçan livbaziyeke pêkanî.

Welatîroş Dursun Qoçan ku keyê gundê Şampasî bû, ji demekê dur û dirêjbû, glikarî dikir. Herquşasî berî hingê çend caran salox ji re hatin şiyandin ji, dev ji bêbestiya li welat bernedî. Ev xwînwarê çavsor, mirina xwe ji mêj mafkiribû.

Nandozê welat ku di nav tîrseke gelek mezin de bû, ji ber ku dizanî wê yekitîyên ARGK êrîşek bêmin ser wî, di tîrseyî ku li mala xwe jî raze. Nexasim, roja bûyerê ji ev xizine li mal bû, lê ji cihe xwe vegarî, piştî gereke li du wî, hat derxistin û cezakirin.

Li Erguwan-Qurtalanê çekên 7 parêzkarên gund ji wan hatin sitandin

7 parêzkarên gund, ku li gundê Erguwan navça Qurtalanê bi kotek hatibûn çekdar-kirin û ji wan dixwestin li diji yekitîyên me yê rizgariya netewî şer bajon, ji hêla yekitîki gerillayên ARGK hatin bêtêkkirin.

Yekitîya gerilla a ARGK ku çû gundê Erguwan, dora gund girt û bang li 7 gundiyan ku çek xistibûn destê wan bo şerê li diji gelê şoreşgeran, hat kirin ku xwe bi dest bidin. Parêzkarên gund ku dizanin ger teslim

nehin wê hêne kuştin, çekên xwe ji destên xwe berdan û teslimî yekitîya gerilla a ARGK bûn.

Ev çetên ku hêj nûh çek girtibûn û li diji gel çekê gunehên mezin nekiribûn, ji ber ku soz dan ku nêma çek wê bigrin û nêma derkevin pêşiya hêzên ARGK disa hatin berdan. Şoreşgeran dest danî ser çek û besimen (telsiz) wan.

Yekitîya ARGK dure, civinek bi gundiyan re pêkanî. Civîne de hat duxuyankirin ku,

tu suçê li diji gel û şoreşgeran bêceza namîne û rêya rizgariyê, tenê teklîbûna nav şerê rizgariya netewî a li pin pêşengiya PKK, ERNK û ARGK ye. Dure parêzkarên gund yê ku teslim bibûn hinkar şanikirin û gotin, yê ku naxwazin gunehbariyan li gel bikin, giringe xwe bidin destê hêzên ARGK. Yê ku wê bi bîkî wê bêne azad-kirin, yê ku nekin kirinên wan tucaran li bal wan namîne.

Dafa li diji operasyonan li Şemzînan û Dihê

Li dora bajarên Mehserî (Omerî), Midyadê, Hezêxê, Nisêbin, Şemzînan, Dihê (Eruh) û Qilaba, hinde operasyon bi hêştirî 10 hezar leşkerên taybetî, tevî Tugaya Qomandî a Taybetî ji bajarê Qeyserî, bi hezaran polis, parêzkarên gundan û serbazên cendîman, ten hirevêherin. Mêtînger herrojê, dibêjin me eşqîya li Nevala Beronî, Nevala Hespiştê (Cehennem Deresi) û li qirexa Ava Hêzilê û li ehs ne din, "asêkir". "me kirin çemberê", "girtina wan karê keliyan" ûhw. Lê bilî van duxuyanan, yekitîyên operasyonan duhev dikevin dafên

dij-operasyonên hêzên ARGK û hundabûnên giran didin. Hefta yekemîn a meha Tirmehê li gundên Derecik û Koçyixit li navça Şemzînan 2 daf (kemîn) hatin vegirtin.

Roja 10'ê Tirmehê li qopaniya Findikê navça Dihê, dora êvarî xefîkek li pêşiya yekitîki operasyonan hat vegirtin.

Dora seet 2'ê şevê hêza dijman dikeve xelkê Şereke diwar derket. Weke agahiyan gihan me, ji destê pêgêmm, 2 serbaz hatine kuştin û 3 serbaz ji birinên xedar girtine.

Bilî van dafan, herwusa li Qilaba, Şemzînan, Midyadê, Mehserî, Hezêxê, Dihê û li

gelek derdorên din, şerên di navbera hêzên ARGK û yê dijman berdwam dikin. Li Nevala Hespiştê, şoreşgeran derbên mezin li dijimîn xistine û çembera wan şikandine. Weke têt gotin li vir gelek miriyên dijimîn çêbûne, û li herema Botanê dijimîn bi lez binkeftî dibê.

Li bajarên Erzerom, Serhed (Qers) û Agri (Araratê) ji operasyonên mêtîngeran, nekarîne pêşveçûna şerê şoreşgerî birawestênin. Van rojên taliyê de, serî de li bajarên Aralık û Duxubeyazîdê, li Erzerom, Serhed û Agri, xebatên gerillayên ARGK zêde dibin.

Destura mêtîngeran bo rêçêkirinê nayê dayin

Du livbaziyan 15'ê Tebaxê 1984'an, mêtîngeran Tirk bi armanca karên leşkerî lez dan çêkirina rêyan. Mirov dikare bête ku, li her derê stratejîk şantîyeke danin. Bi vi awahî mêtîngerên ku dixwestin derletên tevgera xwe zêde bikin, wê bibin xwediyê derleta dema kin de anîna hêzen xwe yê leşkerî li gelek erdiman û operasyonên xwe tunebûn. Armanca ku di vê rêçêkirinê, daxwaza talankirina dewlemendiyan bin- û serer-

din yê welatê me ne.

Bona rawestandina van daxwazên dijimîn ji, erîşên şoreşgerî ji hêla hêzen me yê rizgariyê ten birevêberin. Livbaziyan ku vê dema taliyê de pêkhatin, evên jêrin:

Êrîşek li diji şantîya mezra Çınarcık gundê Taşlı, di navbera navçên Midyad û Nisêbinê, ku karên çêkirina rê di dikir, pêkhat. Domana livbaziye de, axafên propandeyî bo karêrên li wir hatin çêkirin. Gava hacetên li wir gişt hatin

şewitandin, dest li ser hînekên ji hat danin. Weke agahiyan gihan me, diyar dibe ku, greyderê, dozerek, 2 kompressor, mekînekî qulkirina kevîran û silindirek bi temamî hatine şewitandin.

Li navça Hezêxê ji, minî-busek a hevkarên bêbest hate şewitandin.

Li ser pêşiya bajarê Dersime û navçe Pûlûmur, şantîyeka Miduriya Gelempirî a Karen Xizmetê Gundan, roja 7'ê Tirmehê, ji hêla hêzen me yê rizgariyê hat vegirtin.

Yekitîya ARGK, karkerên li wir civand qadekê û armanca kiryarê gote wan. Piştî ku yekitîya ARGK dest danî ser hinde hacetan, yê mayîn ji şewitand. Li vir ji treylerek û hacetên din gişt hatin tunekirin.

Yekitîya gerilla a ARGK, piştî ku xwe ji cihe rûdanê durxist, leqayî erebekî PTT (Posta-Telefon-Telgraf) bû Agri bi vî ji xistin.

Li kêleka van livbaziyan, li bajarên Serhedê, Araratê, Duxubeyazîdê û Kixî ji livbaziyan vê nolê pêkhatine. Li gundê İslamkoy û qopaniya Taşburun li navça Aralıkê, 2 şantîye hatin vegirtin. Hemû hacetên li herdu qempên rêçêkirinê hatin şewitandin. Dure êrîşek çû ser şantîyeka li bajarê Duxubeyazîdê Hacetên li vir ji hatin tixripkirin. Li bajarê Kixî ji, dozerek û çend greyder hatin tunekirin.

Roja 10'ê Tirmehê li bajarê Midyadê ji, embara êzingan a Daîra Dehlûdewiyan li Mirdînê, hat şewitandin.

Gava bi buhatiya 20 milyon Lîrê Tirkî êzing hatin şewitandin, kantaran bi buhatiya milyon Lîre ji hatin şewitandin.

Êrîşên li diji tîkoşîna me li Ewropa hatin protestokirin

Destpêk rapela dawî de

tin, Rojname TAZ, Morgenpost, radiyona NDR û televizyona ARD nûçe li ser bûyerê weşandin.

Bremen: Komek welatêz, buroya "die Grünen" vegirt. Radyo bûyer weşand. Ev livbazi ji bi armanca jêrin pêkhat.

Celle: Roja 12'ê Heziranê, 50 piştigirtî ERNK her bi van armanca, avahiya belediye vegirtin. Gelek rojname hatin cihe bûyerê.

Hannover: 30 dilxwazên ERNK ji li bajarê Hannoverê, avahiya DGB vegirtin. Ev livbazi 5 seetan bi protestoya runiştî berdwamkir. Gelek rojname bûyer nasî xwe-devanên xwe kirin.

Frankfurt: Komek ji welatperweran balyoxxana Hollanda vegirt. Bikaranîn vê hûkûmetê û polîsên Alman hatin protestokirin.

Strasbourg: 40 piştigirtî ERNK, Roja 12.6.1987'an li bajarê Strasbourg li Frense, dera drokî a bi navê "Mesur Katedralin" vegirtin. Li ser mudehala polîsan, welatperwer dest bi xwargirtina bir-

çimayîne kirin. Gelek rojname û televizyon bûyer weşandin. Roja dure 35 welatperwer, ji bo piştigirtina hevalên xwe hatin pêşiya dère. Ev livbazi 3 rojan berdwamkir.

Kopenhagen: Roja 12.6.1987'an komek welatperwer li Kopenhage balyoxxana Hollanda vegirt. Hemû rojname Dänemark bûyer nasî xwendevanên xwe kirin.

Mannheim: Roja 15'ê Heziranê komek ji Kurdan avahiya DGB vegirtin. Hevdişînek bi serêkê DGB re çêbû. Radyona Saarbrücken hevpeyivînek çêkir. Televizyona ZDF rûdan weşand.

Bielefeld: Roja 14.6.1987'an komek ji welatperweran, tevî jin û zarokan, gişt tevde 40 kes, makama serêkê belediye vegirtin. Bikaranînê dewletê yê paşverû protesto-kirin. Gelek rojname hatin cihe bûyerê.

Zürich: Li vi bajari ji balyoxxana Hollanda hat vegirtin.

Li bajarê Düsseldorf û hinde bajarên Hollanda ji livbazi birê ketin. Herwusa li Berlinê ji livbaziyeke pêkhat.

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

“... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêk hêjmara borî de

Gotinên Cahit yên ku civîna dawiyê de gotibû, niha çingîni didan guhan: “Dijmîn” digot bi dengê xwe ê bilind û tijî hêrs... “bêbextan ji xwe re hikarî dane. Dîxwaze bawerîya gel di derheqê şoreşê de li vê nolê bihejîne û xwesipartî dor-firêh bike. Li dijî vê jî, ji bona em dijmin paşve bidin, girsên gel zînde bîhêlin û tēkoşîna şoreşger pēşve bibin, ger be-dela wê çi he bila be, girînge em propazandana şoreşgerî û lîrbaziyên çekdarî yên şoreş-ger diyarwarî bikin. Hewceye em xwe ji êrîşên dijmin biparêzin. Lê ez dîxwazim vîna jî bejîm ku, gava em leqayî dijmin bibin, girînge em li herxwe bidin. Tûcaran em nekevin destê dijmin û em nehebin bibin dîl (hêstir). Em bîzanibin xwe li wir fîdabikin, çîhê ku li wir ev yek pēwîste.”

Wusa gotibû Ewî. Niha, gava leqayî dijmin bû, xwera-girtineke gewre bilindkiribû û li wir xwe fîdakiribû, şehîd ketibû, wê keliya ku ev yek hewcebû. Ew endamêkî şoreşê ê jêhati û pēşengekî gel ê mērxas bû. Gelek zû xwe bi girsên gel dida heksirin û tevî wan dibû... xwediye kesbû-neke proletar bû. Ger Ewî kesekî nûh naskiriba, dikarî demekî gelek kin û piştî mujî-lîyeka kurt de, wî razikiriba. His û baweriyên mirovên pēşiya xwe bi bal ji ber çavan derbas dikir. Gotinên xwe dida guhdarî kirin. Tiştê ku bixwesta bêje, bēgotinê dikir serîyanê de. Karek an delamete-tek dida her mirovê ku bi wî re xeber dabû û bikariba li ser milên xwe hilde. Wanan dikir bin fermana tēkoşinê. Bi van taybetiyên xwe Ew, propa-xandekar û rêkxistinkarekî mezin bû ku xwe bi gel dabû pejirandinê...

Ew, pēşgrevanekî bihim bû ku tēkoşinê de barên girantirîn dida ser pişta xwe û bi vê tay-betîya xwe jî, dibû nimûnek ji bo hevalên bin fermana Wî de. Li kēleka pratîka borî de, dema nûh de ji ku karên ber-pirsîyariyê hilgirtibû serxwe, tu qewlî û guman şanî nekir, bi moraleke xurt û qinyadeke mezin di refên pēşîn yên tēkoşinê de pēşve çûbû. Bi dîtina konevaniya dema bē, bi hima biryariyê û hostayîya pēş-giyê, bi hemû rêhevalên xwe dabû pejirandinê ku, endamêkî Partiyê ê pēşajo û xurte.

Rēnas dihat biran. Di şeveke sar û tarî-zilumat de, barên giran li ser milan. Bin hoyên ku dijmin derdor girti-bû, rêwîyê reki dirêj bû. Bili harê xwe ê giran, bi serhişkî dixwest barê hevalê xwe jî bide pişta xwe û dabû jî, ji ber ku hevalê Wî gelek westiyabû. Gava li derekê tēhlûke (xeter) bidita, an kemîneke dijmin guman dikir, xwe dida pēştirin û xwe dikir hedef ji bo hevalên xwe.

Disa Rēnas dihat pēş çavan. Li gundekî Qurtalanê sala 1976'an... Li wir mamhosteyê dibistanê bû... Tevlî şagirtan xwe ku gelek ji wan hesdikir... Di nav nērinên şagirtan yên tijî evîn û xweşî... Li ber texta nivîstina a reş... carcarnan bi tebeşîra destê xwe de tiştan dinivîse, carcarnan berê xwe dide zarokan û bi rûkenî dipē-yive: “Nexwe” digot, “dewle-ta Tirk van dibistanan vekir-ye, ne ji bona ku em bîxwēnin û bînin zana. Dîxwaze Kurdîtîya me bi me bide jîbîrkirin. Başê... ma gelo vîca girînge em bîxwēnin an ne? Divê em nezwēnin? Na! Emê bîxwē-nin. Lê... bi hoyên ku em van gotinên niha dibêjin jîbîr ne-kin. Girînge em bîxwēnin, ji bona ku em çêtir rastîyan fahmbikin. Nasbikin û hûrbî-kolin. Belê, tenê ji bo vê yekê girînge em bîxwēnin.” Piştî van gotinan dikir û qederekê dengê xwe dibirî, çavên xwe diquliband şagirtên xwe û di-pirsî: “Ma ne wusa ye?”

Û wê keliyê de, gotinên Rēnas yên ku hêrs li ser re-formistên xwesipar û îxanetê divereşandin û mirine piçûk diditan, guhan de çingîni di-dan. Piştî rêveçûneke dirêj û zehmet tirêjen beyanê avē-tîbûn û kom li derekî bilind rawestiyabû, ku ji wir cemê Qeyserê bi hesanî bikaribe bē dîtin. Gava heval gişt xwe li hevdu komkiribûn û runiştî-bûn, Rēnas dehn û bala xwe ji nişkan ve da xwerustiyê (tabî-istê). Li hemberê şeng û şepala çiyayê bilindî serjor, dehlû-dewiyên weke deryakî kesk, kulîlêk zer û sohrik ku bi sedan reng xwe vedabûn û avên saren cînçilî yên weke şirê sipî ku ji navenda latan hurik-hurik dîmizin û dihe-rikin, xwe dabû xewnan û heyirî mabû. Wê keliyê de ketibû nava fikarên kur-“Rastî” digot: “ji bo girêdana bi gel û welat, tenê xwendina nîştan nebe. Gava mirov li Kurdistanê bigere, mirov û xwerustîya Kurdistanê ji nê-zikîr nasbike, hişê mirov jî bēhtir vedibe û hingê mirov cerastan çêtir fahmdike. Bî-nêrin hevalno... bîndêrin! Li rê bedew û sîpehiyê bîndêrin. Her-tîst li alîkî, ma gelo tenê ev şorîyên heym, şanî me nakin ku mirna li ber vî welatê sêrin, fîdekarîya jî bo vî welatî, buhatîkî gelek birîmete? Dê bila ew burjuvên piçûkên bē-zîr û sêwer sedaran bējin, mirneke bēhuda û vala ye. Bila bejin... û narê vî mirna bîlind, fîntîzar (xwe-kuştin) deynin. Ma gelo ev tişteke pēwîste?”

Ji bîni ne. Ji ber ku ew li gora mantîqê” xwe difikirin. Ji bona wan jîyan, berdevamî kirina jîyana wan a gêmê û rîziyê. Ma Kurdistan bi talan-kiyîna dijmanan bûye wêran? Ma mirovên me bi derb û herî-ken ku ji tîvên çekên dijmin derdikarin, tenê kuştin û qirki-

rin? Ma law û keçên gelê me yên şoreşger û gêmastirên di bendexanên faşîzmê de, bin hingartînen ku hişê mirov nagre, canên xwe didin? Ji wan re çê. Ev gişt wan ji bîni mujîl nakin. Ji wan re tenê jîyan hewce û girînge. Ger hestiyek ku bikaribin balîsin li pēş wan hebe, ji wan re bese û ji sere wan zêde ye. Ger ew vî hestiyê ne li Kurdistanê, lê li Ewropa peyda dikin? Ne pē-wîste, ev jî haşê ji wan re. Bila hestu hebe, li ku be bila be. Ji xwe pîrsa mezin ji wan re, na ne jîyaneke bēsecece? Belê! Nexwe, çûyîna Ewropa jî li wan ferz û hewce ye. Ew mirneke pîroz a li ber welat, ji her enîska mejiyên xwe jî der-bas nakin. Lew li gora “mantî-q” wan hertîş jîyana wan e, û ger ev jîyan himre, çîhan ji pere dimre. Ji her bawerîya jîyaneke hevgas kîrete ku ew, mirna li ber gel û welat, “mirneke bēhuda” dibînin û narê “fîntîzar” lêdikin.

Lê ji ho şoreşgerên ku li ser gel û welatên xwe seriyên xwe diramînin, reuş tişteke dîne. Duruşma şoreşgeran, ne duruşma “hertîst ji bo mine”, duruşma “hertîst ji bo gel û welatê” jî xwe re hingelî digrin şoreşger. Gava mirov van çê û rindiyên welat dibîne û pēre jî ku mirov lêhîl rizgariyê bûyî be, çêtir fahmdike ku şoreş hewceye û girînge, bēhtîrs û bîzdan, gava hewce be mirov biçe mirnê. Ger mirov rēna tenê hine bîra xwe, tişteki mezin e û evîn û xweşî dare dilan. Mirov pē şa û serbilind dibe.”

Wusa gotibû Ewî. Û niha, di şerê bi qedrûqîymet de ku li dijî leşkerên dijmin dikir, şe-hîd ketibû: ew leşkerên biya-nîyan ku axa vî welatê bedew û mîna bihûşt, bi potinen xwe qirêj dikin. Ew, tēkoşerekî hogir ê vî serî û pēşgrevanekî gel ê xurt bû. Ji ber pēvendi-yên xwe yên sergiran û aktîf bi girsên gel jî, ji hêla derdoran fîreh dihat naskirin, xwe bi gel dabû pejirandin û qedrê xwe gelek hebû li bu gelê xwe. Ew, bi fîdekarîya jî bo karên kar-vanî yên tēkoşinê, bi îrada xwe a bihim li hemberê zehme-tîyan û bi xurtîya morala xwe a serdest, bi hemû rêhevalên xwe ku li dora Wî bûn xwe dabû pejirandin ku, Ew nûnerîya kesbûneke proletar dîke.

Li kēleke xebatên karva-niyê yên dema borî de, xeba-tên karvanîyê yên dema nûh de jî hemû delameten li ser mabûn bi girêdanê mezin bîcih anibû. Li bin êrîşên dij-min yên bēman û vegirtina derdorê jî hêla leşkerên dij-min, delameta gelek komên perwendebûnê ji Kurdistanê Bakûr, derbasikirina Kurdis-tana Başûr bi fîdekarîkî me-zin bîcih anî. Herwusa gelek komên perwendebûnê yên dewre-dewre ji Başûr gihan-dibû Bakûr. Û pîrsa koordînas-yonê (pēvendiyan hatin û

çûyînê) ku xebatên me yên şoreşger de, pîrsêka girînge. Ewî girtibû ser milên xwe. Bi kesbûna xwe a sergiran, sade û gotinên xwe yên zela, hika-rîkî mezin li ser gel dihêla. Xwe zû bi gel re dikir yek. Propexendekar û rêkxistinka-rekî herî pēşgemin bû. Ew, pēşengekî gelê me egîd û en-damêkî Partîya me ê xebatkar bû.

Zekî dihat ber çavan. Di rojeka havînê a rind û xweşî de... li ber siha honik a darên nava hevdu û laten bilind de... Serekatîya komeke ji hevalên nûh yên endamê perwende-bûnê, ku nûh ketine nava refên tēkoşinê dike. Çeka xwe dale-qandîye darekê wusa ku çeka wê bê ber serê wî û pişta xwe paldaye darê, runiştîye. Ji pirtuka di destê xwe de, bi den-geke bilind, hinde biran di-xwēne, Piştî ku xwendina her birê diqediya, rûpelên pirtuka xwe digirt û ji aliyê din bi zîmanekî zela ku mirov tē-bighijê, tiştê xwendî şirove dikir, ji aliyeka din jî pîrs li hevalên xwe dikir, ku awirên xwe dema xwendinê de yeko-yeko li wan digeran.

Û vaye gotinên Zekî ku gîredana bi Partîye û gel re tēnin zîman, guhanda, guhên hevalên Wî de çingîni didin “Ez” digota, “italiya sala 1980'an demekê pēvendiyan min bi Partiyê re hatin birin û bē girêdan manî. Ez dikarim bējin ku, ev demî demeka jîyana min a zorîrîn û bi tirancîrîrîn bû. Lew gava min gelê xwe û rêhevalên xwe tann bîra xwe, kovanên kur dilê min de peyda dibûn û ez pē diçiyam. Bêhna min teng dibû ji ber evîna wan. Lê piştî ku diha ez gîham Partîya xwe, ez herqas jî gîham rîhetîya xwe û ez kelîm nava heyeca-neke wîlo mezin ku, ji keyfîan mirov nekaribe vî yekê diyar-bike. Niha, carekê demê ketime nar karîbarên karvanî yên domana nûh û jî vî xebata xwe ez, keyfxweşî, serbilindî û heyecaneke mezin dilê xwe de sehdkim.”

Gotinên xwe bi vî nolê duxuyankiribû e Wî. Gava niha leqayî dijmin bû, ji girêdana xwe bi Partî û gel re tu guman nehiştin li şopa xwe li ber xwe da û di vî oxirê de şehîd ket. Ew, bi dilêrî, mērxasî û xeba-tîyariya xwe de, tēkoşerekî bi him hû. Ji ber ku zû xwe hîni xebatên karvanî yên domana nûh ku kin berdevam kirin kir, xwe li gora hoyên van xebatan pēşve da û nērinên Wî yên xwedî raman û bîrdorî û pēş-veçûna Wî a bi lezûbê, hebûn. Ewî xwe bi hemû hevalên xwe dabû pejirandin ku, hîlez pēş-dikeve û singê xwe li ber her zoriyê dirawestîne: xwediye keshûneke serxwe û jîdan-iyê. Bili ku serî de jî bîni nedi-karî Kurdi bipeyive jî, di de-meka kurt de hevgas Kurdi hînhû ku bikaribe propaxande bike. Xwe tevî girsên gel dikir

û hatibû gihabû rewşeka ku gelê me gelek jê hezdkir û Wî dihêjmard.

Ew, xwediye kesbûneke wusa bû ku, tevî pēşveketina xwe, hevalên xwe jî pēşxist û pēwîstî dida ve yekê: vî barê de xebatên jîr bikartanî û xwe-diye kesbûneke, tijî taybeti-yên perwendekirînê bû.

Ferhat dihat pēşiya çavan. Di rojeka havînê a rind û xweşî de... Kom, li bin siha lat û tehten bilind yên li ken-dala qontarên çiyê xwe dabû istîrîhatê. Lê Ferhat, li ser bendava latê bilindî li jora komê nobetê digirt. Çeka xwe girtibû destê xwe, carcarn bi durbinê li dora xwe temaşê dikir û carcarn jî bera xwe dida hevalên xwe û îşareta ku der-dor tenhaye dida wan.

Vê keliyê jî, hevokên Fer-hat yên ku pēwîstîya rêkxis-tinê di civaka me de tanin zîmên, çingîni didan guhan. Di rojeka pîyazê de, li ser banîyên çiyakî gelek bilind, li dora agirekî geş ku ezîngên li ser-hev hatibûn danîn, hatibû pē-xistin. Ferhat çeka xwe da-nîye ser kab û çokên xwe û li ser çokên xwe runiştîye... bi kēra destê xwe de agir tevli-hev dike. Bêyî ku çavên xwe ji agir bizivirênê, xwe dabû fika-rêndur û dirêj. Piştî ku keliyek bi vî nolê ma, birhên xwe yên çetel serbest berda ku gava difikirîya kişandibû û bi nermî rûyê Wî de kenek peyda bû. “Bi rastî, mirov” digot: “di tēkoşinê de pēwîstîya rêkxis-tinê û rêkxistinbûnê rindtir dikare fahmbike. Û gava fahmdike jî, hingê pîr xweş dizane jîyaneke bērekxistinî, çî jîyaneke vala û bēnaveroke. Ez niha difikirim... heke rêk-xistinêk wusa nehatiba çêkirin û tēkoşinêk vî nolê neha-tiba bilindkirin, gelo ma wê rewşa civaka me çî biba, gava bîha? Rûdaneke ku tenê fikar-kiyîna wê mirov dibîzde, ne welê?”

Van gotinan kiribû Ewî. Niha jî, di nav refên rêkxistin û tēkoşina xwe de, bi herxwedna leheng li dijî hêzên dijminê dirinde, xwe fîda kiribû bo doza xwe... Ew, bēyî ku tu ber-jewendên kesani deynê pēşiya xwe, şervanekî mērxas bû ku xwe kiribû xelat ho tēkoşina rizgariya gelê xwe û çîna xwe. Di demekê de ku gelek tîrso-nekên burjuvaziya piçûk, ji nav refên tēkoşinê û şoreşê reviyabûn, Ewî bi zanantîya li ser herîştî girtina sod û ber-jewendên welat û gel, dev ji karê xwe li Lîbya ye herda û bē sodên kesani, hû neferekî profes-yonel ê tēkoşina rizgariya netewî.

Ew, dijminêkî bēman ê nerêkxistinîyê bû di tēkoşinê de. Bi pēvendiyan xwe yên bi gel û rêhevalên xwe re, xwe-diye keshûneke proletar bû ku xwe bi jîyana xwe a kolektîf dabû pejirandin û hêjmartîrîn.

Dûmahik hêjmara bē de

Du rûpelên din ji deftera penahiyê

Rûpela yekem: Li ser hozanvanekî

Cankurd

Dema meha Gozerdanê (Hezîranê) karkerên doru me diçin gundên Almanan, li karê roj bi roj digerin. Di nava bistanên çilekan (tûyan) de, di her hevra mina leşkeran rêz dibin. Li ser kab û çokan xwe berdîdan ser erdê şil, destê xwe davejin nav histiriyên û berî nivro vedigerin malên xwe. Heya êvarê bêlîv dimênin. Ji sohtina kaban û birînên histiriyên di dest û zendan de dinalin. Lê buhayê karê wan jî, weke herdemê erzane.

Lê disa jî ev çend rojên demsala havînê li ba me gelek, rojên çendî xweş û buhane. Di nav zêvî û histiriyên de, em Kurdên karker û yên ku li van doran penahbûne (multeci) hevdu dervey komel û civînan dibênin. Di rêzên çilekan de Kurdên ku ji Çiyayê Kurdan (K. Sûrî), ji Bingolê, Elazîxê, Dêrsimê, Mardînê û hinde derên din li rex hevdu, mil li mil dixebitin heya ku em li vi welatê pulperest pergende û perîşan nemînin.

Ê din em niha dizanin ku ji kîjan aliyê Kurdistanê ye, em hevdu di ziman û axaftinê re dinasin. Gava yek şorê dike, mirov dizane ew jî Bingolê ye an jî Elazîxê ye. Lê mixabin piraniya Kurdên me yên bakura Kurdî-

stanê, ewên ku bi rastî Kurdîyeka xweş û paqîz dizanin, bi Tirkî di nava hevde diaxifin. Ez dixeyidim, gelek caran dibêjime wan ku ev şaş e. Lê ewa ku min li her diçûmîsine û dilê min diguşiye, ewe ku hinde kesên ku xwe rêber û şoreşger dibênin, ew jî bi Tirkî dipeyivin. Vêca kela dilê min radibe û ez bi çilekan davejim wan. Şerbeta sor veke xwinê li ser piştê wan de dihere. Di nava xwe de em hinde caran pîrs û axaftin li ser welêt, li ser serbor û serpehatiyên dipeyivin, em derd û kulên xwe jî hevra dibêjin û tu caran welat û şorê ji bira me dernekeve. Em dervey cîval û komikên ramyarî jî yekbûna gele xwe, bindestiya karkeran û sohtina penahiyê dişopînin. Hozanvanekî gelêrî ê bi navê Bavê Kurdo, li rêya vegerîna ji nav çilekan ve helbesta jêrîn ji me re sitra

Sitrana şehîdekî

Zarokên piçûk rabin şiyarkin
Şal û şopikên Kurdan li wan kin
Heyfa min rakin neyar belavkin
Hemû yekbin bi hevra biharkin

Welat parêzkin ne bi vî rengî
Nola dîza bin mekin pîdengî
Heke em ne zana û çalak bin
Dijmîn siwara bîkewin ber singî

Dotmam hatî wê li min giriye
Ji min re wê gotî: Halê te çiye
Tolîk, neyar dotmam bir û çû
Kesek nedibû wî kude biriye

Konê li ser min neyar hejandin
Rabûn li ser min wan şer gerandin
Ketim birindar çûn tev gu û pez
Sosin û nêrgîz tevde weşandin

Çûm zozanê nav wan gulên
Fixan ketî wan bilbilan
Ez rawestim min yar nedî
Çawa bikim van sorgulan

Ez wê de çûm bilbil min dît
Lê çavreşê: Te yar nedît?
Reben giri dilêş û ax
Got: Bi xwudê! Min ew nedît

Çûm nav gira kevok min dît
Ey gulisor! Te yar nedît
Reben rabû berda giri
Got: Bi xwudê! Min yar dît

Yara te ye va li vira
Hewa birin çellê gura
Torik û rovi, hew jî tevê
Heywaax li me! Xûşk û bira

Piştî gotina vê rista xweşik hozanvanê me, Bavê Kurdo, çend rêziken helbesta xwe jibîrkirin. Lewma wî got me: "Heft avjeniyên hîrçê hene, gava ket avê teva ji bira dike." Ji ber ku rêya me dirêj bû û jinên ku bi me re bûn, ji deng û helbestên Bavê Kurdo hezkirin, ji wî xwestin ku sitrana din bistûrê. Hema wî destên xwe da ber guhên xwe û vê kilamê kir:

"Ağır pèket li deşta Sîrûcê
Hemû Kurdên me hatin güce
Gelê Kurdan tevde cewhere
Ji derayê mermere
Ew zêr û ziye bi xwudê ne tûce
Zivistana sar bi çax û barkir
Bihara rengin serê xwe rakir
Werin tev yekbin gelo we karkir
Mala neyar we tev xirakir

Heya roja îro em mane bê cih û ware
Kole û li bin dest û zor û zilma neyare
Ax çî li ser min hey hey û qêrin
û heware
Xûşk û dayikna giri jî me re zerare.

Ez ne kevokim, ne bilbilim, ez bazim
Ez jî gelê Kurdê serbilind û
serfirazim
Zor û sîtema neyare bavsa ez
naxwazim
Her mirovek bibe neyar
Ji vî milleti, li ser vî milleti
Ezê gorinekê jêre bikolim
Li ser gorina wî razim
Ey neyare bavsa ma tu nizani?
Kurd hemû mafe xwe heya niha
dixwazin, xwe jê re didin kuştin
Her mirovek ji vî milleti, li ser vî
milleti

Ger bo dijmin ew bibe har
Li bin ferman û ala neyar
Wê bête kuştin, birîştin
Wê li cihekî dût ji me bête veşartin

Gava sitrana Bavê Kurdo rabû, me tevan ji wî re da çepikan. Wî jî berê xwe da me û got: "Apê Fêris! Sozê min û we sibê li nav gêris." Armanca wî, ewe ku emê sibê dişa bi hevra biçine kar. Gelo! Çuqas kesên wîlo hunermend û hozanvan di nava gelê me de hene? Evên ku gelê me hişyar dikin, rêya rast û dirîst, şani dikim, bîyî ku li dibistanên bilind bixwênin û bîyî ku armancên wan yên xuya di xebatê de hebîn.

Wê rojê em hatin mala me. Piştî min van hozanên wî yên jorin nivîsandin, li min mizekir û got: "Dê ji kerema xwe re van çend rêzikan ji tîxine deftera xwe. Bila pêşmerge û şoreşvanên çiyayên Kurdistanê di hin kon û zinaran de jî hevra hixwinin."

Vaye bihare gul û çiçek vebûne
Li rûyan van dara
Cilê piştî min diriya
Solê lingê min kevnare
Hûn hemû Kurdin çiye dibendî?

Çiye axa, çiye beg
Çiye şêx û çiye yezîdî
Eve doza we teyaye hemû tev yekbin
Bo we teva kare
Min bala xwe da li xelk û alema
Rûniştine li koma cihanê
Azad û serbestin bûne xwedî ala
Emin xwedan zêvî û genîma
Vane li ba xelkê bûne rênçer û pala
Ma ev jî zanayên mere ne şerm
û are?

Rûpela duwem: Li ser "civîna Kölner-Appell"

Di dawîya Gulana 1987'an de, Komkar û hinde sazumanên Almanî yên xwe çep nişandidin, bi daxwaza "çemberkirina" PKK civîneka xwe girêdan. Di civinê de hate gotin, ku PKK hêzeka hevalbendê dijminê gelê Kurde. Ferman û emrên xwe ji MIT'ê Tirk digire û li Almaniya bi fermana Wezîrê Karên Hundurî ê Almaniya kar dike.

Gelo! Ma evan kê dikarin ji xwe pêve bixapênin? Di civinê de piştî bihistina van gotinên bervajî, piraniya haziran diji van gotinên dervey rastiye derketin. Xwedî li daxwaz û xebatên PKK derketin. Nûnerê Komkar nema dizani çî bigota, ê din destpêkir bi gotinên wek "Hun derewan dikin", "Devê xwe bigre", "Mîna mirovan be" û hinde gotinên ku li diskusiyon û hevpeyivînê ramyarî de nayin gotin.

Gava nûnerê Komkarê şor dikir, 7 deqe didan wî, lê gava yekê piştigirti ji PKK re xuya dikir, di devê wî de şor digirtin û nedihêştin ji 2 deqan pêve bixafîye. Ez nizanîm çawa delîve (firsend) bo min çêbû, ku ez bir û bawerîya

xwe li ser birakujîyê, dijheviyê û terorîzma dewleta Tirk, ewa ku min nivisandibû bixwênim. Min jî bang bo yeklivingê, yekxebatê, yekdengiyê kiribû û diyarkiribû ku çawa terorîzm bi bêbextî, her bi tevgerên azadîxwaz ve hatiye zemirandin. Çawa sosyal-demokrat û hêzên din yên ku xwe çep dibênin, di diroka de li rex laşîsten kemalist rawestine û dij gelê me derketine. Çima li ser Ermeniyên tê axaftin û li ser me naye gotin? Çi di nava Kurdên me û SHP'yê Tirkî de, wê çêbibe û çawa wê nikarin partîyeka mîna PKK çemberkin... Li dawiyê jî min bangkir, ku her mirovêkê ku xwe mirov dizane, li rex gelê Kurd dij terora dewleta Tirk bira-weste. Weke min diyarkir û ewe rastîya ku ez gihamê, li dawîya wê civinê, hema tiştêk ji armanca civinê biserket. Pîlana wan herbad çû û careyeka din jî me re tînişankirin, ku tene Kurd, xwe bi xwe, dikarin diheviya navbera xwe rakin. Heke ew li hev rûnin, ne hevra bixafin û jî hev dernekevin, ne

Alman, ne Frensî, ne Îngilîzî û ne ji Emerikan û Rusî, dikarin ji Kurdan bêhtir van hêz û partiyên ku dijhev derketine ber hev hênin û yekxebatê peyda bikin.

Dost û hevalên heja!

Ew rêyeka şaş e, ku em xwe li ber xelkê biçemînin, hemû tiştên nava me de bo wan bêjin û dilê xwe jî wan re bikin xewan (sifre). Hîn şaştire, ku em ji wan bixwazin, hêzeka Kurdî çemberkin û xebata derveyî welat jê re qede-kekin. Komkar û yên din ji dizanin, ku ew bi vê berger û daxwaziyê li ber Almanan û Ewropiyên xwe piçûk dikin. Ma çî demê ew dikarin, xwe bikin qazî û xwedî biryar di navbera me de? Bi çî mafi? Bi çî çareyan?

Almanên ku li wir bûn jî, gotin me: "Çima ew li hev rûnanin? Ma çima Kurd nakevin nava van û berhev naynin? Ey ne karê me ye..." Hinde hevalên dewleta Tirk jî hebûn, ew Tirk bûn, gotin me: "Ma çima hun diji dewleta Tirk derdikevin? Hunê jî kole-

tiya me xilashin, tê kevin bin koletîya Rusan." Gotineka wîlo divê me şerm-bike, ku em li hizûra wan xwe wîlo rîswa bikin.

Gotineka ku kenê min pêhat ew bû, ku hinde kesên Kurdistanêkê bixwîrîtin dixwestin û mirovekî Komkarê jî me dipirsi: "Gelo! Berêz Abdullah Ocalan li Libnanê, Sûrî û Îranê çî dike?" Wî jî bira kir, ku ew û hinde kesên weke wî, yek ji wan jî Kemal Burkeyê dût û dût û gelek dût ji Kurdistanê rûniştine, li Kolne, Parîse û li Stockholmê re û şopa şoreşeka bixwîrîşan didin. Heke ne wîlo ye, çima pîrsên weke vî pîrsê bê xuyakirin?

Birano, Kurdino!

Dîsa jî bang li we dikim, weke mirovekî welatî, dev jî van gotinên vala berdin. "Ker ket ji xudana bi hêztir nîne". Alman û yên din ne dayik û bavên me ne, werin ba hev û xudan li şoreşê derkevin, ji ber ku rêya şoreşê bo gelê me ye û rêya din a dijmine û di nava wan de tu rê di nîne.

LÎ SER VÊ XAKÊ CÎH JI BO MÊTINGERAN Û XULAMÊN WAN NÎNE

Hilgavtina herxwedanê a mezin, bi giştîya diwariya xwe didome. Pêşmergeyên ARGK, derbe li ser derbê li mêtîngerên faşist û hevalbendên wan dixin. Şerê serxwebûna gelê Kurdistan, herroja dibuhare, kozen nûh bidest xwe ve tene. Bi sedan Kurd, xwe digehên nav refên Artêşa Rizgariyê. Mêtînger roj bi roj nêzîkî mirina xwe û hilweşandinê dibin. Tutîştê dîn nikare, şerê serxwebûna bi qedrîqîmetê ARGK birawestîne.

Iroj li Kurdistanê şerek ku tukes nikare înkâr bike, jiyanê. Hêzên ARGK, li dijî hêzên mêtîngerên faşist şerên ku bi rojan didomin birêvedixin û hemû bikaranînan şerê taybetî yê artêşa faşist têkdibin. Dewleta Tirk keftûlafî dîke ku, encama şer biguhurîne û temana xwe liçkêk dîn dirêj bike. Mêtîngerên ku hêzên xwe giştî dixin şer de û hemû şeweyên şerê taybetî yê ji her babê bîkartin, dîsa ji nikarîyê dîkin, vî şerê jîrê çûnê.

rin hilweşandina xwe birawestênin. Teklîkên şerê taybetî yê mêtîngerên faşist, bi teklîkên hosta û jêhatî yê ARGK, yeko-yeko tîn belavkirin. Mêtîngerên Tirk ku bang li emperyalîzmê bo all-

kariyê dîkin, vî şerê jîrê çûnê. Çûnê ew nêzîkî dawîya xwe dibin û gelê me tevî refên ARGK bo bêhtir heylîdane dibe, tîrs û bîzdana wan ji hevqas zêde dibe.

Serfîrazî a tektîka gerilla ye

Li Kurdistanê 2 cure şer tî hîrebebirin. Yekemîn, şerê gerilla e ku ARGK birêve dibe: duwemîn, şerê mêtîngerîya Tirk e taybetîye. Herdu şeweyên şer îroj, pozberiyeka bêeman li hemberê hev bilindîdîkin. Komara Tirk xebateke tunde pêktene, ji bona ku şerê gerilla e hêzên ARGK birawestene. Şereke taybetî bikartene. Bona vî şerî kontreyan, komên kuştinê û artêşên taybetî rêkxistin dîke. Ev bikaranîna diroka de ji hêla Emîrîka li Vietnamê, niha jî li Nikaragua û El-Salvadorê ûhw. tîn pêkanin. Ev giştî armanca rawestandina şerê hêzên ARGK dîkin. Ji demekê dure, Komara Tirk vî barî de amedekariyên xwe dikir. Hejta yekitiyên xwe yê dij-gerilla, serî de li Almanya, li hin welatên emperyalistî perwendîkir. Pirtê neçû, ev yekitiyên taybetî leqayî têkqûneke me-

zin bûn. Lê belê Komara Tirk hêviyên mezin bi van yekitiyan girêdabû. Li hendê mabû ku, bi van yekitiyan encamê bi dest xwe ve bîne. Le tişte ku bi serê henû dagirkaran diroka de hat, pîr derengî tî neket, bi serê van yekitiyên taybetî jî hat. Vîca em dev jê berdin ku bikaribin pêşmergeyên me tunebikin, newêrin derkevin pêşîya gerillayên me jî.

Weke hemû gelên ku welatên wan hatiye vegirtin, gelê Kurdistan jî necarbû dest bi şerê gerilla bike. Lew ev şer, haceta yekemînê bo rizgariyê. Lew, li hemberê ordiyeka nûjen, xelkek ku yek serbazê wî e çekdar jî nîne, rêkî dîn nikare hilbijêrîne bo parastina doza xwe a mafdar û rizgarkirina welatê xwe jî dagirkaran, Girtina biryara damezrandina ARGK di Komelva PKK a Sêwemîn de, berhemeke ve Dûmahîk rûpela 24'an de

Çîroka "Mehmetçîkên qehreman" tarûmar bû

Heya rojên em tîde, mêtîngerên Tirk yê faşist, xwe bi artêşa xwe şadîkiran, xwe pê bextîyar dihesibandin û pesn û forta ordiya xwe didan. Bawer dikiran ku bi çîroka "Mehmetçîkên qehreman" wê bikaribin hertiştî serrast bikin û tukes nikare xwe li hemberê wan birawestene. Bi vî yekê jî bawer bûbûn. Lê îroj ev rûdan giştî, weke balonekê nefxandibûn (pîfîdabûn), nikarin xwe li hemberê artêşa keleş a gelê me, ARGK, xwe rabigrin û vedimirin. Van rojên taliyê de, mêtînger bi xwe duxuyandîkin ku, ê dîn bi artêşên xwe, komên xwe yê taybetî, prazkarên xwe yê gundan ûhw., nikarin xwe li hemberê ARGK rabigrin.

Li hemberê livhaziyên gerilla, yê ku xwe li Pînarçik, Midyad, Hezek, Pûldûr, Aralık, İğdir, Baykan, Nazîmiye û li gelek bajur û gundên Kurdistanê tundekevin, gelek nûner û herpirsiyarên mêtî-

geran û rojnâmên wan, weke ku mal jî agir birevênin, di-xwazin demuke kin de çarên nûh bîn peydakirin. Ev derdorên xulam, ku dibêjin ger îroj çare neyê peydakirin, wê sibe bibe dereng, destpêkirine ku bîjin, duxuyaniyên hûkûmetê me quyîl nakin.

Serê 2 salane, em jî dibêjin, li hemberê şerê serxwebûnê û dadî a gelê me, hemû azîne û keftûlafîtan wan bîhudane. Şerê van herdu salên dawiyê jî delîlên karvanî, yê vî yekê ne. Iroj jî mêtînger bi xwe vîna dipejirînin. Rojnâmên mêtîngeran herrojê bi tîpên mezin agahiyan nûh diweşênin û eşkere dibêjin ku, şereke ku xwe dorîre dîke tî dayin. Çend hînkâr: Rojnama Millîyet: "Weke cengê", Cumhuriyet: "Nasekinin", Güneş: "Ozal peyivî, PKK tîxlîstî", Tercüman: "Komeke ji eşkiayên kêrikar, do û şevê dîn li rajîlata-başur li dijî dewletê meydan xwendin."

Ev giştî çî şanî dîkin? Şanî dîkin ku, ê dîn karbidestîya mêtînger nikare li Kurdistanê derfeta jiyanê peyda bike. Vê meha dawiyê de, artêşa Tirk bîlî bi hezaran leşkerên xwe, derbên giran jî hêzên ARGK

Dûmahîk rûpela 24'an de

Êrîş çûn ser taburên Nazîmiye û Baykanê

Li kêleka êrîşên li dijî parîzkarên gundan, li dijî hêzên ordiya faşist jî êrîş pêktîn.

Roja 29'ê Hezîranê êrîşek çû ser Tabura Cenderman li navça Baykan bajarê Sêrtê. Yekitiyî gerilla jî yê ARGK bi şev dora seet 22.00'an xwe li dora Tabura Cenderman li Baykanê, kirin kozan û dest bi êrîşekê kirin. Hengama êrîşê de mêtînger ketin nav tîrs û bîzdanake mezin, û tî duxuyaniyên ku gelek mirî û birindarên wan çebûne. Lê agahiyan dorîre hî li ser hundabûnê dijînin hej negihane her destê me.

Li du livhaziyê li Baykanê, vî carê jî roja 10'ê Tîrmehê êrîşek çû ser Tabura Cenderman li Nazîmiyê êrdîma Dêrsimê.

Dema êrîşê de, şereke diwar di navbera yekitiya ARGK û hêzên artêşa faşist derket. Ji ber reşandina agirê yekitiya gerilla a ARGK, leşkerên Tabura Cenderman nekarin ji kozen xwe derkevin û domana şevê de, di rewşa alarmê de man. Li derheqê kuştî û birindaran, saloxên dorîre hej berdestê me nebûne. Yekitiya gerillayên ARGK serdestîya xwe a jêhatî di vî rûdanê de dani holê û tîrsa mezin herda hinava ordiya mêtînger.

Hilgavtineke xurt ber bi damezrandina yekitiyên çîneyetî yê rizgariya netewmendî ve...

Mehên Hezîran û Tîrmehê 1987'an de, serî de li gelek bajarên welatên Ewropî de û derên ku li wî gûsên karket, xort, jîn û rawestbîren welatperwer yê jî Kurdistanê hene, civîn, xebatên propaxende û rêkxistinîkî yê tunde hatin çekirin. Dure konfêransên êrdmî yê pêşemîn, yê "Yekitiya Kazêrên Welatperwerên Kurdistan", "Yekitiya Civanên Welatperwerên Şoreşgerên Kurdistan" û "Yekitiya Jinên Welatperwerên Kurdistan" xwe civandin.

Li her konfêransê êrdmî, bêhtir 50 delege başdarbûn. Civanan de, sedemên ku damezrandina pêwîst dîkin û delametên yekitiyan, bi şeweyeka dorîre hatin danîn û li ser wan danûstandin çekûn. Di merca pêşîn a rojenînê konfêransê de, rewşa gûsên gel û pişgîkên wan, taybetîyên xelî gûsîyê a rizgariya netewmendî û karvaniya pîyan dibe, jî ber çavan hatin derbaskirin. Konevaniyên reformîst yê olonoxwaz halin mehkumkirin.

Konfêransan de, hat eşkere kirin ku, sedema ku em li derveyî welatîn, encamêka konevaniyên mêtîngeran yê aborî, civakî, ramyarî û leşkerî ye û ev jî tî mana qutbuna me jî welatî û daxwaza asimilasyona me datîne holê. Texîbetên civakî, aborî, çandî yê Ewropî hatin şîrovekirin, êrîş û leyistokên mêtîngerên Tirk, şovînistên sosyal, reformîstên Kurd û derdorên emperyalistî, herwusa konevaniyên wan yê paşverû hatin kişîkin. Delametên mîna ahîrandina derfetên diravî, qadko û itîlaqan bo tîkoşîna rizgariya netewî hatin danîn û bi danûstandina li ser bernamen pêşneyar yê bernamê û rêvebirina yekitiyan civîn dawî pê hatin.

Konfêransên kazêrên welatperwer, rastiyan îroyî û dirakî yê proletarya Kurdistanê ku pêşengê Tîkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan e û delamet û rîsta proletarya di tîkoşîna rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konfêransên civanên welatperwer û şoreşger, rastiyan civakî yê civanên Kurdistanê yê li bin avahiya mêtînger û qompradonîya feodal, û çîhe civanên di rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konfêransên jinên welatperwer, rastiyan civakî yê jinên Kurdistanê yê li bin gelek cure pikolî û nîriyan û çîhe jinên di rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konfêransan, erk û amancên konevaniyê ku bireke pêwîst a bernamen pêşneyar datînin holê, jî ber çavan derbaskirin. Erk û amancên Yekitiyan, êrîkên rêkxistinî bo tîkoşîna Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan'în ku di-xwazin demokrasîya gelî biserixin.

Konfêransên Yekitiyan, duxuyankirin ku, gava wan a jî niha pêde, wê bibe komcivana (kongra) yekitiyan. Û bi daxwaza xebatên jîrek yê jî niha û pêde, van civanên xwe yê pêşemîn û dirakî dawî pê anin.

Êrîşên li dijî tîkoşîna me li Ewropa hatin protestokirin

Şerê Rizgariya Netewa Kurdistan a bilind dibe, sala 87'an hilgavtîmê nûh pêktene û pêşvedî. Tevgerên alîkarî, piştigirtin û hevkarîyê bo vî tîkoşîna me li derveyî welat jî bilind dibin. Welatperwerên Kurd yê ku li Ewropa dijîn, bi livhaziyên xwe yê tunde şanîkiran, tucaran li hemberê êrîşên dijîminan wê bîdeng namênin. Di vî barê de li gelek bajarên welatên Ewropî de, livhazî û xwepêşandên xurt bîcihanin.

Stuttgart: Roja 1nê, 12'ê Hezîranê 1987'an 35 piştigirtî ERNK, balîyoxana (konsolasiya) Hollanda vegirtin. Bi vî kiryarê welatperweran, êrî-

şên polîsên welatên Hollanda, Almanya û Îsvîçre yê mîna sehkirin, girtin, jî xwe re kirin û bîzandîne ku reşkirina tîkoşîna me armanca dîkin, protestokirin. Herwusa, bikaranînan Komara Tirk yê li zindanan hatin protestokirin. Li çîhê rûdanê welatperweran, duxuyaniyê û belavok belavkirin. Ev bûyer ketê rûpelên rojnaman.

Hamburg: Disa bi armanca jorin û jî ber ku 2 welatperwer li Lozanê hatibûn girtin û êrîşên polîsên Bayern û Hamburgê bîn protestokirin. 30 di-xwazên ERNK li Hamburgê rojnama "Morgenpost" vegir-

Dûmahîk rûpela 25'an de